భక్త జనముక్తావళియును

Sl.No. 432

Sl.No. 432
A. No. 5874
175

OFFICE ... [illegible]AR OF BOOKS
1- DEC. 92[illegible]
MADRAS

MADRAS.

శ్రీగురవేనమః.

భక్తజనముక్తావళియను

సద్గురు సంకీర్తనలు.

ఇది,

శ్రీమత్పీఠస్థానా శ్రీశంకరప్రభు అచలగురునిచే

రచియింపంబడి

పోకల - శేషాచలమునాయనివారిచే

సరిచూడబడి

మాధవరాజు, వేంకటప్పారావు

మాదిరాజు, సూర్యారావు

అనిజభక్తులచే కూర్పింపఁబడి

రాగతాళములతోడ

చెన్నపురి.

వె, నా, జూబ్లీముద్రాక్షరశాలయందు

ముద్రింపించి ప్రచురింపం బడియె,

మొదటికూర్పు - ౧౦౦౦ కాపీలు.

౧౯౨౩ సం॥ నవంబరునెల

రిజస్టరు కాపీరైట్.

Registered Copy Right.

Price Rupee One.

దీనివెల ౧ రూపాయి.

అవతారిక.

అచలగురుపరంపరా.

శ్రీమదఖండ సచ్చిదానందాతీత అచలపరిపూర్ణులైన శ్రీనిజగురు సార్వభౌములైన శ్రీధరస్వాములవారును॥౧॥ శ్రీధరస్వాముల వారి ప్రియశిష్య రత్నమగు-అచలబోధ గ్రంథ స్థాపనాచార్యులగు శ్రీమద్రామమడుగు శివరామ దీక్షితులవారును ॥ ౨ ॥ శ్రీశివరామదీక్షితులవారిప్రియ శిష్యుడగు శ్రీమత్కంబాలూరు అప్పారావు మంత్రివారును ॥ 3 ॥ శ్రీఅప్పారావు మంత్రివారి ప్రియ శిష్యుడగు, శ్రీమత్పరశురామ సీతారామ స్వాములవారును ॥ ౪ ॥ శ్రీసీతారామ స్వాములవారి ప్రియశిష్యుడగు శ్రీమద్భాగవత కృష్ణదేశిక స్వాములవారును ॥ ౫ ॥ శ్రీకృష్ణదేశిక స్వాములవారి ప్రియశిష్యరత్నమగు శ్రీమత్సృష్టానా శంకర దేశికప్రభు స్వాములవారును॥ ౬॥ శ్రీశంకర దేశికప్రభు స్వాములవారికి ప్రియశిష్యులైన,

౧, మాధవరాజు, వెంకటప్పారావు,

౨, మాదిరాజు, సూర్యారావు,

ఈదానానదాసులు నిజగురుబోధలైన యచలమార్గమును ముముక్షు జనులకందరికిం దెల్లమిగ తెలియునటుల అచ్చుకూర్పించి ప్రకటింపంబడియె.

ప్రకటన.

భక్తి, వైరాగ్య, యోగ, జ్ఞాన, జ్ఞానాతీతులైన ముముక్షు జనులకును, మోక్షాపేక్షగల సుజనులకును, ఆహ్లాదకరముగ హరికథా ప్రసంగము సేయుభక్తులకును, మిగుల శ్రేష్ఠకరములైన గ్రంథముల వివరము.

	వెల.	పోస్టేజి.
శుద్ధనిర్గుణతత్వ కందార్థ దరువులును-పద్యములును-పూజావిధానమునుగల గ్రంథము.	3-0-0	0-1-6
సుజ్ఞానదీపమను గురుగీత - ౨౭౪ - శ్లోకలు, టీకా తాత్పర్యములతోడ	1-8-0	0-1-0
భద్రాద్రిరామశతకం-విశదముతోడ	0-2-0	0-0-6
భక్తజనముక్తావళియను-సద్గురు సంకీర్తనలు	1-0-0	0-1-,
భక్తజకృతనిజ గురుస్తవం	1-0-0	0-1-,
శ్రీనిజగురుహృదయమను అచలగ్రంథము.	1-0-0	0-1-,

ఈరిజిస్టరు గ్రంథములు దక్కన్-హైదరాబాదు రెయిల్వేస్టేషనకు సమీపమునవుండే నాంపల్లెయను గ్రామములో మ-రా-రా-శ్రీ, ఫీల్ఖానా, శ్రీశంకరదేశికప్రభు అచలగురువులవారికి వ్రాసి తెప్పించుకోవచ్చును,

౧, మాధవరాజు, వెంకటప్పారావు, ములాజం హైటకు టప్పాఖానా సర్కారు ఆలి.

౨, మాదిరాజు, సూర్యారావు, నకుదప్తరు జమీయ్యాతు, రికాబువగైరా దీవాని, సర్కారు ఆలి నైజాంస్.

ప్రియశిష్యుడు.

మాదిరాజు-సూర్యారావు,

ప్రియశిష్యుడు.

మాధవరాజు-వేంకటప్పారావు,

అచలగురుడు.

శ్రీజ్ఞానశ్రీశంకరప్రభు,

శ్రీకృష్ణదేశికప్రభుసమర్థ

గ్రంథకర్తలు.

౧. మాధవరాజు వెంకటప్పారావు, వురఫ్-పరిపూర్ణ జ్ఞానానందు, రైటర్‌టప్పాఖానేక-చింతిరాల్, జిలేపహారె వరంగల్, సాబక్, యిలాకె నైజాంస్.

౨. మాదిరాజుసూర్యారావు, వురఫ్, సంపూర్ణబోధానందు, సర్‌దఫ్తరు, జమియ్యతురికాబు, దీవాని, సర్కారే ఆలిసిరస్తే, విఠల్‌ప్రసాదు నైజాంస్.

గ్రంథ నిర్వాహకులు.

౧. పోకల-శేషాచలమునాయనివారు, వురఫ్-అష్టతను నిరసనానందం, మద్రాస్.

గ్రంథపోషకసభ.

౧. నందికందిశిద్దయ్యగారు, వురఫ్-నిజానందంసా॥నందికంది, జిలేమేదకు, తా-కల్పకూర్.

౨. గుంటూరుసుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రులుగారు, వురఫ్-పరమానందంసా, రాచపూడి.

3. చంచలం - మాణిక్యయగారు. సా॥ఫీలుఖానా, యిలాకె, హైద్రాబాద్.

౪. రాయరావు హనుమంతరావుగారు, పట్‌వారిసా॥ కోనాపూర్, జిలేమెదకు.

౫. గంగాభిషేక్ జీ - రాంగోపాల్ జీగారు, సేటుసా॥ సికింద్రాబాద్ జనల్ బజారు.

౬. ఈశ్వరబావాగారు, సా॥ దౌలత్ ఆబాద్ తా॥ హాతునూరా - మురీదు మాణిక్యప్రభుమహారాజు హుము నాబాద్.

౭. కామరాజుగడ్డ శంకరరావు, నవీ రేదీవానిశంకర రావు, మొతమిద్ సర్కారెఆలీనైజాంస్, హైద్రాబాద్, ఉపద్రష్టసభ.

౮. సుద్దపల్లి - వెంకటప్పయ్య. గోపాలకృష్ణదాస్ గారు, వురఫ్ - యోగవైరాగ్యానందం సా ॥ చేబ్రోల్ డిస్ట్రిక్టు గోదావరి.

౯. గౌరాజు లక్ష్మీపతిరావుగారు, వురఫ్ - స్వచ్ఛప్రకాశానందం, దేశపాండ్యా పాపన్నపేట, తా॥ టేకుమహాల్ జిల్లే, మెదకు.

౧౦. రామస్గు సుబ్రహ్మణ్యంహరిదాస్ గారు, వురఫ్ - శాంతానందం, సా॥ నాదేండ్ల - తా॥ నర్సారావుపేట, కృష్ణా డిస్ట్రిక్టు.

౧౧. భాగవతుల కాశీనాథం సిద్ధాంతిగారు, సా॥ మునిపల్లె - గోదావరి డిస్ట్రిక్టు.

౧౨. డబ్బిలిపురం - వెంకటరాజయ్యగారు. వురఫ్ - నిశ్చలానందు, సా॥ హైద్రాబాద్, దకన్.

౧౩. వారధి - బలరామయ్యగారు, వురఫ్ - దేవతానందు, సా ॥ పురానాపూల్ - హైదరాబాద్ దకన్.

చందాదారులసభ.

౧. దేచిపతి-నరశింహ్వాయాజులవారు,సా ॥ చేరియాల్ జిలేషహారువరంగ్.

౨. మాదిరాజు- శేషగిరిరావు సర్దప్తరుఖురుషీద్ జా, బహదూరు.

3. ఫీలుఖానా-లక్ష్మారావుగారు, సా॥ హైద్రాబాదు, బేగంపేట.

౪. మల్లోర్షుల-రాజయ్యాగారుసభాపతి, తా - చేరియాల్, జిలేషహారెవరంగల్- క॥ కడవెరుగు.

౫. దేచిపతి-రాజంమ్మఅల్లుడయిన- మల్లోర్షులశివయ్యాసభాపతిగారు, క - చేరియాల్ జిలే, షహారెవరంగల్.

౬. కడవెరుగు-జోగయ్యజాషాశ్యి, సా - కడవెరుగు

౭. బోనాల-రాజయ్యాగారు, సా-శిద్దీపేట.

౮. వెంకటరావుపటువారిసా-మాదిరెడ్డిపల్లి.

౯. గట్రూ-హానుమంతరావు, సా - మరుమాముల

౧౦. పరశు-చలమయ్యాగారు, సా-మనిపల్లె.

౧౧ ఆదిరాజు-సీతారాంరావు-వకీల్,ద-దువ్వాంసా-నందలూరు,హాలుమొకాంఅబుజల్ గంజు.

౧౨. ఫీల్ఖానా- రాంరావు, పటువారిసా - జేగంపేట యిలాకే, నవాబువెకారుల్ మ[illegible]

౫. గంగాభిషేకజీ-రాంగోపాల్ జీగారు, సేటుసా॥శికింద్రాబాద్ జనల్ బజారు.

౬. ఈశ్వరబావాగారు, సా॥ దౌలత్ ఆబాద్ తా॥ హతునూరా-మురీదు మాణిక్యప్రభుమహరాజు హుమునాబాద్.

౭. కామరాజుగడ్డ శంకరరావు, నబీరేదివానిశంకరరావు, మొతమిద్ సర్కారెఆలీనైజాంస్, హైద్రాబాద్,

ఉపద్రష్టసభ.

౮. సుద్దపల్లి-వెంకటప్పయ్య, గోపాలకృష్ణదాస్‌గారు, వురఫ్-యోగవైరాగ్యానందం సా॥ చేబ్రోల్ డిస్ట్రిక్టు గోదావరి.

౯. గౌర్రాజు లక్ష్మీపతిరావుగారు, వురఫ్-స్వచ్ఛప్రకాశానందం, దేశపాండ్యా పాపన్నపేట, తా॥ టేకుమహాల్ జిలే, మెదకు.

౩. రామస్థు సుబ్రహ్మణ్యంహరిదాస్‌గారు, వురఫ్-శాంతానందం, సా॥ నాదెండ్ల- తా॥ నర్సారావుపేట, కృష్ణా డిస్ట్రిక్టు.

౪. భాగవతుల కాశీనాథం సిద్ధాంతిగారు, సా॥ మునిపల్లె-గోదావరి డిస్ట్రిక్టు.

౫. డబ్బిలివురం - వెంకటరాజయ్యగారు. వురఫ్-నిశ్చలానందు, సా॥ హైద్రాబాద్, డక్కన్.

౬. వారధి - బలరామయ్యగారు, వురఫ్- దీనతానందు, సా॥ వురానావూల్-హైదరాబాద్ డక్కన్.

చందాదారులసభ.

౧. దేచిపతి-నరశింహ్వాయాజులవారు,సా॥ చేరియా ల్ జిలేషహారువరంగ్.

౨. మాదిరాజు- శేషగిరిరావు సర్ద ఫ్తరుఖురుషీద్ జా, బహదూరు.

3. ఫీలుఖానా-లక్ష్మారావుగారు, సా॥ హైద్రాబాదు, బేగంపేట.

౪. మల్లోర్ఘుల-రాజయ్యాగారుసభాపతి, తా - చేరియాల్, జిలేషహారెవరంగల్- క॥ కడవెరుగు.

౫. దేచిపతి-రాజంమ్మఅల్లుడయిన- మల్లోర్ఘులశివ మయ్యాసభాపతిగారు, క - చేరియాల్ జిలే, షహారెవరంగల్.

౬. కడవెరుగు-జోగయ్యాజోహాశ్యి, సా - కడవెరుగు

౭. జోనాల-రాజయ్యాగారు, సా-శిద్దీపేట.

౮. వెంకటరావుపటువారిసా-మాదిరెడ్డిపల్లి.

౯. గట్రూ-హానుమంతరావు, సా - మరుమాముల

౧౦. పరశు-చలమయ్యాగారు, సా-మనిపల్లె.

౧౧ ఆదిరాజు-సీతారాంరావు-వకీల్,ద-దువ్వాంసా-నందలూరు,హాలుమొకాంఅబుజల్ గంజు.

౧౨. ఫీల్ఖానా- రాంరావు, పటువారిసా - జేగంపేట ఝిలాకె, నవ్వాబువెకారుల్ వుంరాబహదురు.

౧౩. కొల్లూరు- బాలకిషన్ రావు, దేశపాండ్యా వ దేశ ముఖు, సా-కొల్లూరు.

౧౪. రావికోటి-లక్ష్మారావుపటువారి, సా- పెంబర్తి.

౧౫. వెనుకదాసుల-నర్సయ్యగారికుమారుడు లక్ష్మీనర్స య్యగారు, సా-వడ్డెకొత్తపల్లి, తా-సూర్యాపేటు.

౧౬. గౌరరాజు-విఠల్ రావు, దేశపాండ్యా, పాపన్నపే టు తా- ఉకుమహాల్.

౧౭. దొల్తాబాద-జగన్నాథరావు, కొమారుడు నాగే శ్వరరావు, సా - కృ-రే-జంపని.

౧౮. భట్టిపూడి- వెంకటప్పయ్యగారు, సా - చేబ్రో లు, కృష్ణాడిస్ట్రిక్టు.

౧౯. దేచిరాజు-హనుమంత్తరావుపంతులు, సా- చే బ్రోలు, కృష్ణాడిస్ట్రిక్టు.

౨౦. ప్రగడపాటి- రామారావు, దేశపాండ్యా, తా- మధురజిల్లా, వహ రెవరంగల్.

౨౧. పాలపర్తి-తిరుమల్ రావు పంత్తులుగారికుమా రుడు రామరావు, ముంషీ, జమియ్యత్ రికాబ్, దీవాని సర్కారేఆలీసైజాంస్, శిరస్తె-విఠల్ ప్రసాద్, శిరస్తెదారు.

౨౨. లంకా-ఆనంత్తకిషన్ రావు, సా॥ మ॥ ము బారక్ పురం, తా॥ కల్వగూరుజిలెమెదకు.

౨౩. కల్వగూరు - వెంకన్నపంతులు వటువారీ మ-కల్వగూరువగయిరా, జిలే మేదకు.

౨౪. పచ్చిపులుసు - కిషన్ రావు, సా॥ హరిబావులీహ యిద్రాబాద్.

౨౫. బల్ రాం రెడ్డి ముకద్దంక॥ నంగ్గా రెడ్డిజిల మెదకు

౨౬, వీరబొయ్ని బాలయ్య, ములాజింసర్కారునై జాంసు, సాకిన్ కార్వాన.

౨౭. మొగడంపల్లి చైతన్యం, సా॥ బేగంపేటు.

౨౮. లింగ్గానారాయణసా॥ బేగంపేటు.

౨౯. లింగా రామకృష్ణయ్యసాకిన్ బేగంపేట.

౩౦. చివుకు, లక్ష్మీనారాయణగారు, సా - చేబ్రోలు డిస్ట్రిక్టు.

౩౧. అల్లూరుసుబ్బారావుగారుపటువారిసా- మేడిపల్లి.

౩౨. మాశెట్టియల్లయ్య మహజన్ తాలూకుదాక్ వ తాహుద్దార్, దౌల్తాబాద్.

33. జంన్నా నారాయణ, సాహుసా-వుందాబజార్, యి-సరఫ్ఖాన్ హైదరాబాదు.

౩౪. యిసుకుళ్ల, పెదరాజన్న, సాహుసా - ఆకుబజార్ బజార్, యి-హైద్రాబాద్.

౩౫. తాటికొండ మలహరరావు, మహసబ్ ఖజానే. సరపుఖాన్, సాహుజూరు, పునూరు, సా-అకుబజార్ బజా/

౩౬. తాటికొండ లక్ష్మయ్యసాహుసా-శికింద్రాభాదు.

౩౭. పద్మారామయ్యసాహుసా॥వుందాబజారు, హైదరాబాద్.

౩౮. యేలమిదేశయ్యాసాహుసా॥పచ్చభావి, హయిదరాబాద్,

౩౯. కొంమ్మాలింత్రయ్యాసాహుసా॥ ఊబలకేశవాపురంతా॥ చెరియాల్, జిలేషహారెవరంగల్.

౪౦. యాంసానీ-గురుపాదంకుమాల్లు శిద్దయ్యా రామయ్యాసాహుసా॥ చేరియాల్, జిలేషహారెవరంగల్.

౪౧. పులిగిల్లసోమయ్యాసాహుసా॥ రాజాపేటయి॥సమస్తాక్, రాజారాబేశ్వరరావు బహదుర్.

౪౨. నంగునూరు - వెంకయ్యాగారి కొమారుడు-హనుమంత్తుసా॥రాజాపేటు॥ డిటో.

౪౩. మార్తివీరంన్నసాహుసా॥ రాజాపేటు.

౪౪. పుల్లూరు బుచ్చయ్యాసాహు, ధడవాయిసా॥ రాజాపేటు.

౪౫. ?ంగిశెట్టిలక్ష్మీనారాయణ సాహు,వురఫ్-ఘనకార్యానందంసా॥ ఫీలుఖానాహైద్రాబాద్.

౪౬. సముద్రాల రాఘవులు, సాహుసా॥ ఫీలుఖానా హైద్రాబాద్.

౪౭. గుబ్బారంగయ్యాసాహుసా॥కొమారుడు,శీతారామయ్యా, వురఫ్ - బుధజనానందంసా ॥ ఫీలుఖానా, హైదరాబాదు.

౪౮. యాంసానినాగమల్లుసాహుసా॥ చేరియాల్ జిలేషహారెవరంగల్.

౪౯. వంగపల్లి లింగ్గయ్యాసాహు-సాకిఉ చేరియాల, జి లేపమా రెవరంగల్.

౫౦. మల్లేల దేవయ్యా కొమారుడులక్ష్మయ్యాసాహుసా॥ పోత్తిరెడ్డిపల్లి తా॥ చేరియాల్.

౫౧. పెద్దిబుచ్చంన్నసాహుసా॥ కడవెరుగు

౫౨. పెద్దిరామన్నసాహుసా॥ కడ వెర్గు. [డవెరుగు.

౫౩. పెద్దిబాల్లింగం-కొమార్డుమల్లయ్యాసాహుసా॥ క

౫౪. గుండాపుల్లయ్యాసాహుసా ॥ రామసాగరు, తా॥ చేరియాల్ [సాగరం.

౫౫. యాంసాని రాజమల్లయ్యా సాహుసా ॥ రామ

౫౬. కొడితేల-వీరయ్యాసాహుసా॥ పెంబర్తి.

౫౭. పబ్బా-రామయ్యాసాహుసా॥ పెంబర్తి.

౫౮. మర్రి-హనుమంతు సాహుసా॥ పెంబర్తి.

౫౯. అకేల-శ్రీరాములుసాహుసా॥ పెంబర్తి.

౬౦. కాచం-రామయ్యాసాహుసా॥ పెంబర్తి.

౬౧. చకినాల-వెంకయ్యాసాహు॥ పెంబర్తి.

౬౨. గుముడవెల్లి- లక్ష్మీనరసింహ్ముడు-శంకరయ్యా సాహుసా ॥ వడ్డెకొత్తపల్లి తా ॥ సూర్యాపెటు.

౬౩. గుముడవెల్లి-బుచ్చయ్యాసాహుసా॥వడ్డెకొత్తపల్లి తా॥ సూర్యాపేటు.

౬౪. గుముడవెల్లి-చక్రయ్యాసా॥ డిటో.

౬౫. గుముడవెల్లి-లింగయ్యాసా॥ డిటో.

౬౬. గుముడవెల్లి-రామన్నసా॥ డిటో.

౧౭. దొడ్డా-నర్సయ్యసా॥ డిటో.

౧౮. యీగా-జగ్గయ్యసా॥ డిటో.

౧౯. దిడ్డిగి-ముత్తయ్యసా॥ డిటో.

౨౦. గుముడవెల్లి-లక్ష్మీనర్సుసాకీఁ-గొట్టిపర్తి.

౨౧. వెంన్నాకుల-సోమయ్యసా ॥ ముత్తవరం.

౨౨. మల్లూరు-వెంకయ్యసా ॥ ముత్తవరం.

౨౩. నవిలిపురం-వెంకయ్యసా ॥ ముత్తవరం.

౨౪, నవిలిపురం-జగ్గయ్యసా ॥ డిటో.

౨౫, పాముపాటి-లింగయ్యసాధుగారు.

౨౬. కుంచపర్తి-గుర్వయ్యసాహుసా॥ బుగ్గయ్యపేట. హాలు నవాబుపేట.

౨౭. బచ్చు-సాపయ్యసాహుసా॥ నవాబుపేట. [పేట.

౨౮. గంగిశెట్టి-వెంకటజగ్గయ్యసాహుసా ॥ నవాబు

౨౯. నీలా-శిద్ధయ్యసాహుసా ॥ నవాబుపేట.

౩౦. వుప్పల-వీరన్నసాహుసా॥చౌట్లమహారాజుగంజు.

౩౧. ముప్పారపు-రామన్నసాహుసా ॥ చౌట్లమహా రాజు గంజు. [గంజు.

౩౨. వరదా-శేఖరయ్యసాహుసా॥చౌట్లమహారాజు

౩౩. కలకుంట్ల-శివరాంసా॥ చౌట్లమహారాజుగంజు.

౩౪. చీలా-లక్ష్మయ్యసాహుసా॥ఆకుబజారు బజారు.

౩౫. ధాత్రిక-బాలాజి కుమారుడు-రాజు లింగయ్య సాహుసా॥ గుమ్మడదల-వ-మేడిచలు.

౩౬. పులిగిల్ల-శివ్వయ్యసాహుసా॥ పోచన్నపేట.

౮౭. అయితా-లింగన్న సాహుసా॥ పోచన్న పేట.

౮౮. బజ్జూరిరాబున్న, సాహుసాకీ॥ శికింద్రాబాదు బార్తిపటాలం.

౮౯. బీరెల్లి-కాశీపతిసాహుసా॥ పోచన్నపేట.

౯౦. నూలమల్లయ్య, సాహుసా॥ పోచన్న పేట.

౯౧. కొల్లూరుశిద్ధయ్య, సాహుసా॥ పోచన్న పేట.

౯౨. కంభంపాటి=రంగనాయకుల కుమారులు-ఉదయాచలం. వెంకటరత్నయ్య, సాహుసా॥ శికింద్రాబాదు జనెల్ బజారు.

౯౩. మోాలజా - విఠోబసాహుసా॥ పోచంన్న పేటు.

౯౪. కూడిశాలరామన్న సాహుసా॥ ఆకు బజాజబజార్.

౯౫. గుండా వెంకట-న్న సాహుసా ॥ రసూల్‌గంజుయిలాకఛావుని.

౯౬. ముకాట-రాజన్న సాహుసా॥ డబ్బిలిపురం.

౯౭. బచ్చు వెంకన్న సాహుసా॥ తురుపుబజారు.

౯౮. రంగ్గదాసుసా॥ కణతాల.

౯౯. చల్లూరునాగయ్య కవాయదు ఆమోజుసి టీపోలీస్‌రోహిలాగాజయి॥ నైజాంస్.

౧౦౦. కోడాలినాగయ్యగారి కొమారుడు బుచ్చయ్యగారుసా॥ పెదరావూరుతా॥ రేపల్లె-డిస్ట్రిక్టు కృష్ణా.

౧౦౧. ఆ=శ్రీశీతారాము క్రేవలానందఃసా॥ హైదరాబాద్.

౧౦౨. చల్లిలింగ్గారెడ్డి దేశముఖుసా॥ గౌరాయపల్లి తా॥ చేరియాల్ పురపు పూర్ణానందం.

౧౦౩. ఈ-వహాబ్ లెప్టనెంట్టు అజీటంటసా॥ ౫, దొరిజ మెంట్టుజమియ్యతుబాకాయిదాగో షామహిల్ నై జాంస్ పురఫ్ స్మరణానందం.

౧౦౪. పులియంవహాబ్ సూప్రంటెంటు పోలీస్ ఆఫీజ లేరాయచూరుయిలాకె నైజాంస్ పురఫ్ భావానందం.

౧౦౫. జె-యంగ్ రెకెట కమాండింగ్ ౫-దొరిజమెం ట్టుము॥ సర్ సాలార్ జంగ్ బహాదురు పురపుగానుశేవానందం.

౧౦౬. మిష్టర్ యంగ్ సూపర్ వేడర్ జిలే మహబూబ్ నగరుయి లాకెనై జాంస్-సరసానందం.

౧౦౭. బొబ్బలిరామస్వామిసుబేదారు పురఫ్ ప్రేమానందంసా॥ మహబూబునగరు.

౧౦౮. బాలారాం - జమాదారుకొత్వాలిరాజాపేటు= జాగీరుసమస్తాన రాజా రాజేశ్వరరావు బహాదురు.

౧౦౯. టీ-యస్-ధర్మయ్యానాయుడు గారు మహాసబు నీలగిరియిలాకె నె జాంస్

౧౧౦. టీ-యస్ - రామానుజయ్య నాయుడు-డాక్టరు సా॥ శికింద్రాబాదు

౧౧౧. కస్తూరిరామన్న సాహుసా॥ ఫీలుఖానా.

౧౧౨. గుంటూరునాగంమ్మగారుసా॥ చేబ్రోలు.

౧౧౩. శ్యామలాంబ పురఫ్ చిదానందం.

౧౧౪. యం-యల్- బాలయ్య స్టేషన్‌మాష్టర్ జో నగాం-యి॥ నైజాంస్.

౧౧౫. తులారాంగారుసా॥ శికింద్రాబాద్.

౧౧౬. గుర్రముకామయ్య కొమార్డు శిద్దయ్యామొ॥ కొత్వాలిము॥ కడవెర్గుపోతిరెడ్డి పల్లిజిలెషహూరేవరంగల్.

౧౧౭. వయారాంజిగారుసా॥ రావులకోలు.

౧౧౮. అమృతలాల్‌గారుసా॥ పీలుఖానా హైదరాబాద్.

౧౧౯. పువ్వులఅబ్బాయినాయుడుగారు నార్తార్‌కాడు-డిస్ట్రిక్టుకోర్టుకా ఫీస్టుసూప్రండెండు చిత్తూర్‌మద్రాస్ ప్రసిడెన్సీ.

౧౨౦. పగడాల వెంకటస్వామి నాయుడు గారు స్కూలుమాష్టరు సాకీ౯ చిత్తూర్ డిటో.

౧౨౧. క-ముత్తస్వామిసా॥ చిత్తూర్ డిటో.

౧౨౨. దా-రామచంద్రారెడ్డిసా॥ చిత్తూర్‌డిటో.

౧౨౩. కృష్ణారెడ్డిమొ॥ బేగంపేట వఘతేనగరంయి॥ హాయిద్రాబాద్.

౧౨౪. చల్లికృష్ణారెడ్డిమొ॥ మాలిసా॥ గౌరాయపల్లి జిలెషహూరెవరంగల్.

౧౨౫. వెంకటనర్సయ్య మొహర్రిరుకొత్వాలితా॥ పట్లూరు.

౧౨౬. వెంకటరాముకంట్రాక్టరుతా॥ రామాయంపేటుజిలేమెదకు.

౧౨౭. గొంగ్గులూరుయల్లదాస్ సా॥ జోగిపేటు

౧౨౮. మంగోలు కృష్ణదాస్ పురఫ్ భక్తజనానందం సా॥ ఫీలుఖాన.

౧౨౯. మంగోలు వెంకటేశ్వరదాస్ - పురప్ విదేహానందంసా॥ ఫీలుఖాన.

౧౩౦. వృద్ధైమఱ్రిరామారావు దేశ పాండ్యామాధాపూర్ నగయిరా.

౧౩౧. విఠల్ రాజయ్యసాధుసా॥ తుంమ్మలపల్లి.

౧౩౨, గోగుల ఆగయ్యసా ॥సా॥ పీలుఖాన.

౧౩౩. పోలారామంన్న సా॥ పీలుఖాన.

౧౩౪. గుఱ్రంమల్లారెడ్డి సా॥ గొలకొండ.

౧౩౫. మూర్తి లక్ష్మయ్యకొమూర్తు మల్లయ్య సా॥ శిద్ధిపేటు.

౧౩౬. మూర్తిపాపయ్య సా॥ శిద్ధిపేట.

౧౩౭. దుబ్బాక రంగయ్య సా॥ దుబ్బాక.

౧౩౮. దుభ్బాక నర్సయ్య సా॥ అబుజల్ గంజు.

౧౩౯. కుందనగర్ అనంత్హాచారివరామాచారిగారు సా॥ యాఖోత్పురం.

౧౪౦. కాయిదాలగూడెం రామయ్య సా ॥ హైద్రాబాదు.

౧౪౧. అయిలా పెదబాల్ లింగం సా॥ పెంబర్తి.

౧౪౨. అయిలా చినబాల్లింగం కొమార్డు మల్లయ్య సా ॥ పెంబ ర్తి.

౧౪౩. అయిలా చంద్రయ్యకోమార్డు సుబ్బయ్యసా॥ పెంబర్తి.

౧౪౪. అయిలా నాగయ్యసా॥ పెంబర్తి.

౧౪౫. గొగ్గిరెడ్డి చినవెంకట పాపయ్యా దేశముఖు-ము-పెంబర్తి.

౧౪౬. లింగా లక్ష్మీనరశింహ్వారెడ్డి దేశముఖు సా॥ నిడిగొండ.

౧౪౭. సయ్యదు అమిరొద్దీన్ సాయబు శిరస్తెదారు సా॥ అదాలత్ బులేఅతరాపు బల్లాసరఫ్‌ఖాన్.

౧౪౮. ఖత్తాల్ మహంమ్మదుద॥ అవల్ శిపాహి కొత్వాలితా॥ మేడిచక్.

౧౪౯. నకాషు రామయ్యా ములాజం హుజూరు పుస్కారు బగ్గిఖాన.

౧౫౦. నకాష్ శివరాముపురఫ్-శంకర శివానందం ములాజం నవ్వాబు యకుబాలద్దౌలా బహాదురు సా॥ గాలిగూడెం.

౧౫౧. నకాషు లక్ష్మయ్యా సా॥ ఫీలుఖాన.

౧౫౨. నకాష్‌రామదాస్ సా॥ గాలిగూడెం.

౧౫౩. నకాష్ నింబగిరి సా॥ ఫీలుఖాన.

౧౫౪. ఫతుమియ్యాగు॥ మొ॥ కొ॥ సా॥ కడవెరుగు.

౧౫౫. సంకలమద్దిరామన్న దారోగపూల్ బాగు సమస్తాన్ వనపర్తి.

౧౫౬. మంగోలుపెదరంగన్న సా॥ ఫీలుఖాన.

౧౫౭. శిరిగామల్లేశు సా॥ మకరుగంజు-యి॥ హైద్రా
బాద్.

౧౫౮. యంమ్మెబీరప్ప సా॥ జియ్యాగూడెం.

౧౫౯. కలకొండ ఆగయ్యానిరఖుగుజార్ సక్ సాలార్
జంగు బహాదురు హయిదరాబాదు.

౧౬౦. తట్టాజాపుల్లయ్య సా॥ బందవరం.

౧౬౧. వెంకటరాముడు సా॥ గౌరాయపల్లి.

౧౬౨. బొమ్మురాజన్న యాదవగొల్లసా॥ గౌరాపల్లి.

౧౬౩. మేకెమల్లయ్యావ-రాబున్న-సా॥ కిడవెలగు.

౧౬౪. రామన్నజన్గారు సా॥ జూకల్లు.

౧౬౫. అయ్యవారురామన్న సా॥ జూకల్లు.

౧౬౬. తమ్మళ్లబుచ్చన్న సా॥ గొలకొండ.

౧౬౭. తమ్మళ్లరాజన్న సా॥ పో-చంన్నపేట.

౧౬౮. సొన్నాయిల ఆశాలుసా॥ చేరియాల్.

౧౬౯. నీలకంఠరాణిరాముడు సా॥ శిద్దిపేట.

౧౭౦. పెద్దికూచాలు సా॥ శిద్దిపేట.

౧౭౧. భట్టురామక్రిష్ణంమ్మ సా॥ క్రింష్ణంపేట.

౧౭౨. చల్దిశీతాయిదేశముఖుని సా॥ గౌరాయపల్లి.

౧౭౩. చల్దిరామాయిదేశముఖుని సా॥ గౌరాయపల్లి.

౧౭౪. జై శీతారాంశివరాం సా॥ గౌరాయపల్లి.

౧౭౫. పులిగిళ్లరాజమ్మ సా॥ పోచన్నపేట.

౧౭౬. కొల్లూరుశిద్దమ్మ సా॥ పోచన్నపేట.

౧౭౭. మెతుకుపాపమ్మపురఫ్-శ్రీకృష్ణార్పణం సాహు సా॥ ముస్తాసీల్.

౧౭౮. రామినిఅక్కమ్మ సా॥ ముస్తాల్.

౧౭౯. కలకుంటరాజమ్మపురఫ్శీతమ్మ సా॥ వీరన్న పేటు.

౧౮౦. జైనిబుచ్చివీరమ్మసా॥ సా॥ చేరియాల్

౧౮౧. నంగునూరుముంగమ్మపురఫ్ రాధమ్మసా॥ నమిలే.

౧౮౨. జై-మల్లమ్మసా॥ గౌరాయపల్లి.

౧౮౩. కొడితాలవీరమ్మసా॥ గౌరాయపల్లె.

౧౮౪. వడ్లకొండమ్మసా॥ పోతురెడ్డివక.

౧౮౫. మంగలమల్లాయసా॥ రామసాగరం.

౧౮౬. నాయి-ఆలుసా॥ ఫీలుఖాన.

౧౮౭. చాకలవెంకుసా॥ కడవెర్గు.

౧౮౮. గోవిందరాంసాదుసా॥ డిటో.

౧౮౯. కసుబా - రామారావు దేశపాండ్యా యిబ్రాహింపట్న.

౧౯౦. పింగలి - నరసింహ్వారావు పటువారి పాచం పల్లివగయిరా.

౧౯౧. అల్లూరు - వెంకటప్పారావు పటువారిసా॥ వ్యాపరాల.

౧౯౨. కామరాజుగడ్డ, మృత్యుంజయరావు, యిలాకెద స్తుర్ సదరుమహాసబు.

౧౯౩. చతుర్వేదుల,మాణిక్యరావు, యిలాకెడిటో.

౧౯౪. అల్లూరుకిషన్రావు - పటువారిపులిమామిడి సరఫ్ఖాన్

౧౯౫. అల్లూరునరిసింగరావు.

౧౯౬. రామిరెడ్డిపటేలుసా॥ ఫీలుఖాన.

శ్రీమద్భాగవత శ్రీకృష్ణదేశిక ప్రభూమహారాజాసహిత శ్రీమత్ఫీల్ఖానా శ్రీశంకరదేశిక ప్రభూమహారాజుకీజై.

సకలసాధూసంత్రే మహారాజుంకీజై.

విషయసూచిక.

విషయ.	పుట.
౧. గణపతినిన్నే నమ్మితి	౧
౨. వందేభారతి	౨
౩. గురుబ్రహ్మ సద్గురు రాయ	౨
౪. రాధాకృష్ణాదయ	౩
౫. బదులాడనియుత్త	౪
౬. గంగనే నీవాడ	౪
౭. ఎందుకో దయ	౫
౮. కరిగిరి రాయని	౬
౯. కృష్ణా కృష్ణా	౭
౧౦. రారా మ్రొక్కెద	౮
౧౧. ఎంతని నుతింతురా అనే సప్తాహం కీర్తన.	౯
౧౨ ప్రభు దీనుని పాహు	౧౧
౧౩. గురురాజపాహి	౧౧
౧౪. శ్రీకృష్ణస్వామీ దయ	౧౨
౧౫. నీలకృష్ణనీదు	౧౪
౧౬. దయ్యమొందువు కైనే	౧౫
౧౭. మరువరాదు	౧౭
౧౮. గురుచరణంబులు	౧౭
౧౯. వద్దురా తంత్రీ వద్దురా	౧౯
౨౦. హిందుస్తాని, క్యారేదిల్	౨౦
౨౧. శ్రీగురుతోటి	౨౧
౨౨. తరమా నే దాగురు	౨౨
౨౩. శాంతిరహిత	౨౩
౨౪. దేశికవర్యులమాట	౨౫
౨౫. సంసారకై తేయేమాయ	౨౭
౨౬. జ్ఞానముం బెంచేరుగాని	౨౮
౨౭. చూపుజాడు	౩౧
౨౮. విడచిపెట్టినాహా	౩౨
౨౯. హిందుస్తాని గురుజిను	౩౩
౩౦. గురుప్రసాదికార్య	౩౪
౩౧. సమికాలమహిమ	౩౫
౩౨. హిందుస్తాని మెరభక్	౩౭
౩౩. ,, చలోభయి	౩౮
౩౪. ,, కెంగపులత్తే	౩౯
౩౫. ,, సర్ యార్	౪౨
౩౬. ,, మనుదూరు	౪౩
౩౭. ,, మైగులాము	౪౩
౩౮. ,, మజీబాఅల్లాకి	౪౪
౩౯. ,, ముష్కిల్ కుపార్	౪౬
౪౦. ,, జేబనైబంగలా	౪౬
౪౧. ,, క్యాముజాము	౪౭
౪౨. ,, ముషర్కిజో	౪౮
౪౩. ,, యేబోలనామ	౪౮
౪౪. ,, కెంథంద్గా	౪౯
౪౫. ,, నవద్వారపురి	౫౦
౪౬. అమ్మారావమ్మా	౫౦
౪౭. మహిషాసురమర్ధని	౫౨
౪౮. రాధాకృష్ణులసమ్మినా	౫౩
౪౯. అంజనేయాముమ్మగను	౫౪

విషయ.	పుట.
౫౦. యేమిచిత్రామమ్మా	౫౬
౫౧. రావేవో చెంచుబిదుచా	౫౭
౫౨. అక్షయపాత్రకుపచ్చి	౫౯
౫౩. హరివానూలమమ్మా	౬౨
౫౪. కటకటా మోసమాయె	౬౨
౫౫. జీవా మేలుకో నాతండ్రీ	౬౫
౫౬. అంగనలారమంగళము	౬౭
౫౭. రామకృష్ణశంకరా	౬౮
౫౮. జై దేవ జై దే	౬౯
౫౯. హెచ్చరిక, శ్రీరాధాకు	౭౦
౬౦. లాలి శ్రీకృష్ణలాలి	౭౦
౬౧. జో కృష్ణగురురంగ	౭౨
౬౨. పండారిపురముకుపో	౭౩
౬౩. సుజనదుర్జనసంవాదం	౭౫
౬౪. పతివ్రతాధర్మం	౭౭
౬౫. మాయాస్వరూపనిర్ణ	౮౧
౬౬. జ్ఞానేంద్రియపంచకం	౮౩
౬౭. కర్మేంద్రియపంచకం	౮౫
౬౮. భూతపంచకం	౮౭
౬౯. గుణత్రయం	౮౮
౭౦. ఈశ్వరదేహచతుష్టయం	౮౯
౭౧. జీవదేహచతుష్టయం	౯౨
౭౨. దీక్షితులవారిఅచలబో	౯౨
౭౩. విశ్వోత్పత్తిస్థితిప్రళయాత్మకం	౧౦౬
౭౪. హంససంచారచతు	౧౦౮
౭౫. దృగ్దృశ్యవివేకచతు	౧౦౯
౭౬. మహావాక్యవివరణపు	౧౧౦
౭౭. ప్రణవార్థప్రకాశిక	౧౧౧
౭౮. పరిపూర్ణబోధామనా	౧౧౨
౭౯. ,, షట్కం	౧౧౩
౮౦. గురుశిష్యసంవాదము	౧౧౪
౮౧. బృహద్వాశిష్ఠబాలం	౧౧౫
౮౨. అచలబోధాషట్కం	౧౨౦
౮౩. గురుశిష్యసంవాద కాదశం	౧౨౨
౮౪. కందార్థచతుష్కం	౧౨౫
౮౫. గ్రంథకర్తలు	౧
౮౬. గ్రంథనిర్వాహకులు	,,
౮౭. గ్రంథపోషకసభ	,,
౮౮. ఉపప్రష్టసభ	౨
౮౯. చందాదారులు.	౩
౯౦. విషయసూచిక	౧౮

శ్రీసద్గురవేనమః.

భక్తజనముక్తావళియను

సద్గురుసంకీర్తనలు.

శ్రీమద్భాగవత

శ్రీకృష్ణదేశికప్రభుసమర్థ.

శ్లో॥ శ్రీమత్కారుణికం మహాగుణనిధిం పూర్ణప్రభాభాసురం। నిర్ద్వంద్వం నిరపేక్షకామమమలం నిస్సంగమాద్యం విభుం। నిత్యానందమయం నిరీహమతులం నిస్తర్కకర్మానికం। శ్రీకృష్ణాఖ్యగురుం భజేహమనిశం శ్రీచిత్తసంతోషణం॥

శ్రీకృష్ణదేశికప్రభుమహారాజుకు జై.

౧. నాటరాగం - ఆదితాళం.

పల్లవి.

గణపతీనిన్నే నమ్మితీ నమోస్తుతే॥గ॥
గణనాయకాకారా। గౌరీకుమారా॥

అనుపల్లవి.

ఫణిరాజభూషణపరిజనపోషణ ॥గణపతినిన్నే నమ్మితి॥ నమోస్తుతే గణపతినిన్నే నమ్మితి॥ కొనియాడిభాగవతకృష్ణనాయగురు। దనుపగాజనిష్ఠానాశంకరు బ్రోచె ॥గణపతీ॥

సరస్వతిస్థవం.

౨. హిందుస్తానిరాగం-ఏకతాళం.

పల్లవి.

వందేభారతివారిజభవసతి ॥వందే॥

అనుపల్లవి.

ముందుగవేడితిముదముననామది ॥వందే॥

చరణములు.

కోరికిభాగవతకృష్ణరాయగురు । వారియనుమతినా । వాక్కునసలువవే ॥వందే॥ బిసరుహనేత్రిబిరానబ్రోవవె । శశిముఖిశిల్లానశంకరవరదే ॥వందే॥

తే॥ శ్రీరమానాథనిన్ననే సన్నుతించి । భారతీశ్వరు మదిలోనప్రస్తుతింతు । అంబికానాథువినుతింతుఆత్మలోన । కోరిభజియింతుభాగవతకృష్ణగురుని ॥

మనాపుండరీకవరద.

౩. ఆనందభైరవి-ఆదితాళం.

పల్లవి.

గురుబ్రహ్మసద్గురురాయానా ।

ఘొరాలకించవెప్రభురాయ ॥గురు॥

అనుపల్లవి.

చరణశేవకుడనరమురశేయక ।

పరమపురుషననుసరగునబ్రోవవె ॥గురు॥

చరణములు.

యెటూదోచలేదెరుకనువీడగ । కటాక్షించుభాగవత

కృష్ణనిజగురు ॥గురు॥ అంకరహితలోక_న్నయిమాయ। భ యాంకరఫక్కీర్ఖానశంకరసన్నుత ॥గురు॥

మనాపుండరీకవరదే - హరివిఠల్.

భ జ న.

భాగవతకృష్ణమహారాజుజై జై
భాగవతకృష్ణమహారాజుజై జై
శ్రీకృష్ణదేశిక ప్రభుమహారాజ్కి.

౪. కమాసురాగం - జాల్పాతాళం.

ప ల్ల వి.

రాధాకృష్ణా - దయరాదానామీాదా ॥శ్రీ॥

అ ను ప ల్ల వి.

నీకుపాదాబ్జములునమ్మలేదా
లోకాధార ॥రాధాకృష్ణ॥

చ ర ణ ము లు.

గానలోలభాగవతకృష్ణగురు। మానసనిలయా నిన్నే నెరనమ్మితి ॥రాధా॥ ప్రాకటముగనే - ప్రస్తుతించెదమనవి చేకొనుఫక్కీర్ఖాన శంకరవందిత ॥రాధాకృష్ణా॥

మనాపుండరీకవరద.

భ జ న.

గురుభీమసార్వభౌమా।
భక్తకార్యకల్పద్రుమా ॥గురు॥

పరిపూర్ణవిషయం.

౫. రాగం ఆనందభైరవి - అటతాళం.

పల్లవి.

బదులాడనియుక్తి-బయలేశాశ్వతమాయ।
భావమభావమాయా॥

అనుపల్లవి.

కదలమెదలనిపరమా।పదమేయున్నదిగాని। చదల
రొదగానెదరుప్రణవముమొదటనేపదిలమైపోయెను ॥బ॥

చరణములు.

హాయిగాపరిపూర్ణమాయె నేనేమాయె। మాయనే
మాయజూడగమటుమాయమైపోయె ॥బదులాడ॥ కొలు
వై భాగవత కృష్ణరాయగురుడు। కలగనిఫీక్లానశంకరుబి
లచిక్రియతెలిపినంతటనే ॥బదులా॥

భజన.

గురుమహారాజగురూజై జై పరబ్రహ్మసద్గురూ॥
మనాఫుండరీకవరద.

౬. రాగం మోహన ఆదితాళం.

భక్తివిషయం.

పల్లవి.

రంగనేనీవాడారారా। రక్షించుమాధావ ॥రంగ॥

అనుపల్లవి.

జాలామేలరనేనీ। బాలుడపాండురంగా॥

చ ర ణ ము లు.

కరిమకరిచేజిక్కి—కావుమనంత్తాలో, లేచీ, పోయి। యే లినదినిజమైతె ॥ రంగ ॥ పాంచాలిని వంచించగపట్టీ వో లువాలూడ్చీగుంజా । గాంచీ, నిన్ను బిలచీనంతలో బ్రోచీ నావట ॥రంగ॥ భాగవతులకృష్ణాదేశిక । ప్రభురూపాము బూని । ఫీలూఖానాశంకరునినేలినావట ॥రంగ॥

మనాపుండరీకవరద.

భ జ న.

రామకృష్ణావిఠాయీా । సీతారాధారుకుమాయీా॥జై జై ॥

౭. రాగం మోహన - అటతాళం.

ర్తన, భక్తివిషయం.

ప ల్ల వి.

ఎందుకోదయసేయకుండుటయెందుకోనేనెరుగనూ ॥

అ ను ప ల్ల వి.

ఇందిరారమణుడవిను గోవిందనినునేమరువనూ ॥ యెం॥

చ ర ణ ము లు.

అన్ననిన్నేకోరితీ । నీవన్నవనినేనమ్మితీ । విన్నగానిను బిలచితీనీ । కన్నలేరనికొలిచితీ ॥యెందుకో॥ దండివాడా వంటినీ । నీ । యండబాయకయుంటినీ । కొండయనియ నుచుంటినీ కో । దండధర వినుమంటినీ ॥యెందు॥ వచ్చె నూశుభకార్యములుగెదురొచ్చెనూ బల్ హెచ్చెనూ। మె చ్చిత్వరలోవచ్చిచేయుము మోహనాంగ యికాచనూ॥ యెం ॥ దీనుడనుబల్ హీనుడనుదు । ర్మార్గుడను మన్నించ

యా। దీనపోషకదివ్యపురుష। నీధరలోఁగల బిరుదెంచ యా ॥యెందు॥ అండజేరితిదండమని నీ। నిండుకరుణేటు జూపుమూ। వుండుమంటేన్నాపమూ। న్నా పుండరీకా పలుకుమూ ॥యెందు॥ భాగవతశ్రీకృష్ణయానా। భాగ్య దేవతవీవయా। వేగననుకరుణించయానే। నేగతనిమది నెంచయా ॥యెందు॥ ఫీలుఖానాశంకరాయని బిలచినను పాలించుమూ। మేలుగలుగనుకీలుదెలిపిక। మెచ్చనను దీవించుమూ ॥యెందుకొడయ॥

మనాపుండరీకవరద.

రా. రంగం-త్యాగ్-రూపకతాళం.

కీర్తన, భక్తివిషయం.

పల్లవి.

కరివరదాయనిబిలచితే కరుణరాదేమి-నాకగుపడవేమి॥

అనుపల్లవి.

హరిహరినినుతలచితలచి అలసితికనరా। దొరవనివే డితికరుణా పశుపతిశరణా-రాధామనోహరణా॥ వోకరి॥ సరసిజ భవరుద్రవినుత పరమపరశివా। నీచరణములే నమ్మితిరా నిజమిదెకసరా - న్నాకరుణాసాగరా ॥కరి॥ భాగవతశ్రీకృష్ణదేశిక ప్రభువరకనుమీ। శంకరునతిప్రే మబ్రోవ శీఘ్రమిందురావా- సద్గురుడవుగావా ॥న్నాకరి॥

మనాపుండరీకవరదా.

రామకృష్ణవిఠలహరినారాయణ అఖండజప్యా కరిపారాయణ॥

౯. రాగం - సావేరి - ఆదితాళం.

కీర్తన - భక్తివిషయము.

పల్లవి.

కృష్ణాకృష్ణా - కృష్ణయిదేమయా॥

అనుపల్లవి.

విష్ణుమూర్తివనివేడెదమదిలో ॥ కృష్ణా ॥ రంగుమీర పాండురంగడవనికని । యింగితమెరిగినే । పొంగుచునుంటిని ॥ కృష్ణా ॥ పొందుగమనసునీ । యెందుననిలచెను । ముందుగపనులే । మున్నవాతెలియుము ॥ కృష్ణా ॥ శుభకార్యములిటు శుభమనిచేరెను । అభయమిచ్చినంన్నాదరించుమిక ॥ కృష్ణా ॥ జరిగినపనులలోమురియుచు జేరియు । కరుణతోజేసినఘనుడవుగనుకనే ॥ కృష్ణా ॥ పుండరీకవరదుడవనివింటిని । నిందుకరుణతోనీ-వుండిచేయుమిక ॥ కృష్ణా ॥ మనుజాధములతో పనిబడిపోయితే । వినరుకనరువారికవింతగజూతురు ॥ కృ ॥ మానాభిమానమునీదేయనియును । మానమేమిలేకున్నవాడనిక॥ కృ ॥ ద్రవ్యమునీవే-దాతయునీవే। దివ్యపురుషుడవుదీనులబ్రోవుము ॥ కృ ॥ ఏపనిదలచినఆపకకృపచే । లోపములేకనీవాపనిజేయుము ॥ కృ ॥ ఆగమనిగమపూర్ణానందుడవగు । భాగవతులశ్రీకృష్ణకృపాసిధే ॥ కృష్ణా ॥ దాసుడైనఫీల్ఖానశంకరుడ। దోశిలొగ్గితిని । మోసముజేయకు। కృష్ణా కృష్ణా॥

౧౦. రాగం - ధన్యాసి - ఆదితాళం.

కీర్తన - భక్తివిషయము.

పల్లవి.

రారా ప్రమోదర రాధామాధవకృష్ణ ॥

అనుపల్లవి.

రారా శ్రీబాలకృష్ణరంగూమీరాగవేగ॥రారా ప్రమో॥

చ ర ణ ము లు.

కంమ్మానిముద్దూలుయింమ్మానివేడితిఁనంమ్మిరాకయు న్నావేమినాతండ్రిడినీవెగతి ॥ రారా । వద్దురానేమందబు ద్ధినముచతలువా । ముద్దులైనయివ్వకున్న రద్దీశాయాక మాన ॥ రారా ॥ అన్నానీకంన్ననా । కుంన్నారవేరెయి క । మంన్నించినీవునాదుకన్నులెదుటగానుపించు॥రారా॥ పాలూమీగాడపంచాదారావెంన్నాలిచ్చేద । బాలూల తోడానుగూడిపాడూచు పానాముశాయ ॥ రారా ॥ అ ప్పాలుఅరిశేలు । తెప్పించినానుతండ్రి । తిప్పాలబెట్టాకు యిదుగోయిప్పూడెనీవారాగించు ॥ రారా ॥ జాగూశా యాగబోకూ।ఆగాదయ్యానామనసు । భాగావతులాకృష్ణ దేవా । భోగీభోగాపర్యంక ॥ రారా ॥ తలుచూకుంన్నం తాలోకులుకూచువచ్చినిలచి । ఫీలుఖానాశంకరూని ప్రే మానేలినశ్రీకృష్ణ ॥ రారాప్రమోదర॥

మనాపుండరీకవరద

భజన.

కృష్ణరాధా। కృష్ణరాధా । కృష్ణరాధా । కృష్ణరాధా॥శ్రీ॥

శ్రీపాండురంగమూర్తిని గురించి చేయబ
డిన సప్తాహంయొక్క సంగతులున్నపాం
డురంగని స్తుతిమహిమలుగల ॥

౧౧. రాగం - పున్నాగవరాళి - చాపుతాళము.

కీర్తన, భక్తివిషయం సద్గురుమహిమ.

పల్లవి.

ఎంతనినుతింతురా । నీదయ ॥ యెం ॥

అనుపల్లవి.

ఎంతానినుతింతుపంతాములేకనా । యంతారంగా
మునందు గంతూలువేయసాగితెంతా ॥

చరణములు.

వికృతీవత్సారమందుప్రకృతీనిబట్టినిలిపి । సుకృతా
మిదియానిమూఢ । ప్రకృతీనిముంచివేశి ॥ తెంతాని ॥
కార్తీకకృష్ణనవమియార్తిశుక్రావారమున । మూర్తివం
తాముతోసం । పూర్తిగావచ్చీవన్నా ॥ వెం ॥ శుక్రా
వారాముమొదలు శుక్రావారాముపరకు । చక్రామడ్డా
ముపెట్య । పక్రామించిచేయించ్చీ ॥ తెం ॥ పాండురంగ॥
మెంతోయత్నముతోగూర్చినటుతా సాహిత్యమూాను ।
చింతాకాసంత లేకవంతూబాపీతౌర ॥మెంతని ॥ కుయ్యో
మొర్రోయని । వెయ్యావిధములజూడ । నెయ్యాబియ్యా
ములూలే । వయ్యోయానాగజూచి ॥మెంతని॥ నీవేదిక్కు
నినమ్మినిన్నే నేవేడుచుండ । యేవేవిగావలెనో । వేవేగని
వ్వసాగి॥ తెంతాని॥ ఆదివారముమొదలు అక్షయధనము

నిచ్చి । పాహూగవృద్ధిజేశి । ప్రజలాబ్రోచీతివార॥మెంత॥ అష్టాదశాదివర్ణనిష్ఠూలందారుగూడి । ఇష్టాపదార్థములు। తుష్టిగభుజియించి॥రెంతాని॥ దక్షిణతాంబూలాదులఁషా యముగనిచ్చి। పక్షివాహననన్ను । పేఙాజేయకబ్రోచి॥ తెంతాని॥ తుదామొదాలు । అందాఁరిందారానాగశాని। మందీనఁపరిసి । యానందమొందగజేశి॥తెంతాని। భాగా వతముభక్తావిజయా । ముఖనిమ ద్భాగాము లన్నియు పారాయణముజేశి ॥రెంతాని॥ హరిదాసూలంతాజేరిపరి పూర్ణముగగేరి । సరిగాయామాముతెనిమి । దరయా నృత్యాముసల్పి ॥రెంతాని॥ రాగాతాళములురమ్యమా సంగీత । మాగానివ్వాక నమృతమాధుర్య రసముగ్రో లి ॥రెంతాని॥ వీణతాళమృదంగ।వేణూనాదారవము । నా ణెముగజేయించి నాదాబ్రహ్మాముజేశి ॥రెంతాని॥ నీపాలబ డ్డాదెరిగి । పాపములన్నిబాపి । గోపాలకృష్ణదాసునాపా లబడగజేశి ॥తెంతాని॥ ఫలపుష్పనర్తముల తోనలయిం పజేశిజనుల । తలిదండ్రిడిదాతవై దయతో బ్రోచీతివా ర॥మెంతాని॥ రోజూవెయ్యి దీపాములుగా । బాజారువై శ్యాలతో । మోజూగజేయించి మోదామందగజేశి ॥ తెంతానిను॥ చలిమెండవానలతోలగాజేశిదయతో । కీల కీలనవ్వాచుఫలమూలందివ్వాబూని ॥మెంతాని॥ రాతీరి ఝూముపైననూతీలోబడ్డావాని! చేతితోపైకినెత్తిఘూతా గాకుండాజేసితి॥రెంతాని॥ (శ్రీమద్భాగవతశ్రీకృష్ణదేశిక ప్రభుమహారాజికిజై) భాగావతూలకృష్ణా యోగిరూపా

ముబూని । భోగాములన్ని యిచ్చి । పోషించుచుంటివారా॥ యెంతాని॥ (శ్రీకృష్ణదేశికప్రభుమహారాజికిజై) పేరేమిలేనిఫీలుఖానాశంకరదాసు । కోరీనపనులన్ని చేరీచేయింతువౌర ॥యెంతానినుతింతురా పాండురంగా॥

మనాపుండరీకవరద.

౧౨. కీర్తన - హిందూస్తాని.

భక్తివిషయం.

పల్లవి.

ప్రభుజీ । తుజపాయధరోమమహూథా ।

అనుపల్లవి.

హారకతుకెం । కరతాహైదాతా ॥ప్రభుజీ॥

చరణము.

తనమనధనజోతీ నచీజుహై । చరణకమల బలహారికియ్యాహై ॥ ప్రభుజీ ॥ జననమరణమే । కబనహిజాతా । హెూగయాహై । ఖుదు తేరాజూతా ॥ ప్రభుజీ ॥ అబతుమునేఅవతార్లియ్యేహెూ । సబ్ జెగ్ భర్ కరు । సద్గురుమాణిక ॥ ప్రభుజీ॥ సబ్ సంతసకేచరణఖాక్ హైదాసశంకర్ కహెనేవాలా ॥ప్రభుజీతుజ॥

మనాపుండరీకవరద-హారివిఠేల్.

౧౩. హిందుస్తాని కీర్తన.

భక్తివిషయం.

పల్లవి.

గురురాజపాహీ । దయాఘనాఘనా ॥

అ ను ప ల్ల వి.

సకలచరాచరసమహితపోషక
అఖిలసుగుణగణా। ఆశ్రితరక్షక॥గురురాజ॥

చ ర ణ ము లు.

జ్ఞానసముద్రస । మానరహితధన । జ్ఞానయోగసం। ధాననిధాన ॥ గురురాజ ॥ ద్వైతాద్వైతవీ రహిత విమలసుఖ। భరితభాగవత। భవ్యకృష్ణాకృష్ణ ॥ గురు॥ దాసదాసశం । కరదాసావరు। దోషనహీంఅతా । తేవు కృపాప్రభుగురు ॥

మనాపుండరీకవరద.

౧౪. కీర్తన - ౧౫ సం॥ ప్రాయంలో చెప్పినది.

ప ల్ల వి.

శ్రీకృష్ణామీదయలేదా శ్రీసద్గురుమూర్తివిగాదా।నా పైకృపయికరారాదా। నేమూఖుఁడననివినలేదా। యి దివిడిపించితెమేల్గాదా ॥శ్రీకృ॥

అ ను ప ల్ల వి.

యిందూ। రా। రారారంమని ముందూగబిలచిద యతో। యెందూకుశ్రమయికనీకురా। కుందూవానూ చునా। కందామూగాదెల్పితెవిందూగాదాచెవులతో ॥ రాధా।శ్రీకృష్ణా॥ యేకీమీాసరిదేవతులిక యేరీనమురక్షించే వారేరీ। మీాపదయుగళములేకోరీ। యుం। టీనిచూడు మురారీ! ననుబ్రోచుటయిదెయికభారీ। యని। తలచి తెనేనెట్లోరే। చియుందుస్వామి ॥రాధా।శ్రీకృష్ణా॥ అరా।

మార । లేకనీవిక । వెరువాకు । మనితెల్పూచు । బిరా
బీరా । వచ్చినపుడేశరణూ । జొచ్చితెజూచి । మరియూ
చు । గురురూపమున । వరమిచ్చినవాక్యములు । మరచీ
తినేమొ అందుకె । మొరలిడు చున్నాడని ॥ రాధా ॥
శ్రీకృ ॥ అండా బాయాక । మీపద దండా జేచుటా
కై మదిలో । నిండూ । వేడుకతోనే నెపు । డుండాగజూ
చిదయతో । దండాముచేకొనియిక । నీవుండూమనియ
నగూడాదా ॥ రాధా।శ్రీకృ ॥ కానా । మీ శేవకు డనునే
గానా । మీ రాజ్ఞలిడి తెగ్గై కోనా । నట విడిచితెనేవిడచే
నా । మీ స్మరణజేసుకోలేనా । మీచేతవరముచేకోనా ।
యికచరణములనువదిలేనా । దయవేగమెనాపై రాదా ।
శ్రీకృష్ణ ॥ పోనూ । నేనీమలవేడగలేనూ । వారిస్తే నేమి
గై కోనూ । మీరు లేదనం టెవిడలేనూ । పదిమందిలో
కెతీ శేనూ । భళిభళియని । యనిపించేనూ । యికనైన
గానిదయతోనూ । రతీంచకుంటె విడలేనూ ॥శ్రీకృష్ణా॥
పరిపూర్ణా । మొకటున్నాది । మెరూకా । లేనీదున్నా
దని । పరిపూర్ణామెరిగిలదుపరి । మెరూకాన్విడిపించినట్టి।
బిరుదే మరచుంటి రేమో । ధరలోమీమ్మే మానందూ ॥
రాదా।శ్రీకృష్ణా॥ బాలా । శ్రీవేణుగోపాబాలా । శంకా
రమంత్రినేలా । రమ్మూనివిలువావేలా । యీరీతిజేసుట
మేలా । యని యన్నాగాని । జాలీ బూట్టాకనే యీ ।
కాలాములోనమంచీ । వాలాయమైన । అకనరమం దు
న్నావస్వామి ॥రాదా।శ్రీకృష్ణా॥

మనాపుండరీకవరద.

భ జ న.

రామకృష్ణావి తాయీ। సీతారాధా రుకుమా యీ రామకృష్ణా॥

౧౫. రాగం - ఆనందభైరవి - అటతాళం.

కీర్తన - ౧౨ సం॥ ప్రాయములో చెప్పినది.

ప ల్ల వి.

నీలవర్ణనీదుసత్కృపనిలువవైతివేమొకా ॥ నీల॥

అ ను ప ల్ల వి.

యేమొకా।యిదియేమొకా । యిదియేమొకా।యిది యేమొకా ॥ నీలవర్ణనీదుసత్కృప ॥

చ ర ణ ము లు.

నిన్నేవర్ణనసేయగోరితే । నం న్నేలగదలచి వేగను । చింనెలంన్నినాదునోట । పంన్నుగాబల్కించవేమొ॥నీల॥ భక్తిచేత మింమ్మునేను ముక్తివేడదలచియుంటె । యుక్తి దెలిపివేగనన్ విరక్తిజెందజేయవేమొ ॥ నీలవర్ణ ॥ లోకు లెల్లచాలా । పలుగాకులైనాపైకివచ్చి । కేకలునేయా గజూచి వ్యాకులమింతైనరాదా ॥ నీలవర్ణ ॥ ముందు వేగమెనేనుమీపదవందనంబులుజేయజూచియు । మెం దుకిట్లుచేసేవనుచు । కొందరందు రేమిసేతు ॥ నీలవర్ణ ॥ లేనిపోనివారిని । బతిమాలజేసితివేలసామి । చాలుచాలు వల్లమెల్ల । పోనువారి చెంతకెపుడు ॥ నీలవర్ణ ॥ అందమైన నీదుపాద । మెందుకూశిరమందుమోపవు । ముందుజే

సుకొన్న । కర్మమందునా యేమందుకృష్ణ ॥ నీలవర్ణ ॥
దండివాడవీవెనంటి । దండమూచేకొనుమటంటి । ఖండి
తావాక్యామిదంటి । ఖలునినన్ను బ్రోవుమంటి ॥ నీలవ॥
మంత్రనమునవీమకృపచే । చింతవలదువలదటనుచు ।
పంతమాడుచూనువచ్చి । పలుకవైతివికనువేగ ॥నీలవ॥
జోకతోడనీవెల్లపుడు । ఆకవరమునందునుండి । ప్రాక
టముగశంకరాఖ్యుపాలిదైవమైనకృష్ణా॥ నీలవర్ణ॥

మనాపుండరీకవరద.

రాగం - పున్నాగవరాళి - ఆటతాళము.

౧౬. కీర్తన ౧౨ సం॥ ప్రాయములో ప్రకృతియునేదయ్యము పట్టెనని చెప్పినది.

పల్లవి.

దయ్యామెందుకుబట్టెనే । అమ్మయ్యానేడీదయ్యామెం
దుకుబట్టెనే ॥

అనుపల్లవి.

దయ్యామెందుకుబట్టెనీకు । అయ్యామోనేనేమిసేతు ।
చయ్యనాసద్గురుని వెదకి । చక్కగామొక్కంగనివ్వని ॥
దయ్యా ॥

చరణములు.

ఆశపాశముల్లెల్ల చేకొని । మోసమందగ జేతున
నుచు ! మీసమూదువ్వాచువచ్చి । నాసరేలేరనుచుబ
లికే ॥ దయ్యా ॥ శబ్దస్పర్శరూపమూ । రసగంధమానే
వనములోపల । నిబ్బరామింతైనలేక । దబ్బరాసుఖమూ

నుపొందే॥ దయ్యా ॥ లేనినేనే బ్రహ్మననినా । కితరమెన్న
పలేరటనుచును॥ అహంబ్రహ్మాస్మ్యనెటివాక్యము। లదుగో
యని చూపించిముంచే ॥ దయ్యామొందుకు ॥ జగములో
కలలోకులందరి। కిదియెనిజమనిబోధసేయుచు । జగద్భ్ర
మమిథ్యన్నవారల । చెంతకెన్నడుజేరనివ్వని ॥ దయ్యా ॥
నేనులేనని । మేనుకలయుని । నిక్కముగజెప్పంగవచ్చితె
కానికానీ । యిట్టికూతలు । రానిపోనివటంచుబలికే ॥
దయ్యామెందుకు॥ నీదుపుత్రునిరీతిగానే। నీకుహితవాక్యం
బుజెప్పిన । పూనిచిత్తమునాటనివ్వక । నీవుజెప్పేదేమనే
టి ॥ దయ్యామోదుకు ॥ అయ్యయోయిదిదయ్యామనుచు।
వెయ్యివిధముల తెలియజెప్పితె । కుయ్యాబోకుమటనుచు ।
నాతోకయ్యమేసాధించవచ్చే ॥ దయ్యామెందుకుబట్టెనె ॥
అమ్మరో ఫ్రాయమ్మ నన్నిది । దుమ్ము దులిపెను ముందు
చాలా । సమ్మతైనా గురునిబోధను । స్వామిని తలంచ
నివ్వని ॥ దయ్యామెందుకు ॥ యిట్టిదయ్యము నెట్టులాపో ।
గొట్టుకొందునటనుచు వేగమె । ఘట్టిగాగురుస్మరణజేసితె
నట్టులేకపారిపోయిన ॥ దయ్యామెందుకు ॥ సాధుజనులకు
సేవజేసితె। బోధజేతురుదాసివల్లను ॥ యీధరనుక్షణమా
త్రముండకసోదరులతోమాయమయ్యె ॥ దయ్యామెందు ॥
భూసురులలో యెన్నికెక్కిన । భూమిలోభాగవతకృష్ణ ।
దేశికులచేశంకరాఖ్యుని। బాలికలలోనైనజేరని॥ దయ్యా॥
మనాపుండరీకవరద,

౧౭. కీర్తన - హిందూస్తాని.

భక్తిదృఢముకొరకు.

మరునారాదూ యిక మరువరాదూ॥

మాద్గురుపాదములమీదిభక్తి॥ మరువారాదు॥

దుఃఖసుఖమూలుయెన్నివచ్చీనా। గానిగురుధ్యానము బూనూకోనీ॥ మరువ॥ దేహాజాడ్యము లెన్నిగలిగిన। మోహా పాశములో మరిబద్ధులైన॥ మరువ॥ కరువుకాలములెంతవచ్చినా। చరణకమలదర్శనమెన్నాడైన॥ మరువ॥ యెందారెంతాదూషణలూజేసినా। మందీమాటాలుమదిబూనుకొని॥ మరువ॥ తొందారాజేసి తిట్టికొట్టినా। ముందువారికే అనుభవముగాని॥ మరువ॥ భాగావతకృష్ణాదేశీకూశేవా,వేగ। విడచిదుర్గతి పాలయ్యేవా॥ మరువ। ఫీలుభూనాశంకరుడన్నామాటా। కీలుదెలియూనివాడే, బల్ఖోటా॥

మనాపుండరీకవరద.

భజన.

హరగురుశంకరభోలానాథ్ పతితపావనపండరినాథ్.

౧౮. రాగం - కాపి - చాపుతాళము.

కీర్తన. భక్తిదృఢము-పూజావిధి.

పల్లవి.

గురుచరణంబులు మరువాకెమనసా॥

అనుపల్లవి.

గురుడునరుడుగా ఓశ్వరుడే వోమనసా॥

చరణములు.

గురుసేవజేసి బ్రహ్మాదులు మనసా । స్థిరభాగ్యపదవీ
లోస్థిరులైరేమనసా ॥ గురు ॥ గురుసేవజేయుపద్ధతి నీకు
మనసా । అరమారలేకనే నెరిగింతుమనసా ॥ గురు ॥
గురుస్వరూపముగనుపడగానేమనసా । మరియాచుమె
దురుగా సాగిలిమ్రొక్కుమనసా ॥ గురు ॥ పదకమలము
లుమంచి ఉదకముతో మనసా । ముదమూతో నభిషేక
మునుజేయుమనసా ॥ గురు ॥ గంధమక్షతపూలు ఘన
మూగమనసా । పొందించిపాదముల పూజించుమనసా ॥
గురు ॥ మల్లెమొల్లావిరులా బంతూలుమనసా । తెల్లాని
విరూచిఁతెచ్చిప్రామనసా ॥ గురు ॥ గజరాలన్నియుకం
ఠామాలగమనసా । విజయామొందగవేసి వేడూకొమ
నసా ॥ గురు ॥ ధూపదీపములునై వేద్యాముమనసా । నీ
వీచేసితెనిన్నుకాపాడుమనసా ॥ గురు ॥ తక్షణముననె
తాంబూలాముమనసా । రక్షించుమని దక్షిణమర్పించు
మనసా ॥ గురు ॥ నేర్పుకర్పూరహారతులివ్వామనసా ।
ప్రార్థాతోనిలచి వందనమనుమనసా ॥ గురు ॥ మంత్రా
పుష్పమునతినుతులానిమనసా । తంత్రాలోపము లేక
త్వరజేయూమనసా ॥ గురు ॥ నిల్గిచెడక మంచినీతితోమ
నసా । నాల్గువిధముల సేవనడుపువోమనసా ॥ గురు ॥
ఇష్టాముతోటిసాష్టాంగాముమనసా । కష్టామనక చేసికడ
తేరోమనసా ॥ గురు ॥ గురుపాదతీర్థాము గ్రోలివోమన
సా । గురుసుప్రసాదము:లుకుడువావేమనసా ॥ గురు ॥

అయిదారుమూటిని అందాకెమనసా । అయిదుపదియు తొమ్మిదంటాకెమనసా ॥ గురు ॥ కొంటేదున్నపోతుకంటే వేమనసా । తంటాలమారివే తుంటారిమనసా ॥ గురు ॥ లింగదేహముభంగమౌదాకమనసా । దొంగబుద్ధులజాడతొలగవేమనసా ॥ గురు ॥ నరజన్మ మికరాదుమరువాకెమనసా। మరికిదేహముమూల మెరిగేవోమనసా ॥గురు॥ భాగవతులకృష్ణప్రభుకృపమనసా । అగనివ్వక ఆనందము నిచ్చుమనసా॥ గురు ॥ వినయముతో వేడివేగామెమనసా జననమరణముతొలగజేసూకొమనసా ॥ గురు ॥ యేలాగుయేలేనో యెరుగుముమనసా । ఫీల్ఖానశంకరునిప్రియ మైనమనసా॥ గురు ॥ గురుచరణంబులుమరువాకెమనసా। గుహుడునరుడుగాడీశ్వరుడెవ్వొమనసా ॥ గురు ॥

గోకులఅష్టమినాడు చెప్పిన కృతి.

కీర్తన.

౧౯. ఆనందభైరవి- అటతాళం.

యశోదాదేవి అనినట్లుగా భక్తిభావన

ప ల్ల వి.

వద్దురా । తండ్రివద్దురా

అ ను ప ల్ల వి.

వద్దురానాతండ్రి వినుయీా । రద్దులూ మనకొద్దురా- ముద్దులయ్యానేను జెప్పినసుద్దులూ వినియుండరా ॥ వ ॥

చ ర ణ ము లు.

పెరుగుమీాగడ లింటిలోయిక । తరుగుగలదని వింటి

వో। దొరుకదనికలగంటివో। నాకొరకులేదనుకొంటివో॥ వద్దురా ॥ మందకెందుకుబోతివి। యీసిందలెందుకుచెస్తివి। కానిమాటలెపడితివి। నాకన్నులకగుపడితివి ॥ వద్దురా ॥ గోపికలకడబోకురా। యికరేపుమాపను కోకురా। వ్రాసికెందుకులేదురానీ। కాపనెందుకు దోచెరా ॥ వద్దురా ॥ యెన్నిజెప్పిన వినవుగా। అన్నన్నయనియనకనవుగా। కన్నతండ్రివిగావుగా। నేనన్నదీచెవునిడవుగా ॥ వద్దురా ॥ భాగవతశ్రీ కృష్ణయా। నాభాగ్యదేవతవీనయా। వేగమొరలాలించయా। మీభోగమిటుజూపించయా ॥ వద్దురా ॥ నీలమేఘశరీరుడా। నిగమాగమాదిస్వరూపుడా। ఫీలుఖానాశంకరు నిపుడేలుకో నీవాడెరా ॥ వద్దురాతండ్రి వద్దురా ॥

కృష్ణుడు గోపికసనుట - ౧౩ సంప్రాయములో చెప్పిన.

౨౦. కీర్తన. హిందుస్తాని.

క్యారేదిల్ డిల్ క్యాహెూ। దిల్ కీమకసదుడబాల। హిజ్రామేరాహికర్ జందాబసీ॥ క్యారె॥ నాయుపట్రేవూజేశి। నన్నిటురంమ్నాని। మెక్కడికిపోతావు। యేమిచెప్తావుబాల॥ క్యారె॥ చిన్నచిన్నమాటలాడి వన్నెచిన్నెలన్నిజూపి। కన్నుగీటు యింతలోనె। చిన్నాబోతివే॥ క్యారె॥ భాగావతులా కృష్ణాదేవా సేవుడా గోపాలుడాని। ఫీలుఖానశంకరూడు పిలువావచ్చునే॥ క్యారె॥

భక్తివిషయము.

౨౧. కీర్తన రాగం - మధ్యమావతి - ఆదితాళము.

పల్లవి.

శ్రీగురుతోటి - యెవ్వరురారుసాటి - సద్గురుతోటి।
యెవ్వరులేరుసాటి-సద్గురుతోటి॥

అనుపల్లవి.

హరిహరబ్రహ్మాదిసురలాకెల్లనుమోక్ష తెరవ్వొాగసుప రచాగపరమాత్ముడగు ॥ సద్గురుతోటి ॥ శరణన్నస్థిరచిత్త మరసీచరణతీర్థ । మ[illegible]మారేమియులేక । పరిపూర్ణముగ నిచ్చె ॥ గురుతోటి ॥ భూతిఫాలమునందు బూశిన్న బ్రహ్మవ్రాసిన వ్రాతానుతీసివేశే ॥ సద్గురుతోటి ॥ ఉక్షా త్రయమూలిచి[illegible]చరాని పరోక్షావస్తువు నాపరోక్షా ముగా[illegible] ॥ గురుతోటి ॥ పిండబ్రహ్మాండ ములురెండు గాకమి[illegible]డే । యాఖాండావేదండి దనుచుతెలిపే ॥ గురుతోటి [illegible]కామదుపులాకుపర్వమై యేమెరుగాక మా[illegible] । సుస్థిరుడై అంతటనుండే ॥ గురుతోటి ॥ [illegible]పరమైసాక్ష్యనరాక । ధరలోను త్రమ [illegible]షుడనిస[illegible]తెనె టి ॥ గురుతోటి ॥ పుండరీకుడుగో [illegible]కిగురుతోటి పండారిపురమున నుండిమమ్మేలేటి ॥ గురుతోటి ॥ యోగిరాజరాజయోగిమహారాజా । యోగీ వరులుగొలిచెభాగవతులకృష్ణ ॥ గురుతోటి ॥ జాలామిదే యింద్రాజాలాముజగమంతా । కీలుదెలియుఖీలూఖానా శంకరయానే ॥ గురుతోటి ॥

క ॥ నరహరిపురహరినవనిధి । దొరస్వర్గాధిపతిబ్రహ్మ సూర్యేంద్రైనర్ । ధరణీపతులైనమీతో । ధరలోసరిగామఘు వినిసద్గురునాథా ॥

భ జ న.

గురుభీమసార్వభౌమా - భక్తకార్యకల్పద్రుమా ॥ గురు॥
మనాపుండరీకవరద-హరివిఠల్.
శ్రీకృష్ణదేశికప్రభుమహారాజ్కీజై ॥
రాజారామచంద్ర మహారాజ్కీజై ॥

కీర్తన. గురుమహిమ.

౨౨. రాగం - పున్నాగవరాళి - చాపుతాళము.

పల్లవి.

తరమా-నేడాగురుమహిమెన్నతరామా॥ నేడీగురు ॥

అనుపల్లవి.

తరమభక్తులబిరానగనివారి - మొరాలించితత్కరుణ జూచుటతరమా ॥ నేడాగురు ॥

చ ర ణ ము లు.

మొరుకమురుపులమరుగుజెలి పాల్జెరుమాక్షెబ్రహ్మని జను లెరుగరనతరామా ॥ నేడాగురు ॥ హరిహరులచేతరము గానట్టిపరిపూర్ణమనిసరానెరుగుమనతరమా ॥ నేడాగురు ॥ కన్నులలోపాల వెన్నెలరీతివెల్గుచున్నబాలూనిజూపి నిన్నుగగను మనతరమా ॥ నేడాగురు ॥ అన్నిటిలోన నుండి అన్నియుగాకమీరియున్నట్టి మీస్వరూప మెన్నా డెరుగరైరి తరమా ॥ నేడాగురు ॥ భాగవతులకృష్ణయో

గిరాజాధిరాజా । ఆగామనిగమసారత్యాగా శంకారపోష
తరమా ॥ నేడాగురుమహిమెన్నతరమా । నేడాగురుపద
మెన్నతరమా ॥

పద్యము.

మానసదుర్వికారములుమానకడంబకవేషధారులై ।
జ్ఞానులమంచుశిష్యజన సంఘములన్ కడుసంతరింపుచున్ ।
పూనిసమస్తరీతులను బుద్ధులుజెప్పెడి వారనేకులన్ । హీన
పుజన్మమున్ బొదవి యెన్నటికిన్ దరి జేరరెంతయున్ ॥

పద్యము.

అంబరయానసిద్ధులకు నాసలుజేయుచు మంత్రతంత్ర
మూ। డంబరవృత్తికొందరువిడంబమునొందుటగాకముక్తి
చే। తంబసలేదువారలకు భ్రామికసంస్కృతివెంటనంటిలో।
కంబులద్రిప్పుచుండు కడగానగనియ్యరురాజశేఖరా॥

మనాపుండరీకవరద - హరివిఠల్.
శ్రీకృష్ణదేశిక ప్రభుమహారాజ్కిజై ॥
రాజారామచంద్రమహారాజ్కిజై ॥

భజన.

గురుమహారాజగురూ-జైజై పరబ్రహ్మసద్గురూ॥ జైగురు॥

కీర్తన. పూర్ణబోధ.

౨౩. రాగం - సావేరి - ఆదితాళం.

పల్లవి.

భ్రాంతిరహితసాంప్రదాయకం । వినానిజగురుకీలకం।
సదృశ్యతే ॥ భ్రాంతిరహిత ॥

అనుపల్లవి.

అష్టతనుసిరస నంనకురుతే। కష్టమతిదుర్లభం భవతి ఇతి ॥ భ్రాంతరహిత ॥

చరణములు.

లక్ష్యాలక్ష్యైనజయతీ సలక్ష్యంభవతి ॥ ఇతిభ్రాంతి ॥ జ్ఞానాజ్ఞానం సమంనకురుతే। జ్ఞానాతీతంనభవతి ॥ ఇతిభ్రాంతి ॥ భాగవతకృష్ణనిజ గురుపాదక మలంనసేవతే। భోగయుతరాజయోగంనభవతీ॥ ఇతిభ్రాంతరహిత॥ శ్రీఘ్రానశంకరదాసకృతం। నజానాతిసకల మాయాజాల బంధనంనజయతి ॥ ఇతిభ్రాంతరహిత॥

మనాపుండరీకవరదా.

రాగం మోహన చాపుతాళం.

కందార్థములు.

మాయయనవేరెలేదువు। పాయము తెలియకనుపోవు వృద్ధపుత్రో వంశ। మాయేయని తెలియక బహు। మాయలోబడపోకుష్టిల్లు మనకిదిదగునా। మాయనుదులిపేమరియాదిదౌనా। మాయానెకడతన మహిమజూపిమనను। యేయెడలను దరిశనములేకుండగజేసే ॥ మనకదిదగునా। మాయనుదులిపె। మరియాదిదౌనా ॥

దయలేకనెకదవినుమిా। దయగలిగిన భయముకలుగు దైవ పశమునగ। భయముననే భక్తి గలుగును। జయమొందంగలడువాడె జయగుణశీలా। నీవారీతి నిలువావ

దేలా । ప్రియమునీయందుంచి ప్రేమజేసినగాని । నయ మానుకొని నీమదినాటించవదేల ॥జయగుణశీలా॥ నీవా రీతినిలువావదేలా ॥

మనాపుండరీకవరదహరివిఠేల్.

భ జ న.

దత్తనిరంజన అవధూతా । జనార్దనాస్వామియేకనాథా॥
శ్రీకృష్ణదేశిక ప్రభుమహారాజ్కి జై ॥

౨౮. కీర్తన గురువాక్యమహిమ.

రాగం - నాదనామక్రియ - ఆటతాళము.

ప ల్ల వి.

దేశికవర్యులమాటా-మణిమాణిక్యంబులమూటా ।

అ ను ప ల్ల వి.

జననమరణములబాపెటిభాటా । వినయవిధేయంబులుగలవాటా॥ దేశికవర్యులమాటా ॥

చ ర ణ ము లు.

దేవేంద్రాదులుపూనీ । దీనిభావముదెలుసుకొనీ । నేరము లెరుగక యీవరదనుకను భోగభాగ్యములపొందుచున్నారట ॥దేశిక॥ జ్ఞానవరులకిదిభాటా । అజ్ఞానవరుల కిదే కోటా । జ్ఞానాజ్ఞానమనేస్వప్నంబును । రానివ్వకతాలేక వుండునట ॥దేశిక॥ మాయనుగెల్పించేదీ-అను-మానము ఖండించేదీ । పూనిదుర్జనులపొందనివ్వకను । బాణశతము తైపట్టిద్రుంచునట ॥దేశిక॥ వేదశాస్త్రములకాదీ-వేదాంతశాస్త్రము మీరేదీ। వాదభేదములపాదునణచిమరి-యూ

దమీాదకనుభోధజేసునట॥ దేశిక॥ హరిహరాదులకేకట్టూ దీని-మూలముదెలియుటఘొాట్టూ। నారదాదిమునివరుల కందరికివరములొసగిమరిఘనులజేసెనట॥దేశి॥ గురుపుత్రు లకేపొందు-పాపంబులకెల్లనుమందూ। అరమరలేకనుసర గునగనినరులిరవందుచుబహుముఠయుచుందురట॥ దేశిక॥ భాగవతోత్తములా ర్తి-తీర్పుటకెశ్రీగురుమూర్తి। భాగ వతులనారాయణయోగికిజాగులేకతామవతరించిరట॥దే శిక ॥ భక్తితోకృష్ణాయనుచూ - సద్భక్తులెల్లగనుగొను చూ। ముక్తిమార్గమునుమించజేశి ఘనశక్తిమీారిశంకర దాస్నెలిన। దేశికవర్యులమాటా॥

మనాపుండరీకవరద.

పద్యము.

సుకృతశ్రేష్ఠులగోష్ఠియుఁ బరగుణస్తోమంబునఁ బ్రీతి దే।శికసంసేవయువిద్యయందురుచి స్వస్త్రీకేళిలోకోపవా। దకుతాభీతియుశంభుభక్తిదమనోద్యబ్భక్తిసాధుదూ। పక సాంగత్యవిముక్తియుఁగలమనీషాయత్తులఁ గొల్చెదఁ॥

పద్యము.

కామాదుల్ నిరశించిదుఃఖసుఖముల్ ఖండించిపంచేం ద్రియ।వ్యామోహంబునిరాకరించితమకంబామూలముఁ ద్రుంచిని। త్యామోదంబునసర్వభూతకరుణాయత్తాంతరం గైఖ్యుడా। ధీమంతుండువిరాగిగాని గృహమేధేకానిము క్తుండగుఁ ॥

మనాపుండరీకవరద.

భ జ న.

హరశివశంకరభోలానాథ్ । పతీతపావనపంఢరినాద్॥ జైహర ॥ రాజారామకృష్ణమహారాజికి-జై ॥

౨౫. రాగం - ధన్యాసి - ఆదితాళం.

కీర్తన. అంటెఅంటనిపద్ధతి.

పల్లవి.

సంసారైతేయేమాయామదిసంశయముడిగుంటే॥మాయ

అనుపల్లవి.

నంసారమనేహింసలజిక్కని సంసారైయుంటే నిజముగ॥

చరణములు.

యెందరెన్నితీర్లణంచెనేమి తనయందునేపుణ్యముం టే । అందరికతిశయమైనబోధ తాముందే తెలిశుంటే।నిజ ముగ ॥ సంసా ॥ బంధమోక్షములభ్రాంతులరెంటెనిపట్టి దృంచుకుంటే । అందమయ్యెనిజగురుకిలకములపొందికె నెళవుంటే-విను ॥ సంసా ॥ హరిహరాదులను గురుకను సాజ్ఞను ఆత్మలోగనుగొంటే।మురియుచుబిరబిర మెరుకే యనితనమూలమెరిగియుంటే-నిజముగ ॥ సంసా ॥ లేనె రుకతోపరిపూర్ణముగనితాలేనేలేకుంటె । యీనేలేనని యనుటకెవ్వరికయిదికల్లనుకొంటె-నిజముగ ॥ సంసా ॥ జనులనిఘనులనియెంచుటకల్లనిజంబుగతాగంటే । అను మానములేదీమాటకు వినుమనసున యిమిడుంటే-నిజము గ ॥ సంసా ॥ గురువాజ్ఞనేవర్జాయుధమెపుడు । గుణావ ర్ణనకై చేకొంటే । స్థిరముగగురుకృపయనుకరంబు తన శిరముననిడియుంటే-వినుమా ॥ సంసా ॥ ద్వాదశషోడశ

భావమునిజగురు దేవుడు దెలిపుంటే । పాదభేదములనంట
కుండతనబోధలోమరిగుంటే-నిజముగ ॥ సంసా ॥ యిది
యదియనుచనులోకులభావముయెందు మనసుజొరనీకుం
టే । యెదురులేరునాయంతటివారని యెన్నడెంచకుంటే
నిజముగ ॥ సంసా ॥ శ్రీమద్భాగవతకృష్ణాఖ్యులచెంతజేరి
శేవలోయుంటే । ప్రేమజేశివోఘేఖ్యానాన్వయ । ప్రియుడ
రారయంటే-వినుమా ॥ సంసా ॥ యీమహిలో శంకర
రాయుండను యితడుగొల్చుచుంటే । ఆమహానుభావుం
డగునిజగురుడాశీర్వచనముజేశుంటే ॥ సంసా ॥

పద్యము.

శుకు-వేదాంతసిద్ధాంతసూటిపరులు । ఆత్మ నెరుగక
అర్థముల్ వ్యర్థముగను । జెప్పుచుందురులోకులజెరుపుకొ
రకు । నిజమునిష్ఠూరమైకల్ల నిజములాయె ॥

శ్లోకం.

సత్యంజనవిరోధాయ । అసత్యంజనరంజనం । ఆసనే
సురవిక్రంతి । దధీక్షీరేగృహేగృహే ॥

కలికల్మషచిత్తానాం । పాపద్రవ్యోపజీవినాం । విధిక్రి
యావిహీనానాం । గతిర్గోవింద కీర్తనం ॥

మనాపుండరీకవరద.

౨౬. రాగం - పున్నాగవరాళి- అటతాళం.

కీర్తన-పూర్ణబోధప్రశ్నలు.

పల్లవి.

జ్ఞానముగా బెంచేరుగాని-జ్ఞేయముగా జూపించరా ॥

అ ను ప ల్ల వి.

జ్ఞానజ్ఞేయము రెంటిభేదముజాణలై తెలుపరా । మరి జాణలై తెలుపరా ॥ జ్ఞానమూ ॥

చ ర ణ ము లు.

ఈశరీరంబందు లేకనేయంతటనునిండుదురా । ఈశరీరంబేమిలేకుంటే శరీరము దెల్పరా ॥ జ్ఞాన ॥ పంచవింశతి తత్వములపై పండువెన్నెలదేమిరా । పంచవింశతిపండువెన్నెలమించితెయేముందిరా ॥ జ్ఞాన ॥ కండ్లుమూశిందేదిరా । మరికండ్లుదెరచిందేదిరా । యిండ్లుబుచ్చేముచ్చలే కానింకులోయేముందిరా ॥ జ్ఞాన ॥ నిర్ణయానికిరాదురా యిదినిర్ణయించనులేదురా । నిర్ణయించాబోవు దాన్నేనెప్పతోద్ధృంచేవురా ॥జ్ఞాన ॥ మెరుకపరిపూర్ణంబు రెంటీ । నెరుగుచుండేదేదిరా । మెరుకపరిపూర్ణంబు రెంటిని మెరిగిపొయ్యేదేదిరా ॥ జ్ఞాన ॥ దేహమూ లేనట్టుమంచి చెవుడేదో దెల్పరా । దేహమూ లేకుంటె నారిమోహమెచ్చుటదేమిరా ॥ జ్ఞాన ॥ కల్పశతములుగడచిపోయెవికల్పబుద్ధియుమానరా । అల్పగుణమేకానిమీసంకల్పముఽవధియించరా ॥ జ్ఞాన ॥ భాగవతకృష్ణస్వదేశికభావమింతని తెలియనూ । ఆగమానిగమారహస్యద్యోగయోగులకెంన్ననూ ॥ జ్ఞాన ॥ ఫీలుఖానాశంకరాఖ్యునియేలుకొరకై పిల్చెనూ। కీలుదెల్పికనీవులేవనిచాలగాబోధించెనూ॥ జ్ఞాన॥

శ్లో॥ చతుర్వేదవిదోవిప్రః।సూక్ష్మబ్రహ్మానవిద్యతే।వేదభారభరాక్రాంత।సవైబ్రాహ్మణగార్థభః ॥

శ్లోకం.

కర్మపూరితదేహానాం । ధర్మశాస్త్రమరోచకం।చర్మ ఖండనభత్యాణాం । శ్వానంఘృతమరోచకం ॥

శ్లో॥ నిత్యంసాంద్రకృపారసం విదితభావాభావమత్యున్నతం । ద్వంద్వాతీతమమత్పరంపరమకల్యాణాత్మతత్వం విదుం । బ్రహ్మానందమయంసుబోధనిలయం స్వానందభావంసదా । శ్రీమద్భాగవతాన్వయాబ్ధివిలసత్ శ్రీకృష్ణచంద్రంభజే ॥

ఉ॥ శ్రీమద్భాగవతాఖ్యవంశజలధిన్ । శ్రీమించుసంపూర్ణసూ సోమాకారతనొంది ఆగమశృతుల్ స్తోత్రంబులన్ జేయశ్రీ। భూమానందతురీయబ్రహ్మయిదుశించహ్మాండుప్పవించెన్ । పరంధామశ్రీగురుకృష్ణస్వాములయి భక్తశ్రేష్ఠులన్ బ్రోవగన్ ॥

ఉ॥ సారాతీతసమస్తఆగమసదాసద్బోధసారూప్యసం। సారాదూరసదానిరంజసకళాసాక్షిక్రియాశూన్యని । స్సారానిశ్చలనిత్యశుద్ధనిరపేక్షామోక్షలక్ష్మీపదా। శ్రీరాభాగవతాఖ్యకృష్ణగురునిన్భావింతునిరూపుకై ॥

మనాపుండరీకవరదహరివిఠల్.

భజన.

రాంరాంరాంసీతారాంరాంరాంసీతారాం ॥

రాజారామచంద్రమహారాజుకుజై ॥

౨౮. రాగం-ఆనందభైరవి- అటతాళం.

కీర్తన-యోగం.

పల్లవి.

చూపుజూడూచూపుజూడు చూపూజూడారా ।

అనుపల్లవి.

చూపులోబ్రహ్మాండామంతాలేపీచూడరా ॥

చరణములు.

లేనిదొకటియున్నాదానిలోనేతోచేరా । లేనిదానిప్ర జ్ఞాచేయిాలోకామాయరా ॥ చూపు ॥ పూనీబ్రహ్మాండా భాండములాపోడిమాయరా । దీనిజూడానాలోచించిచూ డాన్యాడాలేదురా ॥ చూపు ॥ రెంటిమధ్యానంటాకున్నా చూపూజూడరా । ఆరెంటినెగరా జిహ్మేజాడా రూఢిగాం చరా ॥ చూపు ॥ తంటాలామారీయీమెరుకాతంటాబె ట్టేరా । యీ-తంటాలామారిమందు పదహారింటా జూ డరా ॥ చూపు ॥ పరిపూర్ణనిజగురువూపాదముపట్టికొలు వారా । ఆ పరిపూర్ణాగురుకరుణాలేక వొరకాబోదురా॥ చూపు ॥ ఆగామానిగమామృతసారా ఆనందామిదేరా। యీభాగావతులాకృష్ణాగురుసీభాటానిజమారా॥చూపు॥ ఖిలుఖానాశంకారూడని బిఽచీచెప్పేరా।యీ-మూలాము లేనిగుర్తెరిగే దేమిలేదురా ॥ చూపు ॥

పద్యము.

పరగగనాల్గుపాదములుబాగవుతుండము ఝూంకృతం
బుమనకిరు । వురకుక్షసమంబమరియొక్కటియెక్కుపపతు
యుగ్మభే । చరగమనంబుగానసరిసామజమాయనిపల్కు

దోమయిట్లరయ మహానుభావులనుయల్పుడుదూసనుసు
ర్వివేకిమై ॥

భ జ న.

నివృత్తిజ్ఞానదేవ్ । సోపానచాంగదేవ్ ॥ ముక్తాబా
యిమొకనాథనాందేవుతుకారాం ॥

మనాపుండరీకవరదా హరివిఠేల్.
సకలసాధూసంతక్ మహారాజౌంకీజై ॥

౨౮. రాగం - ఆనందభైరవి - ఆదితాళము.

ర్తన - దుర్జనవిషయము.

పల్లవి.

విడచీపెట్టూనాహరూడూ । మర్థించా లేకావిడచీపె
ట్టూనాయమూడూ ॥

అ ను ప ల్ల వి.

అందముగా బ్రహ్మానందామందూ మగ్నాలై చెరి
యించేసంధీగానాలేకాబవాలుగా నిందించేదుర్నీతిపరులా॥

చ ర ణ ము లు.

నిత్యానందూలైనా గురులా సత్యామింత్రైనాగానా
కా । మత్సాడై భ్రమచేత పరులా చిత్తాముచెడగొట్టిన
రులా ॥ విడచి ॥ సరసామతులాజూచీ దుష్టవిరసాముగా
వించుకొనుచు । మరణామొందూటదెలియాకమదమున
చెడితిరిగేనరులా ॥విడచి॥ పెద్దాలైనావారాలాకీ సుద్దులే
లననుచువదిరే । బుద్ధిహీనులుతామైరద్దీజేశేకొద్దినరులా॥
విడచి॥ భాగావతులాకృష్ణగురుడూబాగూగాజేసినా పను

లు। పాగానివ్వామనేటిమష్టసంగాతిగనరులాజూచి ॥ విడచి ॥ ఫీలుఖానాశంకారూడు ప్రియమూతో కఠినముగా జెప్పే। కీలుదెలియాలేకదొడ్డకీడుగాదలచేటినరులా॥విడ॥

పద్యం.

సకలస్థాణుశిరఃప్రతిష్ఠ నిరుపకు.ద్వంద్వాశుక్లాభిరం। జకుడః సర్వదిగంతగామిలసదృశ్యస్యావ్యమినుండయే।నకళంకుండకళంకివీవనుచుగర్వప్రోద్ధతిః బల్కుచుః । బకమిందుః ప్రహశించురీతిసుజనుః బల్కుః దురాత్ముండిలః ॥

భ జ న.

రాధాక్రిష్ణజైకుంజబిహారీ మురలీధరగో వర్ధనధారీ ॥ శంఖచక్రపీతాంబరధారీ కరుణాకరశ్రీకృష్ణమురారీ॥ రా॥

మనాపుండరీకవరదహారివితేల్.

౨౯. కీర్తన - హిందూస్థాని.

దుర్జనవిషయము.

పల్లవి.

గుమాజీకుమన్మేకెంసైధర్తా ॥ క్యాబకువాకర్తా॥గురు॥

అ ను ప ల్ల వి.

ఆశాకర్‌కర్‌సబుజగ్‌మేఫిర్తా । క్యామిల్తాతుజుకూఫాశిగక్‌దః మే ఆకేగిర్తా । అఖర్‌కూమర్తా ॥ గురు ॥

చ ర ణ ము లు.

నిందాలోకుంకెతూకెంకర్తా। కర్తాసోభర్తా। నహీంసోఆఫతులేలేకెగిర్తా। తబ్‌క్యాసూధర్‌తా ॥ గురూ ॥ భా

గవతకృష్ణాగురుశేషాకర్తా । నహిశేవాకర్తా । క్షేమదాస శంకర్ ఆరజుకర్తా । హెూజాబేసుర్తా ॥ గురూ ॥

పద్యము.

నరమాత్రుండనిచూడరాదు పెలుచంన్నైచ్యంబు గా రాదుసం । కరకార్యంబులుజేయరాదు మదిలోగర్వింప గారాదుదు । ష్కరయుక్తింబరికింపరాదతని యాజ్ఞల్ మీరగారాదుమ । త్సరముంబట్టగరాదుసద్గురునిపై స చ్ఛిష్యుడై యుండినన్॥

పద్యము.

గురుడువిముఖుడైనగురిలేదుమునుబ్రహ్మ । వేదియగు వశిష్ఠవిముఖుడగుచు।కరుణంజూడకున్నగాదెకౌశికుడుదా। బ్రహ్మఋషియుగామిప్రచురమగుట॥

భజన.

కృష్ణరాధా కృష్ణరాధా కృష్ణరాధా కృష్ణరాధా । శ్రీకృష్ణరాధా ॥

మనాపుండరీకవరదహరివిఠల్.

౩౦. శ్యామసరాగం - ఆదితాళం.

కీర్తన. దుర్జనవిషయం.

పల్లవి.

గురువునుధిక్కారించకూడాదె వోమనసా॥గురు॥

అనుపల్లవి.

పరిపూర్ణామాపుడతడేపాటించికనగాలేకా॥గురు॥

చ ర ణ ము లు.

గురుని పూజించాని నరూని వానరుడందూరు । సర గూనదెలశి వేగా పరమూగోరావే మనసా ॥ గురు ॥ మును వాసిష్ఠూనుజూచి తన శక్తినంతాజూపి । కొనకే మిగానికౌశికమునిసీతలపోయవేమనసా ॥ గురు ॥ భాగవతకృష్ణనిజగురూయోగీచరణములూగొలిచే । త్యాగాభోగ్నశంకరదాసునేమరకేమనసా॥గురు॥

పద్యములు.

కోటివిధంబులజెప్పినచేటొాద।వెటితనదుపూర్వచేష్టలు విడకర।చాటుననేటునద్వివిధము। గాటనమొనరించునత నికతుకునెబోధా ॥

పద్యము.

ఎంతచదువుజదివి।యెన్నివిన్నసుగాని హీనుడవగుణం బుమానలేదు । బొగ్గుపాలగడుగపోవునామలినంబు॥విశ్వ॥

ప ద్య ము.

మానవులకుకోకపశుశ్వానములకుతోక । పక్షిజాతు లకీకెలమానమునుయ్యగజేసెను । శ్వానముతానెత్తుకొన్న స్వామికికోదునే॥

౩౧. రాగం - సావేరి - ఆదితాళము.

కీర్తన. దుర్జనవిషయం.

ప ల్ల వి.

ఏమికాలమహిమ - యీ - విపరీతముగనుగొనుమా ।

అ ను. ప ల్ల వి.

మన్ననజేసితెమదమధికంబై కన్నులగానరుగదయీ లోకులు ॥ యేమి ॥

చ ర ణ ము లు.

పిలువనిదేవచ్చిదురాత్ములు ప్రేమవలెనేహెచ్చీ । పలువలందరును పదిమందొకలై కిలకిలనవ్వుచు గేలిసేయుదురు ॥ యేమి ॥ మదిలోనొకభాటా । పైననువదిరేదొకమాటా । అధికనీచముగతనువుతోజేయుచు । ముదమున నరకము ముందరజూతురు ॥ యేమి ॥ సత్యమువినలేరూ । అసత్యముమొదటికెకనలేరూ । సత్యమసత్యము రెండుదెలియకను । నిత్యావాదములు నిలచిచేతురిది ॥ యేమి ॥

నేటునబహుప్రీతీ - వెనుకనెచాటుననొకరీతి । పాటలుబాడుచు పరమభక్తులనుకోటివిధములను చేటుగ జూతురు॥ యేమి॥ సమయముబడినపుడూ పడిపడి సాగిలిమ్రొక్కెదరూ । సమయముదీరినయమకింకరులనిక్రమముగ సాటుచుఘునులమటందురు ॥ యేమి ॥ చెప్పబోతె పాపం వీరికిమిట్టిపడునుకోపం । తప్పుడుగుణములు తమరేమరువకతిప్పలబెడుదురు తెలివిపరులనిది ॥ యేమి ॥ మంచివారిమాటా తెలిపెద మించబోకునోటా । వంచనజేసెటివారిభాటగనికొంచెములోపల దృంచకపెంచె॥ దరేమికాల॥ తమదేహోరవేషం యితరులతోనను కేద్వేషం । పామరజనులకుబహుగాజెప్పుచు।భూమిలోమేమేపుణ్యులమందురు ॥యేమి॥ నిజముగల్గుగవారూ-తొందర పడిపలుకగబోరు

రూ । నిజములేక శ్రీనిజగురువాక్యము త్రిజగముదిరిగియు తెలియగలేరిది ॥ యేమి ॥ చెరుపుకాలమందూ దురాత్ములుచేసెదరివిముంతూ । పరులమేలుగని పరితాపమునను పొరలిపొరలితుద మరణముజెందుదు ॥ రేమి ॥ భోగముడుగలేరూ శ్రీగురుభావము గనబోరూ । భాగవతుల కృష్ణనిజగురుపదములు। త్యాగముజేసితె ధన్యులమందురు॥ యేమి ॥ ఫీలుఖానశంకా రుడనె యీపగిదిబలికెనింకా । కీలుదెలియక నేమేలుగోరి తుదకాలునిదూతల పాలబడుదురిది ॥ యేమి ॥

దోహరా హిందుస్తాన్.

సఖీక హేసంగ్ సార్ మేఁపహీము క్తసేభేట్ । తీనచీజ్ పాఖేలగేదండీచండీపేట్ ॥

కర్ హఁ లేనమాఁలాహఁలే । ముఖ్ సే భజేనరాం । అందర్ సేలాగేర హేంబక్ నేసేక్యాకాం॥

30. గజల్ - హిందుస్తానీ.

పరిపూర్ణబోధ.

మెరేచష్ముఖుల్గైతబ్ తలాక్ నజర్ మెనూర్ ఖుదాకేథా

కబనామనహి కబరూపనహి కబరంగనహి కబభంగనహి । దిఖ్ లామెజోకుచ్ నూర్ థా థా దాతబక్ భర్ పూర్ థా ॥మెరె॥ సబ్ రూపమెసబ్ రంగమే సబ్ సంగమేసబ్ జెంగ్ మే । కుల్ పాహఁమేవో వస్లథా । అపనాపరాయకభూనథా ॥మెరె॥ హిల్ నేకుబిల్ కుల్ హిరస్ నహికహెనే కుగుంజాయష్ నహి । దిల్ థాసోగుమ్ సబ్ హోగయీకు

దురత్ ఖుదాకెరహెగయీ ॥మెరె॥ అజిభాగవతకృష్ణప్ర
భూకర్కేవలీమెక్ హైాగయే । దిఖ్ లాయెఅపనెగులా
ముశంకరదాస్కహెనేవాలెకో ॥మెరె॥

దోహెరా హిందుస్తానీ.

అష్టాదసా పురాణమేబ్యాస్ వచనదోసార్ । పుణ్య
మూలవుపకార్ హైపాపమూల అపకార్ ॥

హీరాపడాబజార్మేరహెఖాక్లపటాయే । మూరఖ్
ఘసోచలేగయేచాతూర్లియేవుఠాయే ॥

పంఢరికిప్రయాణం.

౩౭. హిందుస్తాని.

పల్లవి.

చలోభయి పంఢరిపురుజానా - విఠల్నాథవుశేమిలనా॥

అనుపల్లవి.

అయిసావిఠల్కభూనదేఖాయేక్యూంటపకుఖడా-సా
ధుసంతుకీమేలాభరాహై - ఖానెకుదూద్ఘెడా ॥చలోభ
యిపంఢరి ॥

చరణములు.

చంద్రభాగకెగంగాతీరే । అతీహైసుకుమాయీ । అ
జిభావభక్తకేఇచ్ఛా - పూరణకరతీహైసుఖదాయి చలో
భయి ॥పం॥ తాల్ తంబూరాఢోలకుబాజే । మృదంగ్కీ
ఛట్న్యారీ । సారీఅలంకర తీదర్శన - జోత్ బనీహైభారి
చలోభయి ॥పం॥ మోరముకటమకరాకృతికుండల - గళ
తులశీకీమాలా । పీతాంబర్సేకశీకాఛినీ - భక్తనకేప్ర

తిపాల చలోభయి ॥పం॥ భాగవతా శ్రీకృష్ణరూపబన ఆ
యో - దర్శనదేనేకూ । భాగ్‌బఢీకల్యాణరహీ - గజ
మందిరశేషధరావునికీ॥ చలోభయి ॥పం॥

మనాపుండరీకవరదహరివిఠల్.

భజన.

విఠొవరిడుభాక ఠొవరిహాత్ । కాయవాజేచా । పంఢరినాథ్॥
శ్రీకృష్ణదేశికప్రభుమహారాజకీజై.

౩౪. హిందూస్థాని భజనవైరాగ్యపద్ధతి.

మనస్సుకుశిక్షు.

పల్లవి.

కెంగపులత్మేపడాదివానే కెంగపులత్మేపడా॥

అనుపల్లవి.

అరేగురూశెకోయినహీ । బడాదివానే కెంగపులత్మే॥

చరణములు.

ఖర్ కేమూఫక్ కర్ లియ్యాతూకర్ కర్ కెంపస్తాతాహై।
మర్ణ కాలకూకోయి భీయాకర్ బచాతెనై కెంహస్తాహై॥
కెంగపు ॥ బాలక్ పెహ్యూకర్ చెందురోజువో బాలక్ పణ
న్మే ఖోయా । అరే-బాద్ జెహానీబుఢాపఆకర్। ఫ్రామర్
సారీఖోయా ॥ అరెమూకెంగపుల ॥ భాయిబిరాదర్ కోయి
నై యాతాఖాతేసబ్ కోయిజాతేహైం । ఘెంఘీమకళ్ర్
లాయానై తోతమాందిణసబ్ రోతే,హై ॥ కెంగపుల ॥
యార్ దోస్తుమురీదాఁసబ్ కోయిమత్లబ్ అప్నాచహాతే
హై । కారె జురూరీతుఝేపడాతో బహానాకర్ కేజాతే
హై ॥ కెంగపు ॥ హాతిఘోడామ్యానాగీనాసబ్ పైసెకే

సాతీరే । జాతీపై సారహైనసాతీజాతీ సర్ పర్ ఆతీరే ॥
కెంగవు ॥ బేటాచోటాపై దాహోకర్ లూటాహైసోమా
ల్తమాం । అరేతూఅయిసాకర్ తాకెంరే । కహేంతోల
డ్తాసాల్తమాం॥ కెంగవు ॥ ఝూటాజాకోయిహోతాహై
సోమీతామీతారహాతాహై । మితాఖాతైసఫరాహోక
ర్ జమీంపర్ గిర్ లిడ్తాహై ॥ కెంగ ॥ బాల్ బఢాకర్ జటా
బనాకర్ ధూనిలగాతాకచ్చాహై । హాలువుతాకర్ ఝోలి
బాందకర్ ఫిర్తావ్రామెక్ లుచ్చాహై॥ కెంగ॥ హిందూహో
కర్ మాలాజప్తావోభీహైదిల్మేఝూటా । ఫందిహైసబ్ కో
యిదున్యామెపార్ నహీహైయాతేబేటా ॥ కెంగ ॥ ఖురాణ
పడ్కర్ కల్మాపడ్కర్ మాఫక్ వుస్కేచల్తానై । ఖురాణప
డ్కర్ చల్తాహైసావుస్పహేబ్ సేమిల్తానై ॥ కెంగ ॥ పీరో
పయంబర్ సభీగయేయిస్ దున్యాకెచెకర్మేసే । తేరామే
రాక్యావజూదుహైబచ్ కర్ జానేచక్కర్ సే ॥ కెంగ ॥ ఆ
జిస్ ఘుర్మెకల్ వుస్ దర్మేదోనొబరాబర్ గి స్తీకర్ । కాజిఖు
దాబణకర్ పూఛాతోజవాబ్ దేతాక్యాదేకర్ ॥ కెంగ॥
తక్దీరచ్ఛేసబ్ దిణమేరేకర్ కెతూకెంఘుస్తాహై । జగ్ మే
కోయిఅబ్ తక్కెబచానైతూకెంఖాలీఫస్ తాహై ॥ కెంగ॥
జనఃమరణకీనద్దీబహీతీహైతూగోతాఖావోనకో । జాణ
తీరనేజల్దీజల్దీబహీతీతూడుబ్ జావోనకో ॥ కెంగ ॥ మూ
సానద్దీగీసానద్దీయిస్ నద్దీసేబఢానహీ । బఢేబఢే అవుతా
రూంకూభీయిస్ నద్దీకాఖబర్ నహీ ॥ కెంగ ॥ దున్యామె
కుచ్ నై హైకర్ కర్ రోజుబోలానహీనహీ । బన్యాసేతూ

జ్యాదా కర్ కర్ పైసా రక్ఖా కహీఁ కహీఁ ॥ కెంగ ॥ అవురత్
దౌలత్ పషంబరాబర్ దేఖా సో వో అచ్ఛా హై । అయిసా
కెంనై రక్ఖా తూ దిల్ రోజు రోజు క్యా బచ్చా హై ॥ కెంగ ॥
హీరస్ తేరా మర్‌నై జాతా సర్ పర్ సోటా పో హాఁ చేగా। హార
క తుకుచ్ నై ఫాశిలగా కర్ రూహ బరాబర్ ఖీచేగా ॥ కెంగ॥
హై సో అల్లాఃనై సో మైసుఁ జగ్ సారీ య్యోఁ ఝూటా రే । అయి
సా తూ కెంక హాతా నై హై జబాఁ కు క్యా కుచ్ కాటా రె॥ కెం॥
ఫూల్ ఫలూఁ కే మోసమ్ హై ఖాతా ఝూఁడు ఝూఁడు కే కదు
రోకదర్ । తూ యిఁ సా నో మే హై దాఖిల్ జాన్తా కెంనై క
ద్రోకదర్ ॥కెం॥ కుఛ్ నై కుఛ్ నై హువ్వా ఖరాబా అయితు
ఝుకం బక్తీరే । బచఁ కియ్యా సో నజర్ గయా కహీ సుధార్
క్యా హై ఘడుక్తీరే ॥కెంగ॥ తఁ స్మనధన్యా మాలక్ బైఠా
నిగాః బరాబర్ ఆగే రాఖు । వై హీ నిభాలే గయా తో జానా
ఆగే రస్తా నహీ మూరఖ్ ॥కెం॥ ధ్యాఁ ధరో గురుచరణ కమ
ల్ పర్ పలక్ భగ్నే తూ హఁవా గా పార్ । యే రస్తా జో బత్లావే
గా వై హి జాఁ కా యార్ ఆరె తూ ॥కెంగ॥ మిల్లె వై జల్దీ కర్ లె
వుబాతేఁ యే దిఁ కా కుచ్ ఖబర్ నహీ। దల్లాలి బాతూఁ
కూ లేకర్ బైఠా కెంరే ఖబర్ నహీ ॥కెంగ॥ ఝూటా దున్యా
కారఁగ్లా యా మాయా మోటా గాటా హై । గురూజి కె చ
రణా సత్తా సే కూఫర్ యిస్యా తూటా హై ॥కెంగ॥ హాఁకుం
గురూ కా హువ్వా హై అయిసా బోలే రేకర్ కర్ । జోకంసు
స్తా హై సో వా తా స్వ్యా హై బు ముజుకూ క్యా ఫికర్ ॥కెంగ॥హా
ర్సేక్ మతూర్ సద్గురి కవర్ పూజా కర్ జల్దీ జల్దీ । భాగ్వతా

క్రిష్ణాగురుజీకేపాయపడోజగ్దిజల్దీ ॥కెంగ॥ తూనేకిసేభిక్ నే పర్ జోబోల్లా హైసోనాస్ । హోనేమూకచ్ నైహై దేరబ్ జూఠానత్తేనాసు । అరేతూ ॥కెంగ॥ శంకర్ దాసుబడా ప్యారీపాయాగురుజీకేసతా । మాయామోహీ క్యాకర్ సక్తీసబ్ కుపుడాయాప్యాసత్తా ॥కెంగపు॥

దోహెరా-హిందుస్థాని.

ఫ్రాంచేఫ్రాంచేబరనకో । రోమరోమహుంకార్ । నఖీకహే ప్రభుభక్తబినాచారోబరనచమార్॥

౩౫ గజల్ - ఫారశీవహిందూస్థాని.

భక్తివిషయము.

సర్ యాన్ ముష్కిల్ కేకదంపర్ రాఖ్ లేఅబ్ క్యాఫికర్ ॥ మరా కూతో సబ్ తుముజానకర్ ఖమమూతర్ రో అబ్ క్యాఫికర్ ॥ క్యాకహుంమైకిస్తే హై యమ్ ఆపకా హై అగర్ యే । దిల్ నేక్ సేకుల్ షాహామేహమ్ జాకే మైకోనికాలెగై ॥సర్॥ యేజహాఁదోనో మెసబ్ కోయిపేషేకర్తే చహాతే హై । ఖుబాసెసబ్ కుచ్ భూలకర్ ఖామోష్ హోకర్ జాతే హై ॥సర్॥ రాజజోగ్ కహేలాతహై । ఏక్ భాగవతక్రిష్ణప్రభో । వుస్ పాక్ కామిల్ కేకదంబోసీసె శంకరదాస్ నే ॥సర్॥

దోహెరా.

మర్ హైసోతళా పర్ సవారు హై । మన్ నేగుర్ అనేక్ హై । జో మర్ పర్ సవారు హై సోలాఖన్ మేఁ యేక్ హై ॥ కబహుమనరంగ్ తురంగ్ చెడె । కబహూమనరం మోజుధ్ధక

రే । కబహూమనబైరాసాజులే । బఙకూచెలే । తులసీ
దాస్ బిచార్ కరే । క్యాకహూంయిసకపటీమన్యూ॥

౩౭. కీర్తన ఇందర్ సభా ఢాటీమహిమ.

పల్లవి.

మద్గూర్ హామూరపాహాచనే తేరేబినానహీ। ముషాఙ
డ్ కొహూగురియాకెహూజుదాకభూనహీ॥

అనుపల్లవి.

వస్తూ రోహీముదాద్ యేహి । ఖుదాతుఝేమిలాది
యాౄ । బజావో హైజేజానహీ । జహాఁదో నూమెనాంకి
యూౄ॥ మద్గూరు॥ వలికిపఙగురూతుహీకదండిఖాౄ॥భలా
జరా॥ష లాష్ లాకహై తేముఝేహిదాన్ శంకరా ॥ మ ॥

భజన.

భాగవతకృష్ణమహారాజు - జై జై భాగవత కృష్ణ॥

దోహెరా.

చంచలనైఙధినాలకీసబకీరాఖేక్రీల్ । యేక్ ఛోడ్
సత్రైక కరీవో రంటియఙకేరీత్.

౩౮. హిందూస్థాని.

పల్లవి.

మొగులాము మొగులాము మొగులాము తేరా

అనుపల్లవి.

తూహైసాహెబుహైసాహెబుహైసాహెబ్ మేరా।

చరణములు.

ముష్టాద్ తుహీఖుదాతుహీ । ముష్కిల్ కుషారసాంక

రో సర్కేరాఖద్మాంపా తెరీధర్ దియ్యానజర్ కరో ॥ మైగు॥ గర్దిషామేంకుతో డకర్ అబ్ సేకదర్ రఖో జెరా । దరుదో దిల్ యిజహార్ మెరా । ఫర్దహై దేఖో జరా ॥ మైగు ॥ ఆర్ జుహైంఖుదుమాం త్రైతెరీ । అబ్ సునోజిమేరా। హర్‌హ మేషయిస్గులాంకక ర్తబ్ హైపూపిజీరా॥ మైగు ॥ ఫికార్ జి కార్ తేరేకరూం । ముషాదద్ మెరే ॥ కిషక్రభూ । శంకా ర్ యెహైకింకార్ తేరాసంకాట్ హరో మెరేప్ర భూ॥ మైగు॥

భ జ న.

సబ్ ఛోడేతో ఛోడూంగాపక అపూ నాఛోడూం। గు రూజీ॥సబ్ ఛో॥

మనాపుండరీకవరగ.

శ్లో॥ క్వచిత్ భూమౌశయ్యా క్వచిదపిచపర్యంకశయ నం । క్వచిచ్ఛాకాహారో । క్వచిదపిచశాల్యోదనపరః । క్వచిత్కంథాధారీక్వచిదపిచ పీతాంబరధరో । మనస్వీ కార్యార్థీనగణయతిదుఃఖంనచసుఖం॥

౩౮. హిందుస్థాని - జ్ఞానం.

ప ల్ల వి.

మర్జీక అల్లాకీ । అల్లాకి॥

అ ను ప ల్ల వి.

కర్తబుహైసబ్ పుసీక । మర్జీకఅల్లాకీ॥

చ ర ణ ము లు.

కోయిదియాఘోడా।కోయిప్రడావేపాల్ జోడా । కో

యకియ్యాదోస్తిగాఫాకోయి।దిల్కీబాత్‌తోడా॥ మర్జీ॥ కోయిదిన్ హెూడర్ భారీ। ఫర్।కోయిదిన్ థీ। దుఃఖ్‌సారీ। సబ్ దిన్ హైఘర్ద్వార। ఫిర్ కొయిదిన్ హైభర్ పూరీ॥మర్జీ॥ కొయిదేవేబఖ్ పిషుహుజరా। కొయిడాలేగలేమెగజురా। కొయిఅకేదియ్యేముజురా। కొయిజోలేసబ్ దిన్ గుజురా॥ మర్జీ ॥ కొయిదిన్ సబ్ కొయిభూలా। ఫిర్ కొయిదిన్ హెూతామేలా। కొయిదిన్ కర్తాదూలా ఫిర్ కొయిదిన్ మిల్తాఝూలా॥ మర్జీ॥ కోయిఖావేచుగులీ। కొయిదేవే పీఛేగాలీ। కొయికర్మగాట్ ఖోలీ। కొయిదియ్యేగురుకీ। కీలి॥ మర్జీ॥ శ్రీకిషన్ గురూకిసవారీ। మజుమాహైదే ఖోభారీ। కరోనకోఅబ్ దేరీ। శంకరునేహైబల్ హారీ॥ మర్జీఅల్లాఃకీ॥

మనాపుండరీకవరద.

భ జ న.

రామహరేకృష్ణహరే-తవనామవదానుసదానృహరే రామస్మరణాధన్యోపాయోనహిపశ్యామలభవతరణే॥

ప ద్య ము.

కరినేలిందియుశక్కిద్రౌపతికికోకల్ మెచ్చియిచ్చిందిద బ్బర॥ కాకాసురునిన్ గటాక్షించిందబద్ధంబహెూ। శర ణన్నన్ పగవానితమ్మునికిరాజ్యంబిచ్చుటల్‌కల్ల। యిత్తెరి నన్నేలిననిక్కమీకథలనంత్తాభావనారాయణా॥

భక్తాభిమానిశ్రీసద్గురుమహరాజ్‌కీజై ॥

౩౯. హిందూస్థాని.

మహిమ.

ముష్కిల్ కుపార్ కరాదె । మెరామురుజాఆలి । ముష్కిల్ కుపార్ ॥

చరణములు.

లోకోనె చెందుదుష్మనీకర్కే మురుఘుసతాతెహైం । తుకెంనహిబచాతముఝు । అయెమేరేనహాలాలీ ॥ ము ॥ తేరేగులాంపానజర్ నియ్యాత్ బదీసెర క్తెహైం । ఫుఙంసాహేంబాంకుచఙకెదే । దిలోమెదాగ్ భూతేనహీ ॥ ము ॥ దేఖోఖుదాతుచ్యాఆడ్నహికహి హైపదాఙ చౌదాతబకు భరుపూర్ గావుర్ కర్కేదే దుష్మఙకూసజా ॥ ము ॥ యేఖాక్ సార్ పై దావాలువ్వాఖద్మత్తెరీకరనెలియ్యే । దేఖోన జక్ పర్వదిఙగార్ తుహైమెరాబడాసదాఙర్ ॥ ము ॥ ముషఙదుమేరేకిషఙప్రభూనజర్ దియ్యాతుమ్హాముఝే । భూలోనకోదిత్మేరఖోం । యేనాంహైశంకర్ మేరా ॥ ము ॥

శ్లో ॥ పంకేపంకజమ్రుత్తుకేనకనకం । శుక్తౌతుముక్తాఫలం। కీటస్తూవరపట్టసూత్రవిలసత్ । కస్తూరికారామ్యగం । కాష్టైవంహ్యనేకమక్షికమధుంగావాంన్తిగోరోజనం । వుత్పత్తేనమహానుభావగుణేనంకింజన్మకింజాయతే॥

మనాపుండరీకవరదా-హరివిఠేల్.

౪౦. హిందూస్థాని.

పల్లవి.

బేబనెబంగలామేనహాలాలిమెహై ॥ బేబనె ॥

అ ను ప ల్ల వి.

మాలాలిమెహై । మాలాలిమె ॥ హైబేబ ॥

తేరెమేరెఖాతర్ యెహిదున్యా బనాయా । యిస్మెభీ ఆనేజానేమాలాలిమెహై ॥ బేబనె ॥ వలీమేరెపీర్ బనేకృష్ణగురూనే । శంకర్ ఆప్కేగులామబనాహై ॥ బేబనె ॥

మనాపుండరీకవరద-హరివిఠేల్.

శ్లో ॥ చంద్రేలాంఛనతా । హిమంహిమగురుం క్షారంజలంసాగరం । బధ్వాచందనపాదపాంశ్చఫణినా పద్మేషుస్త్రీకంటకః । స్త్రీరత్నే సజరాకుచేషుపతనంవిద్వత్సుదారిద్రతః । సర్వాంరత్నముపద్రవీణసహితః నిర్దోషమేకంయశః ॥

భ జ న.

శ్రీపక్షిమసార్వభౌమా । భక్తకార్యకల్పద్రుమా ॥

శ్రీకృష్ణదేశికప్రభుమహారాజ్కీజై.

౪౧. హిందుస్థాని గజల్ అనుభవం.

ప ల్ల వి.

క్యామజామచ్ఛామిలాముర్షద్కేయాద్ కర్తేకర్తే॥క్యా॥

అ ను ప ల్ల వి.

హోగయాగులాంనేసార్ । పైరోపోధర్తేధర్తే ॥క్యామజామ్మచ్ఛా॥ పానీపవన్ ఆతిష్ ఖాక్ మిలేకె-బనాహై సోహిఘూల్ । హాజారోహోముసాఫరాంఅతెహీరహె తేజాతే ॥క్యామజామజ్ఝా॥ క్యాకహూంమెఫాయదా ఆఖో

సెబకాలెసేదా । భర్నిగాః దేఖామైనే । జీమెరాడర్ తే డర్తే ॥క్యామ॥ కిమౌగురూబతాదియ్యాఅఖోమెహీ ము ఝ్యాముఝే । శంకర్ యేఖూబ్ పాయామజా । ఖద్మా త్ తేరీకర్రేకర్తే ॥క్యామజాముఝ్యామిలా॥

మనాపుండరీకవరద.

బయిత్ ఫారశి.

బాదఖుర్దౌ । వ్రెఖామోష్ నిష స్తౌ సహెలస్తు । చుంబదాలత్ బెరళీ । మస్తునగర్ది । మర్దీ॥

౮౨. హిందుస్థాని – కీర్తన గజల్.

ముర్షదిబీజోకోయిసిప్రుకరే సఛ్హైబజాహై । జా హెర్ మెపీర్హై । బాతిౌ మెఖుదాహై । యెనూర్ అ లాఃనూర్ యెసబ్ మెభరాహై ॥ముర్ష॥ అవల్ వహీఆఖ ర్ వహీ జాహిర్ వ్రెహీబాతిౌ-అపనేకుసమర్ఝ్‌కరలే।వహా సల్లుఅల్లాహై । వహాజెల్లుఅల్లాహై ॥ముర్ష॥ కామిల్ యెహీ శ్రనాయెహీదునియామె ఆనాహైయెహీ । అబ్ కిమౌగురూసెమిల్లే । శంకరుసెబాత్ కరలే ॥ముర్ష॥

మనాపుండరీకవరద.

౮౩. కీర్తన హిందుస్తాని.

పల్లవి.

యెబోలనామహారాజుగురూసే

అనుపల్లవి.

జేకునియ్యతుసే । నిశ్చలదిల్ సే॥ యెబో॥

చ ర ణ ము లు.

భ్రమరకీటకెన్యాయసిధారో । తనమనధనయే । తీనసివారో । భాగవతాశ్రీకృష్ణగురూసె ॥ మెబో ॥ జననమరణకే జఙ్కుజెలావ్రె । పల్ పల్ ముజుపాదిల్ కుభగావో । శంకరునేహైకింకర్ అపనా ॥ యేబొలనామహారాజు । ప్రభూసేమెబోలనామహారాజ॥

శ్రీకృష్ణదేశికప్రభు మహారాజుకీజే

శ్లో॥ అవ్యాపారేషు వ్యాపారం । యోనరః కర్తుమిచ్ఛతి । సపపనాశమాప్నోతి । కీలోత్పాటీవవానరః ॥

శ్లో॥ శుష్కచర్మస్యసంతాపం । లోహందహతిపావకః। సాధుసజ్జన సంతాపం । కింహాశ్చర్యంకు లక్షయం॥

౭౪. హిందుస్థానీ - కీర్తన.

వైరాగ్యం.

కెంథంగ్దాకర్తాతుక్యాబెలె జాత । జోదేతాఖుదావ్రస్వభుష్కెంసైహూతా ॥కెంథం॥ కౌడీకెలాలుచ్ మెఖాతా కెంజూతా।లాఖోకమూయిదఫేనేమెజాత ॥అబ్ కెం॥ సాజాకోఖలాయెక్ నహీజాతుపాయా । అఖీరక్ అకల్ తేకిసంరుఘానపాయా॥ కెం॥ పర్వదిఙ్గాక్ హైదిఃగర్ సెక్యాపర్వా జజ్ జజ్ జమీనూసె । సజప్ హైజెపర్వా॥ అబ్ కెం॥ అయికిహీరస్తేతు । కెంజాకెగిర్తా । యెమూనింపు । పతింగ అగమేజాకమర్తా॥ అబ్ కెం॥ నహీమెరెగురు భాగవత కృష్ణప్రభునే । శంకరుమెహైదాస్ కింకరునిభానే॥ అబ్ కెంథం॥ మనాపుండరీకవరద.

భ జ న.

రాహిరుకుమాయిచంద్రభాగా । పుండారీకాపాండు రంగా॥ యెరహిరుకు॥

శ్లో॥ దూరస్థోపిసమీపస్థా। సమీపశ్చేతిదూరతః। చతురంగుళప్రమాణేన । కర్ణచక్షుసణదృశ్యతే॥

౪౫. హిందుస్థాని కీర్తన.

నవద్వారపురీ నరుకీబస్తి । కొయిరోతాహైకోయి । హాస్తాహైరె॥ నవద్వార॥ యిస్బస్తీకాచాల్ హైన్యారా। దుఃఖ్ సన్తాసుఖ్ మహింగ్గాహై । చౌతరఫ్ హైచి కిడ్ దల్ దల్ । జొఆతా హైజొఫస్తాహై॥ గురుగోపాలకృపాకిసు క్రిష్ణా । తుమబినా । బాస్తీసుధరతునాహీ । శంకర్ గుసు కెక్ జోక్ సునానత్ । సంకటదూర్ కరోజహామానో॥ నవ॥

మనాపుండరీకవరదా.

౪౬. అంబకీర్తన.

౧౬॥ సం॥ ప్రాయంలో చెప్పినది.

ప ల్ల వి.

అన్యారావమ్మా । యెదురుగావమ్మా । యేలాకో నంమ్మా తల్లిలేనంమ్మా॥

అ ను ప ల్ల వి.

నావమ్మ మాయమ్మలేవమ్మా వేగావె । యీావమ్మా అభయాము ఇష్టాశిద్ధులుగలుగా॥ రావమ్మా। యెదురూ నావమ్మా॥

చ ర ణ ము లు.

ఘల్ ఘల్లుమనుచూను గజ్జెలదురగాను । ముజ్జగము లగన్నముద్దుగుమ్మ లేచిరావమ్మా ॥ పంచాజేరినగానియిం చూకయినకృప । వుంచకుండితేనా । గతెంచువారెవ రమ్మ ॥ రావమ్మఅథ ॥ నాతల్లియిందూకెనే । తొల్లిజన్మాన తల్లేయికజన్మ । మోతల్లివలపంటి ॥రావం॥ కంచిలోప లసివేమించియున్నావాని । మంచివారలచేతగాంచీతిసివ హిమ ॥ రావమ్మ ॥ సంచీతాభాగ్యామంచెంచీతిగాసిక । పంచానజేయాకవచ్చిగ్రహోనవమ్మ ॥ రావం ॥ శ్రీకృష్ణప్ర భురాయుడీశురూపముబూని । యీకృష్ణదాసూనీవేలూ కొమ్మనిచెప్పేరావమ్మ ॥ మనసాగోరినకల్పానెరిగీ । బిరబి రవచ్చిమురయూచాకల్పానకరమందుంచుదుగాని॥రావ మ్మ ॥ ఫీల్గానాశంకారప్రియశేవాకుడునిన్నుబిలచీశరణు జెందానరుదెంచున్నాడమ్మ ॥రావం॥

మనాపుండరీకవరద.

ప ద్య ము.

అమ్మలగన్నయమ్మముగురమ్మల మూలపు టమ్మచాల పెద్దమ్మసురారులమ్మకడుపారడివుచ్చినయమ్మ । నిన్నులోన మ్మినవేల్పుటమ్మల।మనంబులనుండెడియమ్మదుర్గమాయ మ్మ । కృపాబ్ధియీవుతమహత్వకవిత్వపటుత్వసంపదలూ॥

౪౭, అంబకీర్తన.

౧లసం ॥ ప్రాయమందు దుర్జన విషయమై వ్యసన

ముగల్గి వారిని గురించి మహిషాసురమర్దనికి మనవి చేసినది.

పల్లవి.

మహిషాసురమర్దనీ। నమామిఓం మహనీయ్యాగుణగామినీ ॥

అనుపల్లవి.

మహిషమస్తకనటనమోద। వినోదినీమహాశోధినీ। అమితదుర్గుణశిక్షశీలిని ప్రణతజనసౌభాగ్యజననీ ॥మహి॥

చరణములు.

మృదుపాదగజగామినీ। మమ్మేలుకొట। కీదెవచ్చితి విరాణీ। ముదముతోనిదెశతమువందన। ములుసుజేసెదమధురవాణి। బెదరకనుపరదూషణులనీ। పదనుఖడ్గము చేతదృంచవె ॥ మహిషాసురమర్దని ॥రంక్షేం। మహి॥ శోధించుమోజననీ। ననువంచించా। జేయాబూనెదువారిని। బాధపెట్టగదలచిపెదల। నాగడముజేయంగవచ్చిన। వాదభేదులబట్టివేగమెవానిబ్రాంతులజేయు రంక్షేం॥ మహిషాసుర॥ ౧ ॥

పరదూషణలుపాటగా। పాడుచునూమర్మదముచే బల్సిటుగా। తిరిగికొండెములతుకజెప్పెడితిక్కమూర్ఖ జనాళినిప్పుడె। తరిగికండలుజేసికాకుల బిలచి బలిహారంబుశాయవే॥ మహిషాసుర ॥ ౨ ॥

కపటాభక్తినిగ్గికొని। సద్గురులందునెపమూలెంచ్నె టివారిని। చెపలబుద్ధినిబూనియితరుల చెంచలంబొనరిం

చిసాధుల । నపహాశించెటి వంచకులనతిత్వరలో యమ
పురికంపు-రం-క్షేం-మహిషాసురమ॥ ౩ ॥

పరమేలుగనియోర్వని । పాపాత్ములపడవేయవేభూమి
సి । కరముచేమురితముగ తాడనమొనరజేసియు । శిరము
ద్రెంచియు । పరగయమకింకరులకిచ్చియు నరకమునకం
పించు-రం-క్షేం-మహిషాసుర ॥ ౪ ॥

శ్రీభాగవతకృష్ణునాసి । చరణములాన । బిరబిరజేయగా
పనీ । పరగనీగురుపదములానిక । మరువకనుయిదిమొద
లుజేసియు । పిలువగనే ఫీల్ ఖానశంకరు నరశికరుణాతో
బ్రోవకున్నను॥ మహిషాసుర ॥ ౫ ॥

మనాపుండరీకవరద - విఠల్.

౪౮. కీర్తన - భక్తి.

౧౩ - ప్రాయంలో చెప్పినది - దుర్జనులకు.

పల్లవి

రాధాకృష్ణులనమ్మినాను। నాదుబాధలన్నియుదొలగిపోను॥

అనుపల్లవి.

శ్రీధరుమువిధిశివుడు గురుడీ మాధవుడే యనిమదినిన
మ్ముచు । క్రోధలోభమోహమదముల కూడియుండినన
నులవేడక॥ రా॥

చరణము.

దశరూపములుదాల్చినాడు । నిశాచరవీరులనువ్రంచి
నాడూ । ఆశపాశములందు జిక్కని వాసుదేవుని భక్తుల
ను గని మోసమొందగజేసె దుర్జనవేషులను వధియిం

చలేడా ॥ రాధా ॥ శంఖచక్రముబట్టుకొందుకూ । దుష్ట నరులానందరి ద్రుంచేటందుకూ । వంకలన్నియుభక్తజ నులవిహాంకముగమదిలోనగూర్చిన । సంకరులశిక్షింపు టకు యీపంకజాక్షుడేచక్రమంపును ॥ రాధాకృ ॥ కొం దారు భూషించితేమీ-మరియు కొందారుదూషించితే మీ । ముందుగాదూషించువారలనందరిని యమలోక మంప్పక । వుందురా శ్రీకృష్ణనామము పొందునాధరియిం చ్చిమించిన ॥ రాధాకృ ॥ భాగావత శ్రీకృష్ణరూపూ । దాల్చిబాగూజేశెనుమమ్ముకాపూ । యీఘునునిపదపద్మ ములుమదిలోన । దలచుచుయెల్లకాలము । జాగుశాయ కజననమరణము జాడలకు నేబోవెరచుచు ॥ రాధాకృ ॥ పీల్గానాశంకాపడుదుహూ । వీరిప్రియభక్తుడనిచాలవిం దూరూ ॥ కీలుచకగ దెలియలేకనుపాలుమాలికలోనజ క్కియు । కాలమంతయువ్యర్థపుచ్చేజోలిగలమానవుల విడచీ ॥ రాధాకృష్ణుని నమ్మినా॥

మనాపుండరీకవరద.

భజన.

మారుతిరాయాబలభీమా భజనాలాగెబహుప్రేమా॥

౪౯. అంజనేయుల స్తుతి కీర్తన.

౧౬-సం ॥ ప్రాయములోజెప్పినది.

పల్లవి.

అంజనేయా మమ్ముగనుమీ । దుఃఖ పుంజములబట్టె గరజింమ్మీ ॥

అ ను ప ల్ల వి.

పంజరంబునచిక్కుబడియున్న కీరంబు చందమాయను నన్ను సత్యముగ గాపాడు ॥ మాంజనేయా॥

చ ర ణ ము లు.

గోలకొండకుప్రాగ్దిశందూ । మలకుపేట నేదొకపల్లె యిందూ । ఆపల్లెకనుకరింబున వుత్తరపుదిశను । కాపురముగానుండిపాపులనుమదించే ॥ ఆంజనేయా ॥ అతిపరాక్రమశాలినీకూ । సమముప్రతిలేరనుచు దెలుసునాకు । మతిహీనమునచాల వెతలొందితిదివరకు । గతినీవేయనినేడుబతిమాలవచ్చితిని ॥ ఆంజ ॥ కపటవేషముమాటగాదూ । నీదుకృపలేకపోతె యెటుబోదూ । ఉపమించికనుశింక వున్నదున్నట్లంటి । నెపమెంచకయ్యా నేనపచారుడనెసత్య ॥మాంజనేయా యిందుగనుమీ ॥ శ్రీరాముపాదంబులానానీవు। చేయకుంటేనుతప్పేనా। మంత్రతంత్రంబులనుమాయభూతంబులను । యంత్రంబులొదించిద్రుంచివేయుమువేగ ॥ ఆంజనేయా మమ్ము గనుమీ ॥ భాగవతశ్రీకృష్ణమూర్తి నన్ను బిలచిచెప్పెనునీదుకీర్తి। శ్రీరామకార్యంబుశీఘ్రముగ గావించినావు । మమ్మేలుటకునీవేదక్షుడవయ్యా ॥ అంజనేయా ॥ పీఠ్లానశంకరుండనెడి । దానుడిటువచ్చేకరుణతోగనుడీ । యేకార్యమునుబట్టినీకె చెప్పనువీడు । ఆకార్యములనన్ని అరక్షణంబున జేయు । మాంజనేయామమ్ముగనుమీ॥

రాజారామచంద్ర మహారాజుకీజై.

౫౦. కీర్తన. వేదాన్తం తాంసంప్రాయంలో చెప్పినది.

మోహనము.

పల్లవి.

యేమిచిత్రామమ్మా చూడగా । శ్రీసద్గురుమహిమా యంతచిత్రామమ్మా చూడగా ॥

అనుపల్లవి.

యేమిచిత్రామమ్మాచూడా । కోమలీయిటురమ్మనిబిలచి । నేమమూదప్పాకమంచీ । నిత్తితో విహరించు మనియే ॥ యేమిచిత్రా ॥

చరణములు.

భామరోదీక్షాలుమూడు । బాగుగాజేశిచూపించి । శేమరోయీ । పంచాముద్రాలేమరక శోధించుమనియే ॥ యేమిచిత్రా ॥ మరియుచుచరణతీర్థ । మరమరాంసె యాకనిచ్చి । కరుణాతో త్రివిధప్రసాద । మనుదనీయం దించేనమ్మా ॥ యేమి ॥ నయనయూగామధ్యాబిలము । నంచుజొచ్చివిమలామైన । బయలులోబయలూను జూసి బ్రహ్మహామశ్శనిపలికించే ॥ మి ॥ చూపుపవనమొక టిజేశి । దోద్యనూనాదములోగలశి।అపరానిసుఖములో బ్రంహ్మా । నందమునొంద్దూమనియే ॥ యేమి ॥ యెఱుక తోటిపరమూజూపి । మనుగుదెల్పికరమూబట్టి । తిర ముఖూవిమురియుచుండి । యెఱుకనుత్వరగావిడుమనియే । యేమి॥ భాగవత శ్రీకృష్ణాగురుడూ । భయముదీర్చియే లుకొంటె । త్యాగభోగా యోగామూలు । తెలిశి లరి

యిఁచితినేకొంవర్ల ॥ యేమి ॥ మేలుమేలనిజనులూ బొగడా । పీలుఖానాశంకారాడు । కీలుదొరికినమాత్రము ననే చాలుచాలనిభ్రమలూవదిలే ॥ యేమి ॥

మనాపుండరీకవరద.

శ్రీనరసింహమూర్తికి-చెంచుస్త్రీకిఅయినసంవాదం.

౧౫.-సం॥ ప్రాయంలోచెప్పినది-నాయకీనాయకాభావం॥

సంవాదం.

౫౧. కీర్తన.

నృశింహ్మమూర్తిమాట.

రావేవో-చెంచుపడుచాలేవే।నాచెంతకు- లేచిఘురావే।వంచనజేయకననుగావే।సంచితభాగ్యంబనుకోవే॥ వో చెంచుపడుచా॥

చెంచుస్త్రీమాట.

రానూ-పో-గదరాప్రాణముతోనూ । నీవెర్రిమాటలికమానూ । లేకున్ననువధజేశేనూ । భయము లేకనన్నుభయమివ్వమని జయముతో వస్తివిలయముజేశెదను ॥ రానూ ॥నృ।కంటె।నీకన్నులసాగసుదంటి । వహావ్వారీ పగడపువంటి । నీమోవియానవీయమంటీ । కంటికింపయిన కాంతవుగనుకనెదంటజే రితిని వెంటనేకూడెద ॥ రావే। చం॥యేకా-నావంటివారలికతేరా।అవుకొరానీవగలేరా । పోపోరాయిటురాకూర । కాపురమునబల్ తీవరపడెదవు । యీావనభూమిలోదేవరసాక్షిగ । రానూపోగద

రా ॥నృ॥ యేమూ-బ్రంహ్మేంద్రాదులగంన్నానూ । యీన
రహరిరూపముతోనూ । ప్రహ్లాదులనుగాచినానూ । జ
ననమాతునేకనకకశ్యపుని । ఘనమనియెంచక క్షణము
లోద్రుంచితిరావే ॥వోచెం॥చం॥ వారీ-నీప్రజ్ఞలునేవినరోరీ
నావొద్దికిరాబోకోరీ । పోగదరావ్రోదాసారీ । చిత్తస్వాతి
వర్షంపుపగిదిగనే । తత్తరపడకను ముత్తివేసెదనూ ॥
రానూపో ॥నృ॥ కొంమ్మా బంగారుబొదిగినబొంమ్మా।ముం
మ్మాటికిదలుచూకొంమ్మా ॥ యికబొమ్మ్యెద లెకౄడలెం
మ్మా ॥ పోరిసమరమునజేరిమీవారినికావరమణచియుంపే
రుగొనెదనిక । రావే॥ వోచెం ॥చం॥ వోయీ-యిట్లాడసీ
కుదగదోయీ । ఛీబుద్ధిగాదుపోవ్రోయీ । నాకొంగు బ
రాకోయీ ॥ తరముగాదనకకరముబట్టుటకు యిరవుజే
సుకొనిబిరబిరవచ్చేవు॥ రానుపోగదరా ॥నృ॥ యేమే।మన
యిద్దరమూగూడేమే । గరుడాచలముకుబొయ్యేమే । అ
తిసౌఖ్యమునూపొందేమే ॥ లేమరొనీవికనేమముతోడ ।
కుమారునిగనియెదవేమని తెల్పుదు॥రావేవ్రోచెంచు॥చం॥
కాదూ - యిదిశేసీపోనీవాదూ । మగవారినినంమ్మగరా
దూ । సత్యంబికగోశినలేదూ ॥ చూడుడిమాజనకుడువి
నితేనికనేడు।సమరమిటువోడకచేసును॥రానుపోగద ॥నృ॥
యేమీ - మీవారలొస్త్రైధయమేమీ । దయలేకనెవుం
డీనేమీ । మామామగారుగాశేమీ॥ కానవమునని౦
న్నేమనంమనికవూనివివాహముతానెయొనచుణాను। రావే
వోచెంచు॥చం॥వామూకత్తింపుచూవుగలవారూ।సంతోష

ముబాం దేవారూ । మంమ్మేలినమాధోరవారూ ॥ శ్రీమ
ద్భాగవతా కృష్ణాఖ్యస్వామి వారువినియే మననెదరో ॥
రానూపోగదరా॥నృ॥వారూ-మాయందుకరుణగలవారూ।
సత్యంబేయమనువారూ । నీసంశయమేపోగోరూ । పం
కజనాభుడభద్రాద్రీశుడ । శంకరమంత్రినిచక్కగబ్రోచె
ద ॥ రావేవ్రాచెం ॥

హరిదాసులు కోరినందుననున్ను శ్రీపాండురంగమూర్తిస్వప్నమందు విజయంచేసి ఆజ్ఞయిచ్చినందున చెప్పబడినది.

౫౨. రాగము కీర్తన,

పల్లవి.

అక్షయపాత్రకు వచ్చినాము మమ్మాదరించరమ్మా ।
మోక్షమిచ్చుమాకృష్ణదేశికుడు మ్రొక్కివేడరమ్మా॥

అనుపల్లవి.

మాతులుముక్కులు విరువక మాకికముష్టి వెయ్యరం
మ్మాదాతలనిమీ । యంత్తుగనుటకై దైవమంపెనమ్మా॥

చరణములు

హరిగురుధ్యానము ఆత్మలోజేశేటి । హరిదాసుల మ
మ్మా । పరమదయాళత్వముతో వేశితే । పిడికెడె చాలం
మ్మా ॥ అక్షయ ॥ పంఢరినాథుడుపంపినందుకై । పనిఖ
డా స్త్రీమమ్మా । ఉండిలేదనుచు ఖండితమాడితే । తం
డవుశిరులమ్మా ॥ అక్షయ ॥ అప్పులవారము కాము అ
ల్లుండ్లము । హరిదాసులమంమ్మా । ఆడబిడ్డలతో ఆవుల

తో సరియైన వారమంమ్మా ॥ అత ॥ యెనుబదినాలుగు లక్షయోనులయందు । బుట్టితిమంమా। కనికానకనుచేశి యు దోషములాడిగట్టుకొంటిమంమా ॥ అతయ ॥ పాచిపనులలోబడిచెడిపోతిమి। భంగమిదేనంమ్మా ॥ దాచి దాచి ధనమెంత్తగూర్చినను ధరపాలోనంమా ॥ బలిదానమునిచ్చెను మూడడుగులు । వినలేదటవంమా ॥ యిల యందునయశమొందిరి శ్రీహరి కరుణచేతనంమ్మా ॥ అతయ ॥ రఘువంశంబున జనియించిన రఘురాజవీరుడంమ్మాం । రాజ్యమిచ్చితనరమణినిచ్చెనట । రంమ్యాదానమమ్మా ॥ అతయ ॥ వెంన్నుబొక్కాగానలశిదధీచుని । వేడెయింద్రుండంమ్మా ॥ తిన్నగనతడతితీవ్రమృత్యుండై । వెంన్నుదీచ్చెనంమా ॥ అత ॥ పూర్ణదానమును కన్నిడిచ్చె । తనుజేర్నివారికంమా । పూర్ణులందరును పొగుడుకొంగిమనముర్విలోవినమంమా॥ అత॥ చాకెడటుకులకు చేరి । కుచేలునిచింతదీర్చెనంమా । వారిచరణసేవకుల దాసులమె । వస్తిమినిజమంమా ॥ అత॥ యీసమయమునమీాయింటికేవస్తిమి । మోసపోకుమంమా । వ్యసటపడిమాదోషమెంచకిసు । భాషలాడరంమా ॥ అత ॥ దాతలుతనువునధనమర్పింత్తురు । ఖ్యాతిదొరుకునంమా। పతితులైనమనుజాధములందరు । కూతలిడుదురంమా॥ అత॥ పూర్వమెవరికిని । పెట్టనిదోషమెకట్టితెచ్చెనంమా। పుర్విలోమిాకిపుడున్నధనంబులో । ప్రోర్చియివ్వరంమ్మా॥ నరజన్మముదొరుకుటదుర్లభమిదె । నంమ్మివేడరంమ్మా।

గురుచరణామృతపానములేకను । దొరుకవు శిరులంమ్మా ॥ అక్షయ ॥ చూచివోరువలేరుసుందరిమణులను । పాచివె ధనలంమ్మా । ఆచరనీచపు మాటలాడుదురు । ఛీఛీయన రంమ్మా ॥ అక్షయ ॥ భిక్షాటందేహానివ స్త్రిమిగృహాముకు బీదవారమంమ్మా । లక్షలవరకే మిచ్చిననైనను । లక్ష్మి నిలగదంమ్మా ॥ అక్షయ ॥ యింత్రంతనుమాకివ్వమను చుమే । మడుగజాలమంమ్మా । యెంత్తయి స్త్రిమీకంతే పుణ్యము । వెంటవచ్చునంమ్మా ॥ అక్షయ ॥ యేమిచ్చిన పదియంతలెక్కువగ । యీశుడొసగునంమ్మా । పామర స్థితితోనివ్వకున్నమరి । పుట్టకుబువ్వంమ్మా ॥ అక్ష ॥ చెప్పుమాపురా । రంమ్మనిచెప్పితెరాము తెలియరంమ్మా । యీనాపట్టనుమీ । కేమిచ్చినగొనిపోవించెదమంమ్మా ॥ అక్షయ ॥ యిస్తెతక్కువగాదు । యింమ్మనివచ్చునుయిదిని శ్చయమంమ్మా । వాస్త్రవమిదెకదచెలమునీరుమరి । త్రీస్త్రె ప్రాపునంమ్మా ॥ అక్షయ ॥ ముక్తిబోకియిది మురికితోలు గవ । నూలమొదుగరంమ్మా । కోట్టకోనకుబందొముకట్టిల లో । పెట్టికాల్తురంమా ॥ అక్షయ ॥ చాటునసేటునతి ష్టికయిపుడెసాగనంప్పరంమ్మా । చాటునదిట్టయు కోటులి చ్చినను । పేరదుకీర్త్యంమ్మా ॥ అక్షయ ॥ భాగవతుల శ్రీకృష్ణదేశికప్రభునుగొలుతుమంమ్మా । బాగులేక మము రక్షింపుమటంటె । జననమొందిరంమ్మా ॥ అక్షయ ॥ ఫలు ఖానవెంకటదాసుడు । ఫెరికొచ్చునంమ్మా । బాలుని వలెగనిప్రేమచేశిగురు । భక్తినలుపరంమ్మా ॥ అక్షయ ॥

స్వప్నంలోఆజ్ఞయయినప్రకారంచెప్పినది.

౫౩. కీర్తన.

పల్లవి.

హారిదాసూలమంమ్మామేమూ । గురుచరణాములేసం
మ్మినామూ ॥ హారి ॥

అనుపల్లవి.

తల్లులారాతంఢ్రూలారా । యిల్లువెడలి యిటువచ్చి
నామూ ॥ హారిదాసూ ॥

చరణములు

అమ్మలారా అయ్యాలారా । రంమ్మని ముష్టిపెట్టండీ॥
హారిదాసూల ॥ భిక్షాకొరకవెళ్లినామూ । వెయిలులక్షా
లిస్తేవద్దనామూ ॥ హారి ॥ అన్నలారాఅక్కలారా । మ
న్ననాతో । మంమ్మూలంపంఢ్డీ ॥ హారిదాసూ ॥ దేవ్రూడే
మయినాయిచ్చేంటే । భక్తిభావానజేశియివ్వాండ్డీ ॥హారి॥
బలవంతాముగతేతెంమ్మనమూ । భక్తిబలవంత్మామైతే
వద్దనమూ ॥ హారి ॥ దాతాలనేకూలవింద్దూ । వారిధై
ర్యశౌర్యములాకేమందూ ॥ హారి ॥ కన్నూడిచ్చిన దాన
మంత్రా । పొగడూకోంగా వినమే పెద్దాలంత్రా ॥ హారి ॥
బలిచక్రావర్తియేమిచ్చే । మూడడుగూలలో మోక్ష
మిచ్చే ॥ హారిదాసూ ॥ చక్రావర్తిశరీరాముగోశి । యి
చ్చెదాతాతనను తానేరోశి ॥ హారి ॥ పిడికెడటుకులు కృ
ష్ణూడంమ్మా । తినగానెచేరెనుపదవ్రూలంమ్మా ॥ హారి ॥
దాతాదానముభార్యనిచ్చే । వానిదశకూదైవము తాను

మెచ్చె ॥ హరి ॥ దానామతనికిరాజ్యామిచ్చే। తానుపూ
జ్యాడై । శేవించాజొచ్చే॥ హరి ॥ మింమ్మాకృతాధూళ
లజేయా । ధనమూలింమ్మానివేడేదమయ్యా ॥ హరిదా॥
భగివత్కైంకర్యములకొరకు । మింమ్ము అడుగూటమే ।
యిందుకొరకూ ॥ హరి ॥ మీకుజయములివ్వాగోరీ । బ
యలూదేరీతిమంమ్మానవారీ ॥ హరి ॥ యీసమయముద
ప్పితేనూ । మోసమందూట నిశ్చాయమేనూ ॥ హరి ॥
సర్కారంప్పితెనూరాలేదూ । యిది సర్కారుదండూగ
గాదూ ॥ హరి ॥ అప్పాలవారాముకామూ । యిప్పుడి
స్తేనేకానికాదనమూ ॥ హరి ॥ అల్లుండ్లాడబిడ్డలాము ।
కాముఅలిగిపొయ్యేవారాము ॥ హరి ॥ దయజేసి పెడితే
తినేమూ । లేకభయమూజూపితెమళ్లీరామూ॥ హరిదా॥
తిట్టిదీవించినాను మెచ్చేమూ । కొట్టికోపగించిన మింమ్మే
మనమూ ॥హరి॥ చాటునేటునగొణిగీతేను । వక్కపూట
గల్గదుబాగవీను ॥హరి॥ తిండీకిలేకరాలేదు । వుండిలేదం
టె యికముందురాదూ ॥హరి॥ యిన్నాంత గావాలె నన
మూ । మీరలెంత్తాయిచ్చిన మింమ్మేమనమూ ॥ హరి ॥
యిస్తెతక్కువ గాదుమీకూ । దైవమిచ్చ్యానుదయద
ప్పకూ ॥హరి॥ పండారినాథూడుమంమ్మూ । పిలిచీపం
పితే అడుగావచ్చినము ॥ హరి ॥ భిక్షామితో స్తెవెయ్యాం
డీ । లేకుంటే । మాకులేదనండీ ॥హరి॥ అతిథిఅభ్యాగతు
లజూడూవారి । చరణపూజలుజేశివేడూ ॥ హరి ॥ యీ
యేటికంటేవచ్చేదీ.। మీకుధనధాన్యకనకమబ్బేది॥హరి॥

మాదీవెనలు బాగాగానుడీ । యింకాభోగభాగ్యములంద్దు కొనుడీ ॥హరి॥ కేవురంమ్మంటేరాలేమూ । యిప్పుడేమి చ్చినాదీవించ్చేమూ ॥హరి॥ శ్రీభాగవతాకృష్ణుమదిలో । తలచిసేవించివెళ్లితిమిలలో ॥హరి॥ ఫీలుఖానా శంకరదా సూడంమ్మా । దాసాదాసూలకును దాసూడంమ్మా ॥ హరిదాసూలమంమ్మా॥

మనాపుండరీకవరద- హరివిఠేల్.

౫౮. మేలుకొల్పులు.

వేదాంత్తం.

కటకటా మోసమాయనూ॥ మోసమాయనుజీవచూడగ మోహపాశములధికమాయెను । గాశిజెందగజేశేని గతి । కర్మమేమంద్దుర్ ॥కట॥ కల్పశతములకన్నమిక్కిలి। కాలమాయనుతిరిగిచూడర । అల్పసుఖమనెకలలోముర యుచు । ఆడుచున్నావూ ॥ జీవామేలుకొనవే॥ కోటిజన్మములెత్తియునుశతకోటి దుఃఖములనుభవించిన । నాటిమాటలుడలుచుకొంటివె । నాటునీమదికి ॥ జీవా॥ యిరువైయొకవెయ్యారునూరులు । జరుగుహంసలు తరుగునాయువు । హరిహరాదులువచ్చినిలిపిన । ఆగదీతనువూ॥ జీవా॥ తేనిపోనిదుఃఖజాలము । లోనబడిచెడిపోవుచుందుకు । మానమవమానంబులనినీమమతలిడలేవూ ॥ జీవా॥ నిజగురుండనుసూర్యుడిప్పుడు నిజముగానుదయించె చూడుము । త్రిజగములలోవారు మేల్కొనితెలివిగన్నారూ॥ జీవా॥ బట్టబయలునుగురుడుజూపిన ఘట్టులేకను ఘుట్టితన

మున । పట్టువీడక గుట్టుమరువక । దిట్టమైపోవే ॥ జీవా॥ మాయతనువై మాయతానై । మాయపనులను జేయుచునుమరి । మాయతనమర్మంబుగనగనే । మాయమైపోవుగ ॥ జీవా ॥ ద్వాదశీషోడశులనే జలధారకనగాము లందుసోకిన । బాధలాన్నియు దొలగినీవిక భ్రాంత్తులో దిలేవుగా ॥జీవా॥ భాగవతశ్రీకృష్ణదేశికప్రభువరుండిటురా నెవచ్చెను । వేగగనితనమనధనంబులు । పీడిశరణనవే॥ జీవా॥ ఫీలుఖానాశంకరుండని । పిలచిప్రభువరుడేలినాడట । మూలమూలేనట్టిమెరుకను । ముంచివేశిరటా ॥జీవా మేలుకొనవే॥

౫౫. రెండవమేలుకొలుపు.

పల్లవి:

జీవామేలుకోనాతండ్రిమేలుకో

అనుపల్లవి.

మేలుకోనాతండ్రి - కీలుదెలసిగురుపాలబడితెజాలు-మేలుకో ॥జీవా॥

చరణములు.

ముక్రిముఖలవంటితిత్రిదేహమునమ్మి । చిర్రుబుస్సెందుకుమేలుకో ॥జీవా॥ కాతపూతలేనియాత । చెట్లక్రింద కోతిగూర్చున్నాదిమేలుకో ॥ జీవా ॥ ఘటమునందునీ పుదిటముబూనిచూడు । కుటిలాముడిగివేగమేలుకో ॥ జీవా ॥ గుండుమీదరెండుగండ్లుచకగజూచి । గండిలోపలదూరిమేలుకో ॥ జీవా॥ మనసుచూపుఘాలి । నిమి

పాముంచి చూడు । సంశయమెందుకు మేలుకో ॥ జీవా॥ ముక్కుమీదినుంచి దృక్కునిలిపిచూడు । చక్కనిచుక్కలుమేలుకో ॥జీవా॥ ముక్కుమీదవక్కనక్కవున్నది బాగ । నిక్కచూతువుగాని మేలుకో ॥జీవా॥ కాళ్లునోళ్లు లేని । కోళ్లగుంపులుగూశె వ్రాళ్లజూతువుగాని మేలుకో ॥జీవా॥ రూపులేనిపంది రేపుమాపునువచ్చి । రాపాడుచున్నాదిమేలుకో ॥జీవా॥ నోరులేనివాడువూరా వేదము జదివె । కారణమును తెలియమేలుకో ॥జీవా॥ కోటిసూర్యులకన్నా దీటుగావెలిగేటి । మేటినిజూడగ మేలుకో ॥జీవా॥ పాపాలలోశుద్ధస్ఫటికసన్నిభమైన । ఆపోజ్యోతిని జూచిమేలుకో ॥జీవా॥ అందమైనపెద్దలందరర్థముజేశి । ఆనందమొందేవు మేలుకో ॥జీవా॥ శ్రీభాగవతకృష్ణదేశికేంద్రునిపాద। శేవాజేతువుగాని మేలుకో ॥జీవా॥ కీలుఖానశంకరప్రియదాసునీ । కీలుదెలిశినాడు మేలుకో ॥

శ్రీకృష్ణదేశికప్రభుమహారాజకీజై.

భజన.

భాగవతకృష్ణమహారాజుజై జై-భాగవతకృష్ణ.

మనాపుండరీకవరద-హరివిఠేల్.

రాజారామచంద్రమహారాజ్కీజై.

నమఃపార్వతీపతేహరహరమహాదేవ.

మంగళహారతులు-వేదాంతం.

౫౬. రా-సం॥ ప్రాయఠంలో చెప్పినది.

పల్లవి.

అంగానలారమంగళమనారె । గురురాజమహాళికి ।
పొంగూచుపరిమెళ గంధముబుయారే ॥

అనుపల్లవి.

రంగుమీరయీాదమణులందరును । శృంగారముతోకు
రంగలోచనుని । అంగానలార ॥మంగ॥

చరణములు.

పంచప్రాణములేపళ్లెరముగాను-గా । వించివెంటనె-
పంచేంద్రియములే జ్యోతులుగాను ॥ పంచవిషయములు
మంచివత్తులుగయెంచి ముంచిపావకునంటించియు ॥అం॥
మనోబుద్ధిచిత్తహంకారములూ । యీనాలుగుమదిలో।
ఘనపుష్పతతులేబాగావినుమూ ॥ వినయముదప్పక వేడుక
తోడుత ఘనులపాదములఘట్టిగనుంచుడి॥ అం॥ కామా
క్రోధాములోభమోహా । మదమత్సర్యములీ। యయ్యారుగు
రు । తస్కారనమూహ । మేమనందునికనామనవిటువిను।
నీమముదప్పకనిష్ఠతోద్రుంచుడి॥అంగ॥మూడీషణములుగు
ణములుమూడు । అతివేగమెగడచి । మూడుప్రారబ్ధము
లనుమరిమూడు । మూడిటితోడుతమూడునెరింగియు ।
మూడుబట్టిపదమూడునువిడిచిక ॥అం॥ పదిరెండుపదహా
రుమంత్రములు । తిరిగీపదిహేనువీధులు । పదియంత్రాా
తతితంత్రములు । సదమలసద్గురు నిజగురువనుచును । ప
దిలముగనుమా।భ్రాంతిదీర్చ్చమని ॥అం॥ మెరుకమరుపు

లకుదారకనట్టి । పరిపూర్ణముసెరిగీ । బిరబిరమొరకను
తరిమిపాట్టీ । సరగుననిజగురు చరణయుగములకు హారం
మొనర్చియుస్థిరముగనుండుడి॥అం॥తప్పకవినుడినామాటల
నూ।వింటిరేమేత్తామన ।అప్పాప్రబంచమ్మెమొపరమాగురుడా।
తిప్పలబెట్టక వప్పుగమనలో । తప్పులనన్నిటి త్రిప్పివేసు
నిక॥అం॥అరమారలికమనకేలనమ్మా।మనమందరమిపుడే।
పరశురాములసీతారామా । పరమగురువులను భక్తితో
గొలచిన మురియుచుశిరులను సరగుననిచ్చును ॥ అం ॥
భాగవతకృష్ణాస్వగురురాయా।మీపదకమలములనుబా ।
గూగహృదయమునందెడబాయా । జాలనుయిదెనాకీలు
మేలుగను । హారతిగానిమమ్మేలుమి కరుణచె ॥అం॥ ఏక
చేతచిరుతలజోడునుబట్టి । శిక్షానశంకరు డొకచేతవీణ
నుచేపట్టి । తకథేయ్యానినాట్యము శేయగగని । సకలేప్సి
తములుసమకూర్చినప్రభు ॥ కంగనలార॥

మనాపుండరీకవరద.

౫౭. మంగళహారతి-గురుత్రయముకు.

రామకృష్ణాశంకరానీ । రాజనమిమగోవారిధరా। కా
మితఫలదాయక । సోమశేఖరాయుపరంధామసార్వభౌమ
శంభో ॥ రామ ॥ పొందుగానంతాకల్యాణగుణ । నందిత
పూర్ణస్వభావుడవై । యిందిరామణిమందిరా । నంద
నందనాగోవిందముందరోద్ధరాముకుంద ॥ రామ ॥ భాగవ
తశ్రీకృష్ణరాజా । యోగివరునిహృదయేశుడవై । అగ

మాసంచారుడవై । బాగూగాఫీల్ఖానశంకరు భావామున నూనిలచియుండే ॥రామకృ॥

మనాపుండరీకవరద.

౫౮, కీర్తన

జై దేవజై దేవజై సద్గురునాథా ॥ ప్రభుసద్గురునాథా। నీరాజనమిదెగై కొనునిజతత్త్వాబోధా ॥జై దేవ ॥ త్రిపుటి ద్విపుటులబట్టితెగకోశివేశీ। తెగకోశివేశీ । ఉపమాచే కపటమునుఁడరిఅక్షైవేశీ । చపలత్వాబుద్ధాలఖండించివేశీ ఖండించివేశీ । కృపరాగోరుచుభక్తికొనసాగజేశీ॥జై దే॥ పదిరెండుపదహారుపదియైదునేచిఁ । పదియైదుసేర్చి । విధివిధానములాతోవివరముగాదీర్చి । సదమలసద్గురుబోధ చెవులందుశేర్చి । నీచెవులందుశేర్చి। కథయీసంసారముక లకూబాగోర్చి ॥ జై దేవ ॥ మురికిదేహముఆశమొదలతె గవేశి । మొదలతెగవేశీ । మెరుశాబ్రంహ్మాండాదు లేక ముగాశేశీ । మరుపూతన్మాత్రలనుమరిగెంటివేశీ । మరిగెం టివేశీ । పరిపూర్ణమైయున్న బయలక్షైమేశీ ॥ జై దే॥ మెరుకాతత్త్వదూలెమెన్ని జూచినామెన్నీ జేశినా । సరి గావామార్గములునత్యామెంచినా । చరణాకమలముజా డామురిగిమరిగినా । మురిగిమరిగినా । తిరిగిపుట్టుట వాడె దొరరామాయన్నా ॥జై దేవ॥భూమిఆకాశంమొదలేమీ లేనపుడూ । మేమీలేనపుడూ। భూమాయనుశృతివాక్య ములేవిగావపుడూ । కాయామాయాతీతుడవై యున్నా వపుడూ । నీవైయున్నావపుడూ। మేమాయనోమాయ

యేమనవలెనపుడూ॥ జై దే॥ భాగవతశ్రీకృష్ణప్రభువేనీవ
య్యా మా ప్రభువేనీవయ్యా । జాగేఁజేశేవు జయమివ్వా
వయ్యా । వేగఫిల్లానాశంకరునేలావయ్యా । శంకరునేలవ
య్యా । యికమల్లిజన్మాకులివ్వావద్దయ్యా ॥జై దె॥

౫౯. హెచ్చరిక - కీర్తన.

శ్రీరాధాకుచకుంభవినోదామృదుపాదా । పాదార్చిత
నిర్మలగుణమోదా।హెచ్చరికా ॥ బాలగోపాలాబహుంలీ
లాశ్రితఫాలా । ఫాలానిజఖేలామునిలోలా ।హెచ్చరికా॥
హరహరిబ్రంహ్మాసురఅవతారా । ఘనసారా । సారాసువి
చారా । మణిహారా । హెచ్చరికా॥ నిరుపమనిర్గుణనిర్మ
లనీరజదళనేత్రా । నేత్రాసువిచిత్రామణిగాత్రా । హె
చ్చరికా॥ కంటినీరూపునుగనుగొంటిగురునంటీ । అంటి
గురుజ్ఞానిపనివింటీ । హెచ్చరికా॥భాగవతాకృష్ణాగురు
త్యాగాసుఖభోగా । భోగాపరిపూర్ణానమయోగా । హె
చ్చరికా॥స్థిరకాలముభక్తులమదిగలనిర్మలవేషా । వేషా-
ఫిల్లానాశంకరపోషా । హెచ్చరికా॥

౬౦. లాలిపాట.

వేదాంతం.

పల్లవి.

లాలిశ్రీకృష్ణలాలీ । లీలావినోదపరిపూర్ణలాలి । బా
లగోపాలలాలీ । దేశికప్రభురాయుడుగోలాలి ॥ లా ॥

అనుపల్లవి.

భాగవతవంశమందూ । నీవుబల్ వేగముగవచ్చిముం

దూ । భూసురలు వెడవిందూ నీపేరుభువిని శ్రీకృష్ణుడం
దూ ॥లాలి॥

చ ర ణ ము లు.

బ్రంహ్మాండభాండములనూ । నిండియున్నట్టిమీ తేజం
బునూ । దండిఋషులునుమునులునూ।గొల్లురటనిండారు
భక్తితోనూ ॥లాలి॥ భూమియేతొట్లగట్టి । ఆకాశమను
నదేఛత్రంగట్టి । నాల్గువేదములుబట్టి।పాశములుగానవిమె
చుట్టిపెట్టి ॥లాలి॥ బ్రంహ్మాదిసురలందరూ । తమచుట్టు
ప్రస్తుతింపుచునుందురూ । గోపికాగుములందరూ నీకు
షోడశోపూజలొనరింత్తురూ ॥లాలి॥ మంధయానలునూగ్గ
రూ । తమచుట్టుఅందిపుష్పములేతురూ। యిందువదనలు
జూతుహూ । వారుబల్నిష్ఠతోపినుతింత్తురూ ॥లాలి॥ స్థూల
సూక్ష్మములులేవూ । కారణామహాకారణములుగావూ ।
త్రిగుణములులేనేలేవూ।యిందుకే । అశరీరవర్తకుడవూ॥
లాలి ॥ క్షరమక్షరములుగావూ । అందుకు విలక్షణుండ
గుదువీవూ । సాక్షిరూపుడవుగావూ బ్రంహ్మాదిదత్తులకె
వ్వారుకబోవూ ॥ లాలి ॥ పంచభూతములుగావూ । తరు
వాతపంచేంద్రియములుగావూ । పంచశక్తులునుగావూ ।
సర్వప్రపంచంబునీవుగావూ ॥ లాలి ॥ ఆద్యంతశూన్యుండ
వూ । అమితుండవప్రమేయుండవీవూ । చోద్యప్రకాశుం
డవూనీవు । వేదవేద్యులకగోచరుడవూ ॥ లాలి ॥ శూన్య
శూన్యములుగావూ । శూన్యశూన్యములకావలివాడవూ।
బహుమాన్యమాన్యుండవూ। నాతంద్రిమహినినిజదేవూం

డవ్వా ॥ లాలి ॥ నిజగురుకృపగల్గితే । మనసు నిశ్చయముగనుకుదిరిపోతే । నిష్కపటివై నిలచితేనాకు । ప్రత్యక్షమే పరమపదమూ ॥ లాలి ॥ తప్పొప్పులేమెరుగనూ । నేనైతే తప్పుగాడ ననసత్యమూ । మెప్పైన మీభక్తిచేనా । తప్పులన్ని యొప్పుగ జేయుమూ ॥ లాలి ॥ మంగళము మంగళంబూ । మీకు జయ మంగళము మంగళంబూ । అంగనలు బాడఁ విందూ మీకు నే । వందనములాచరింతూ ॥లాలి॥ భాగవతకృష్ణగురుడా నీవు నా పాలి వెల్పవుదాతవూ । యనుచహర్నిశములందూ । ఫీల్ఖాన శంకరుండనుచునుండూ ॥ లాలి ॥ నేననే హంకారమూ । లేని దేనా వెంటబడి చూడుమూ । దీనివుట్టుగ నుంచుమూ । నాతండ్రి దీనుల నుపోషించుమూ ॥లాలి॥ యిట్టి భక్తులనందరీ । నీవు బల్ దిట్టముగ గాచుటకునూ । నట్టెమి లేక యిపుడూ । ఘుట్టిగాపుట్టిటివిరక్షింపనూ ॥ లాలి శ్రీకృష్ణలాలీ లీలావినోదపరిపూర్ణలాలీ । బాలగోపాలలాలీ । దేశిక ప్రభు రాయయిదు గోలాలి॥ మనా పుండరీకవరద-హరివిఠల్.

౬౧. జోలపాట.

జో కృష్ణగురురంగ జో పాండురంగా । దీనాదిలరిభంగ దివ్యప్రసంగా ॥ జోజో ॥ దశనాదములు వినుచు దశదిశలుజూచీ । విశదమైవెలుగొందు విధమంతగాచీ । అసమానసూర్య చంద్రులనంత గడచీ । వశమైనయాము కీర్తి కాంతనటుగెలచీ ॥జోజో॥ కమలమధ్యమునందు విమలమైనావూ । రమణీయమై మెప్పు రంజిల్లినావూ । అమలమై

ఆత్మస్వరూపమైనావు । భ్రమరకీటములను బట్టబయలు చేసితివు ॥ జో ॥ నవద్వార పురమునేసయు పట్నమందూ । నయనయుగ్మమునందు నాగెమునిండ్దూ । అష్టతనువులవైన ఆనందముండ్దూ । చున్న కేవలవస్తువవె నీవనంద్దూ ॥ జో ॥ రత్నాలగొలుసులతో రాణించునట్టి । ముత్యాలతో ల్లగాముద కొందగట్టి । శాలీమపరుపుతో బాగుగా వెట్టి । మే లైనరత్నములందరు చేరబట్టి ॥ లాలి ॥ భాగవత శ్రీకృష్ణదేవాదిదేవా । వేగమేనాచేతపూజగొనరావా । భోగభాగ్యములలో మరచియున్నావా । రాజాధిరాజవై రక్షించవేవా ॥ జో ॥ నాతండ్రి నీచిన్నిపాదములగొలిచే । శ్రీజ్ఞానకంకణముండను వాడుబిలిచే । గురిచక్కగానిలిపి గుణుడయ్యానిలిచే । కల్లసంసారంబు మడియలో మరచే ॥ జో ॥ శ్రీకృష్ణగురురంగ జోపాండురంగా । దీనాదిఅభంగదివ్యప్రసంగా ॥ జోజో ॥

శ్రీకృష్ణదేశిక ప్రభు మహారాజకృత ॥
తెనుగుభాషగా చేసిన.

॥ కృతి

—*(పండరిపురికి రమ్మని సకలజనులను వేడుకొనుట)*—

పల్లవి.

పంఢరిపురమునకుబో దామురారే । పాండు-రంగని శేవించుకుందాము రారే ॥ పం ॥

అనుపల్లవి.

నిండారు భక్తితో మనమాఘండా జములో టకూడి । పుండరీకావరదాయనిబిలచీగంతూ లేయూడిపుదె ॥ పం ॥

చ ర ణ ము లు.

పుండరీకుడానేయొకొ్కఁదండీపుంణ్యామూర్తిమనకీ। యండజూపిపోయినాడు మొండి మాటాలాడకిపుడే ॥పం॥ నాదబ్రంహ్మోమనుచు ఘనులనాదినుంచిబొగుడూచుండే। నాదావినోదులై నట్టి నారదాదిమునులుగొలిచే ॥ పం ॥ కటియందూహస్తాములునిచీయిటికెరాతిపై నీనిలచి। కుటిలాముడిగి కొలిచేజనులాపటుమానికోరికలీడేచేఁ ॥ పం ॥ దేశాదేశములందుపదేశాముగొన్నట్టిఘనులీ। ఆషాఢా కార్తీకమాసమోసామానివత్తూరిపుడే ॥ పం॥ లక్షోపల క్షాలసాధులీక్షింపుచుండాగమనమా। లక్షాలక్షాలసాధు ప్రదక్షిణాము శేయూచిపుడే ॥ పం ॥ విఠల్ విఠల్ విఠల్ యానివినుతీశేయూచూనుమంచ్చి। దిట్టామైనాతంబూరాచేపట్టియాడుచుపాడూచు ॥ పం ॥ యెనుబదినాలుగుల క్షలయోనులందుపుట్టిపుట్టి।కొనకీనరజన్మామందైనా తిరిగి పుట్టూటాలేకుండా ॥పం॥ ఆత్మాతీతామైనాకేవాలాత్మయై భాశిల్లూచుండీ। ఆత్మానాత్మాలరెండిటి నంటాకావిహరిం పుచుండే ॥ పం ॥ యుగాయూగాములందు భక్తూ। లాగాముగాకుండావచ్చి। భాగావతశ్రీకృష్ణాదేశికప్రభురూపుతోనున్నా ॥ పం ॥ యేలూశోమాతండ్రియానివేదూకుందాముమనమంత్రా।కీలుదెలిపినట్టి ఫీలుఖానశంకరూనివెంట ॥ పంఢారిపురముకుబోదాము రారే ॥

భ జ న.

రామకృష్ణావిఠాయి సీతారాధారుకుమాయి ॥ జై ॥

శ్రీకృష్ణదేశికప్రభు మహారాజకీజై

శ్రీకృష్ణసమర్థ.

కీర్తన - సుజన దుర్జనసంవాదము.

ప్ర=శ్రీరామారామా । యిదేమిజేసితివీర । యీడా । చిన్నవాడా । అవుర । యీడా-చిన్నవాడా ॥౧॥

ఉ=యేమిజేశితినాని యింతాకోపముస్నేహా రాజా విమలతేజా । స్నేహారాజా । విమలతేజా ॥ ౨ ॥

ప్ర=చేశీనాక్రియలన్ని చింతించకుండుట యేలా । యిదెమేలా ॥ ఓరియేలా । యిదెమేలా ॥ ౩ ॥

ఉ=చింతించుటకుయేమి చిన్నాతనముజేసినాను । వేడెదానూ । చేసినానూ । వేడెదానూ ॥ ౪ ॥

ప్ర=పెద్దాలనిందించ వద్దూవద్దని । వినలేదా । చెప్పరాదా । వినలేదా । చెప్పరాదా ॥ ౫ ॥

ఉ=పెద్దాలైతెవారు బుద్ధీతక్కువనడతలేలా । పూనుటేలా । నడతాలేలా । పూనుటేలా ॥ ౬ ॥

ప్ర=బుద్ధీలోపముచేత బుద్ధితక్కువగానె । లేచూ । మనకేతోచూ । అవురలేచూ । మనకేతోచూ ॥ ౭ ॥

ఉ=లేనిదేతోచునా పూనియవ్వరికైనా । వింతా । యిసుమంతా । ఆహా । వింతా । యిసుమంతా ॥ ౮ ॥

ప్ర=అజ్ఞానమనునాది అంకూరామైప్రబలి । చింతా తోచెవింతా । ఆహాయింతా । తోచెవింతా ॥౯॥

ఉ=ఉంన్నామాటజూచి అన్నంతజెప్పితే । యేమీ । పాపామేమీ । అయితెయేమీ । పాపామేమీ ॥ ౧౦ ॥

ప్ర=ఉన్నాదియేదో లేకున్నాదేదో। తెలశినావా। కనలేవా। తెలశినావా। కనలేవా॥ ౧౧॥

ఉ=ఉన్నాదెయొకటి లేకున్నాదెయొకటానిఖిన్నా।తల చకున్నా। బాగావిన్నా। తలచకున్నా॥ ౧౨॥

ప్ర=ఉన్నాదియెరుకానుయన్నాదెరుంగాదు। గాదా తెల్పరాదా। యిట్లుగాదా। తెల్పరాదా॥ ౧౩॥

ఉ=ఉన్నాదెరుగదాని విన్నా పెద్దలవల్లనయ్యా। తెల్ప వయ్యా। వొమాయయ్యా। తెల్పవయ్యా॥౧౪॥

ప్ర=ఉన్నాదిసత్యాము లేనిదసత్యము। చూడూ। గురునివేడూ। బాగజూడూ। గురునివేడూ॥౧౫॥

ఉ=సత్యాముపూర్ణా మసత్యముయెరుకాని। కంటీ। బాగావింటీ। నాలోగంటీ। బాగావింటీ॥ ౧౬॥

ప్ర=బుద్ధితక్కువదాని పెద్దాలననునాది। యేదీ। యెందులోదీ। యిదియేదీ। యెందులోదీ॥ ౧౭॥

ఉ=యెరుకాయనెటిమాయా లోదికానివేరలేదూ। చెప్పరాదూ। యింకాలేదూ। చెప్పరాదూ॥౧౮॥

ప్ర=మాయాయనుచుదెలశి మాయాలోపల గూలనేలా। తోచదేలా। క్రూరియేలా। తోచదేలా॥ ౧౯॥

ఉ=తోచెనుమన్నించు దండాముపిండాఁచెదనయ్యా। తండ్రివయ్యా। వొమాయయ్యా। తండ్రివయ్యా॥౨౦॥

ప్ర=అపరాధిననినాదు నెపముతెన్నకుమాని వేడూ। గురునిగూడూ। చాలావేడూ। గురునిగూడూ॥ ౨౧॥

ఉ=కపటాముపిడినన్ను కృపజూడుమనిశరణంటీ। కు

దమూలంటీ । శరణంటీ । పదమూలంటీ ॥ ౨౨ ॥

ప్ర=శ్రీభాగావతకృష్ణ గురుమూర్తి శేవాకు లెమ్మి। నాతోరమ్మి। యికనులెమ్మి । నాతోరమ్మి॥ ౨౩॥

ఉ=చిత్తాముతమ వెంట వత్తునిప్పుడ స్నేహారాజా। భానుతేజా । స్నేహారాజా । భానుతేజా ॥ ౨౪ ॥

ప్ర=శ్రీజ్ఞానా శంకరా దాసూ వెంబడ లేచీ రమ్మి । వేగ లెమ్మి । ఆహా రమ్మి । వేగ లెమ్మి ॥ ౨౫ ॥

ఉ=యింక తానీదయతో నాచింతా లీడేరెనూ చాలూ। మేలు మేలూ । అహాహా చాలు । మేలు మేలూ ॥ ౨౬ ॥

శ్రీ-శ్రీకృష్ణార్పణమస్తు.

౧౨ సం॥ ప్రాయంలో చెప్పిన స్త్రీలవిషయము యున పాట

పతివ్రతాధర్మం.

శ్రీభాగవతకృష్ణ దేవుడవునీవంటి। మాతల్లనంతమ్మమ ముగన్న కృష్ణా ॥ ౧ ॥ కావరము చేనిన్ను గానలేనైతినిక కానవే వేగ శ్రీకృష్ణా ॥ ౨॥ పూర్వజన్మమునందు యేమి జేసితినో కా । పుట్టితీ జన్మమున కృష్ణా ॥౩॥ పుట్టినప్పటినుంచి కండ్లకు నపార లేము క ప్పెగద యేమందు కృష్ణా ॥౪॥ పెద్దలను పెనుమాళ్ల గానలేనైతినిక । మొన్నజన్మం బాయె కృష్ణా ॥౫॥ బుద్ధిమాలిన పనులు ముద్దనితోచితే। వద్దనగ జేసితిని కృష్ణా ॥౬॥ కొన్నాళ్లు పిల్లనై కోతిచేష్టలు జేసి।యిన్నాళ్లిదను తుంటి కృష్ణా ॥ ౭ ॥ అంతలో యవ్వనంబని యేటి మద మెక్కి । అన్ని మరచితినయ్య కృష్ణా ॥ ౮॥ అత్తమామలకొక్క సారైన పాదముల్ । పెత్తలేనైతి శ్రీకృష్ణా ॥ ౯॥ బా

వలనువరుదులను జూచిభయమందకను । మోహములో
బడియుంటికృ ॥ ౧౦ ॥ పెనిమిటితోకయ్యంబు ప్రియము
తోనిత్యంబు । పెట్టిపెంచుచునుంటికృష్ణా ॥౧౧॥ మగని
తోజగడంబు తగదన్నమగువనే । సవతనుచునుడివితిని
కృష్ణా ॥౧౨॥ పదిమందిగూడియిదిమర్యాదగాదంటెు పం
ట్లుగొరుకుచునుంటికృ ॥ ౧౩ ॥ తల్లిగారింటిలో యిల్లిల్లు
దిరుగుచును తాకట్లుదెస్తినికృ ॥ ౧౪ ॥ హద్దులేకనెతి
రిగియెద్దువలెనేపెరిగి రద్దిపాలైతిశ్రీకృ ॥ ౧౫ ॥ మాయ
త్తవారికిని మాతల్లిగారికిని కోరగానిదానైతికృ ॥౧౬॥
బుద్ధిమంచిదియిచ్చిబద్ధులనుగాకుండ శుద్ధిబ్రోవుమువేగ
కృ ॥ ౧౭ ॥ మోసమూయను పాపములుజేసితయ్యా మో
మొరయాలకించుశ్రీకృష్ణా ॥ ౧౮ ॥ కామంబుక్రోధంబు
లోభంబుమోహంబు కలశినసుముంచెశ్రీకృష్ణా ॥ ౧౯ ॥
యమదూతలడ్డమై యినుపగాలములేశి క్రమముచేగుండే
దుకృష్ణా ॥౨౦॥ పందిముఖములదూత లందరును పైనబడి
పట్టికొట్టెదరికనుకృష్ణా ॥ ౨౧ ॥ తల్లితండ్రివినీవె రైవవ్వ
రూపంబు తగురీతికాపాడుకృష్ణా ॥౨౨॥ యికతాళలేన
య్యాఅగోవచ్చిరెమదూత లజ్ఞానినైతిశ్రీకృష్ణా ॥౨౩॥ అ
జ్ఞానమెడబాపిసుజ్ఞానిగాజేయుప్రజ్ఞనీదనివింటికృష్ణా॥౨౪
పరపురుషులెదుటనే నిలబడినపాపముకుపట్టెబంధించెదరు
కృ ॥ ౨౫ ॥ యినుపపల్లేరుగాయలు నూరుపుట్లుతా పని
బూనిపోశేరుకృష్ణా ॥ ౨౬ ॥ అట్టిపల్లేరుగాయలలోనబడ
ద్రోచిపొర్లమనికొట్టేరుకృష్ణా ॥౨౭॥ యిట్టిబాధలునన్ను

పెట్టనివ్వక వేగముట్టించుదరినీ వెకృష్ణా ॥౨౮॥ అత్తమా
మలసేవ చిత్తమునదలపోయ లేదనీపట్టేరుకృ ॥ ౨౯ ॥
కత్తులతో మాంసంబు కండలుగవరికియూ కాకులకువేశేరు
కృష్ణా ॥౩౦॥ కమలనయనానీవె కనిపెట్టిరక్షించు కానతే
నైతిశ్రీకృ ॥ ౩౧ ॥ మగనితో జగడంబు తగురీతిజేశింది
మగువయిదియేనండ్రుకృష్ణా ॥౩౨॥ మొగమెత్తిచూడని
వ్వకలన్నిగుద్దుచును మూఖ్డారాలనియెండ్రుకృ ॥ ౩౩ ॥
మలమూత్రములునోరు దెరపించిపోయుచును మాట్లాడని
వ్వరికకృ ॥ ౩౪ ॥ తేళ్లుపాములునూరు నూర్లుబట్టుకవచ్చి
హారంబులనియేరుకృ ॥ ౩౫ ॥ మెడనిండజుట్టితా వడినిం
డగట్టియును మొత్తుకొమ్మనియేరుకృ ॥ ౩౬ ॥ చాలువే
యివుక్కుస్తంభములన్నియఱ్ఱగను కాలబెట్టించెదరుకృ
ష్ణా ॥౩౭॥ పట్టితీసుకపోయిఅట్టిస్తంభములకును కట్టేశికొ
ట్టేరుకృ ॥ ౩౮ ॥ ఆశిక్ష చేసినతరువాత నెవకటి భాశిల్లజే
శెదరుకృష్ణా ॥౩౯॥ చేతులునుఖండించి వేతురపియెందుక
నిఛీయిట్టిబ్రతుకాయెకృష్ణా ॥౪౦॥ వుక్కుగదతో నాదుబొ
క్కలన్నియు చూరు నిక్కముగజేశేరు కృ ॥ ౪౧ ॥
యిట్లాటికష్టములుయనినాడె తెలశితే యేమిజేయకబోదు
కృ ॥ ౪౨ ॥ భక్తిమీపాదములయందు వుండేటట్లుయుక్తి
జెప్పుమువేగకృ ॥ ౪౩ ॥ యుక్తిమెరుగనివట్టి వ్యక్తురాల
నుసుమ్మి ముక్తిచ్చిబ్రోవుశ్రీకృ ॥ ౪౪ ॥ అక్కచెల్లెండ్లపై
అతిమోహపడితియివు డొక్కరైననురారుకృ ॥ ౪౫ ॥
చుట్టములజూచినె నట్టెమోహించితిని యిట్లుకార్యంబా

యెక్కృ ॥ ౪౭ ॥ అతిథులనుజూచినీడకుబిల్వలేనైతి మతి
హీనురాలైతికృ ॥ ౪౮ ॥ గతినీవెయంటినీ సతిలోడగూ
డుకొని కావవేవేగశ్రీకృ ॥ ౪౯ ॥
మతిహీనురాలనై పతిశేవజేయకనులతిపాపురాలైతి॥ కృ॥
గోపాలకులగూడి గోవులను గాస్తివట గొప్పవాడవనీవు
కృ ॥ ౫౦ ॥ రేపల్లెవాడలో కాపురము జేసితివి శ్రీపతివి
నీవె శ్రీకృ ॥ ౫౧ ॥ హింసపెట్టినయట్టి కంసువధజేసితి
వి సంశయములేక శ్రీకృ ॥ ౫౨ ॥ ఆపదోద్ధారకుడవే
పగిదిబ్రోచెదో అదినీకెతెలుసు శ్రీకృ ॥ ౫౩ ॥ నేజేయు
పాపములు నీకుదెలియవెతండ్రి పోజేయవయ్యా శ్రీకృ ॥
౫౪ ॥ తల్లిదండ్రివినీవె దాతదైవమునీవె దయసేయుమ
య్యా శ్రీకృ ॥ ౫౫ ॥ అంధకారముబాపిఅందరినిబ్రోచె
టిబాంధవుడవీవె శ్రీకృ ॥ ౫౬ ॥ యెందరేమన్ననను గా
వుమనినీకుసేవంద్దనముజేశెదను శ్రీకృష్ణా ॥ ౫౭ ॥ యీ
యుగములోనీవవతారమెత్తితివి యింప్పుతో మంమ్మేల
కృ ॥ ౫౮ ॥ గురురూపమున సకలమునివరులబ్రోస్తి
వట । మరువకను మముబ్రోవుకృ ॥ ౫౯ ॥ పాదపూ
జలుజేశిమోదమునజనులంత్తమీూకరుణగనిరటాకృ॥౬౦॥
జననమరణముచేరి శ్రమనొందుఘనమాయె భ్రాంతిరహి
తముజేయు కృ ॥ ౬౧ ॥ వ్రతములన్నిటికన్న వ్ర
తమునద్వ్రతమేదో । పతివ్రతగానుజేయుశ్రీకృ ॥ ౬౨ ॥
మంన్నించుమంన్నించు మంమ్ములందరినెల్లమాదొరవునీవె
శ్రీకృ ॥ ౬౩ ॥ శీఘ్రానావంశమంమునబుట్టినట్టియీూశంకర-

రునిశ్రమ లెల్లశ్రీకృ ॥ ౧౪ ॥ నీవుచిత్తగించినేపుణ్యగల వాక్యములు భావమునవుంచుమని కృ ॥ ౧౫ ॥ వేవేగ దయజేశి కాచినారనివింట్టివేడుకాయనుమాకుకృ ॥ ౧౬ ॥ అటువంట్టిమా భక్తులకు శేవకులమైయున్నాము గనుగా నవె కృ ॥ ౧౭ ॥ కామితార్థములిచ్చి యీమహిలోమం స్మేలు కలుపాత్ములమెమేముకృ ॥ ౧౮ ॥ నూరుకోట్లా దండములు సమర్పించినే పాడెదనుయీపాటకృ ॥ ౧౯ ॥ యీపాట నతిభక్తితో నెవ్వరేనియు తేపతేపకు పాడ కృ ॥ ౨౦ ॥ ఆపదలబాపిబహు కాపాడిశ్రోతువని యీ పట్లనమ్మితినికృ ॥ ౨౧ ॥ మీపాదదర్శనం బీప్రొద్దుజే యించిమమ్ముకృపజూడుశ్రీకృ ॥ ౨౨ ॥ శ్రీవత్సగోత్రసం భవుడైనశంకరుడు చేశెయీపాటశ్రీకృ॥ ౨౩ ॥ ఆపదోద్ధా రకాహారిహారశ్రీకృష్ణ ఆనందభరితుడవుకృ ॥ ౨౪ ॥ మంగ ళంబనిపాడియాడుదుముమీచరణమహిమయిట్లని తలచి కృ ॥ ౨౫ ॥ ఆనందమానందమానందమాయనిక ఆత్మద ర్శనమాయకృ ॥ ౨౬ ॥ సమాప్తం.

శ్రీకృష్ణదేశికప్రభుమహారాజక్కీజై

రాజారామచంద్రమహారాజక్కీజై

—(శ్రీజ్ఞానాశంకరప్రభుచేసిన వేదాంతవిచారవిమర్శ)—

మాయాస్వరూపం.

ఆ-స్వయంప్రకాశా-కాశబ్రంహ్మంలో-అహంస్ఫురణ అయింది-ఆస్ఫురణపేరుమాయ - అంతఃకరణ, దీనిపేరే అవిద్య, ఆబ్రంహ్మం-బంధమోక్షాలులేనిది, అమాయచే

రేజ్ఞానం, చిచ్ఛక్తి-చిత్కళా-బ్రహ్మకళా, సర్వార్థదాత్రి సావిత్రీ సచ్చిదానందరూపిణీ అనివున్నది, కనుక సచ్చిదానందంయిదే-యిది అనాది, యిదిమిథ్యగనుక దీనికి ఆది లేదు, తల్లిదండ్రులులేరు, యీజ్ఞానంపేరేస్మరణ,యీస్మరణకింద విస్మరణపుట్టింది. ఆవిస్మరణపేరుఅజ్ఞానం, యీస్ఫురణధ్వనిరూపం, అర్ధమాత్ర,యిరువై అయిదోతత్వం. శుద్ధ సత్వాహంకారం, సర్వసాక్షిణ్యావస్థా - ఈశ్వరుడభిమాని, అక్షరస్వరూపం.

౨. ఈశ్వరరూపం.

ఆమాయాయుక్తచైతన్యంపేరు ఈశ్వరుడు, యితనికి సర్వజ్ఞత్వం, సర్వసాక్షిత్వం, సర్వప్రకాశత్వం, సర్వవ్యాపకత్వం, సర్వనియంతృత్వంవున్నాది, యీమాయాత్యాగంచేస్తే ఆచైతన్యానకు ఈశ్వరత్వంలేదు.

౩. జీవస్వరూపం.

ఆ-అవిద్యాయుక్త చైతన్యం పేరు జీవుడు, యితనికి, కించిజ్ఞత్వం, అవస్థాత్రయసాక్షిత్వం, అవస్థాత్రయంలో వ్యాపకత్రయం-అవస్థాత్రయానకు ప్రకాశత్వంవున్నాది. యితనికిదేహత్రయ, తాదాత్మ్యం అయింది, యీతాదాత్మ్యంపేరు బంధనం, యీబంధనం విచారము చేత పోతుంది, పోతే, దానిపేరుమోక్షం, దేహత్రయ తాదాత్మ్యంచేతబద్ధత అనిపిస్తుంది గాని జీవునిస్వరూపం చిన్మాత్రం. చిదాకాశం అక్కడ దేహ తాదాత్మ్యంవున్నా న్ను, దేహతాదాత్మ్యంలేదు, తనస్వరూప విచారముచే

తదేహతాదాత్మ్యంపోతుంది, దానిపేరుమోక్షం, చైత
న్యానకుబద్ధత్వంలేదు, ముక్తత్వంలేదు, బంధం మోక్షం
కల్పనామాత్రం, జీవస్వరూపంలోయేమీలేదు, అతనిస్వ
రూపంస్వప్రకాశం, చిద్రూపం, కేవలచైతన్యం, బ్రంహ్మ
వున్నది, అక్కడయేకల్పనాలేదు, యితని అవిద్యాత్యా
గంచేస్తే, ఆచైతన్యానకుజీవత్వంలేదు, స్థూలసూక్ష్మదేహ
ద్వయమూలమంతఃకరణ, దానిపేరుహృదయం,దానిలో
పలతనస్వరూపం స్వప్రకాశం, చిద్రూపం ఆనందరూపం,
సచ్చిదానందబ్రహ్మం, పరిపూర్ణం చైతన్యఘనం, చిదా
కాశం, చిన్మాత్రం, అవినాశం, నిర్వికాసంఅసంగం, తన
స్వరూపంవున్నది, యిట్లాయెరిగిదేహాభిమానంవిడిచిపెట్ట
వలెను. వర్ణాభిమాన-ఆశ్రమాభిమాన- కర్మాభిమాన-
జాత్యభిమానములనే-అనేక అభిమానములను విడిచి, త
నస్వరూపముతో తానువుండవలెను. దీనిపేరుబ్రహ్మాత్మైక్య

జ్ఞానం, యీజ్ఞానంపేరు బ్రహ్మసాక్షాత్కారం, యిట్లాయె
రింగివూరికెవుండవలెను, అగ్న్యాకాశవాయువులుగూడి
జీవుడు, జాగ్ర, త్స్వప్న, సుషుప్తి, తురీయ్యా, తుర్యాతీ
తాలు జీవుని గుణాలు.

౪ జ్ఞానేంద్రియ పంచకములో-త్వగింద్రియం.

త్వగింద్రియం ॥ మనస్సునుంచి స్పర్శ గానవలెననే
వృత్తిపుట్టింది, దానిపేరు త్వగింద్రియం, దీనికధిపతి వా
యువు, స్పర్శవిషయం, ఇంద్రుడధిదేవత, యిదివాయు
మిశ్రితాగ్న్యర్థచతుర్థాంశ.

౫. చక్షురింద్రియం.

చక్షురింద్రియం ॥ బుద్ధినుంచి రూపంచూడవలె ననే వృత్తిపుట్టింది. దానిపేరుచక్షురింద్రియం, దీనికధిపతిసూర్యుడు, ఇది అగ్న్యర్ధం. దీనికి అగ్ని మహాభూతం, రూపంవిషయం.

౬. శ్రోత్రేంద్రియం.

శ్రోత్రేంద్రియం ॥ అంతఃకరణనుంచి శబ్దం వినవలె ననేవృత్తిపుట్టింది । దానిపేరేశ్రోత్రేంద్రియం । దీనికధిపతిదిక్కులు । యిది ఆకాశమిశ్రిత అగ్న్యర్థ చతుర్థాంశ । దీనికి ఆకాశభూతం । శబ్దంవిషయం॥

౭. జింహ్వేంద్రియం.

జింహ్వేంద్రియం। చిత్తంనుంచిరసంపుచ్చుకొనవలె ననే-వృత్తిపుట్టింది । దానిపేరే జింహ్వేంద్రియం । దీనికధిపతి వరుణుడు । ఉదకమహాభూతం।రసంవిషయం।యిది ఉదకమిశ్రితాగ్న్యర్థచతుర్థాంశ॥

౮. ఘ్రాణేంద్రియం.

ఘ్రాణేంద్రియం । అహంకారంనుంచి గంధం పుచ్చుకొనవలెననేవృత్తిపుట్టింది । దానిపేరే ఘ్రాణేంద్రియం । దీనికధిపులు-అశ్వినీదేవతలు । పృథ్వీమహాభూతం । గంధంవిషయం । యిదిపృథ్వీమిశ్రితాగ్న్యర్థచతుర్థాంశ॥

౯. విషయపంచకం.

శబ్దవిషయం ॥ అంతఃకరణనుంచి శబ్దంపుట్టింది। యిది సుశబ్దాపశబ్దములు-ఇది ఆకాశాన్వితోదకార్ధచతుర్థాంశ,

యిదిపామును-లేడినిబంధనంచేసును॥

౧౦, స్పర్శవిషయం.

స్పర్శవిషయం ॥ మనస్సునుంచి స్పర్శంపుట్టింది । యిదిశీతోష్ణములు। యిదివాయురన్విత్రోదకార్ధచతుర్థాంశ । యిదియేనుగునుబంధనచేసును॥

౧౧. రూపవిషయం.

రూపవిషయం॥బుద్ధినుంచిరూపంపుట్టింది। యిదిరక్త-శ్వేత-కృష్ణ-ధూమ్ర-హరిత-పీతములు। యిది అగ్న్యన్విత్రోదకార్ధచతుర్థాంశ। మిడుతనుజంపును॥

౧౨. రసవిషయం.

రసవిషయం ॥ చిత్తమునుంచి రసంపుట్టింది । యిది లవణామ్లతిక్తమధురకటుకషాయాలు। యిదివుదకార్ధం। చాపనుచంపును॥

౧౩. గంధవిషయం.

గంధవిషయం॥ అహంకారంనుంచిగంధంపుట్టింది। యిదిసుగంధ దుర్గంధములు । యిదిపృధివ్యన్విత్రోదకార్ధచతుర్థాంశ । తుమ్మెదనుచంపును॥

౧౪. కర్మేంద్రియపంచకం.

వాగింద్రియం ॥ అంతఃకరుణనుంచి శబ్దంపలుకవలెననేవృత్తిపుట్టినది । దానిపేరేవాగింద్రియం । దీనికధిపతి అగ్ని । సరస్వతిఅధిదేవత । సువాక్కు- దుర్వాక్కు- విషయం । నాగవాయువు ॥

౧౫. పాణీంద్రియం.

పాణీంద్రియం ॥ మనస్సునుంచి సేవ చెయ్యావలెననే వృత్తిపుట్టింది। దానిపేరే పాణీంద్రియం-దీనికధిపతి ఇంద్రుడు। దానప్రతిగ్రహాలువిషయం। కూర్మవాయువు॥

౧౬. పాదేంద్రియం.

బుద్ధినుంచిరాకడపోకడచెయ్యావలెననే వృత్తిపుట్టింది। దానిపేరే పాదేంద్రియం। దీనికధిపతి-ఉపేంద్రుడు। గమనాగమనములువిషయం। కృకరవాయువు॥

౧౭. గుహ్యేంద్రియం.

గుహ్యేంద్రియం॥ చిత్తంనుంచిమూత్రం చెయ్యావలెననేవృత్తిపుట్టింది। దానిపేరేగుహ్యేంద్రియం। దీనికధిపతిప్రజాపతి। ఆనందంవిషయం। ధనంజయవాయువు॥

౧౮. పాయురింద్రియం.

పాయురింద్రియం। అహంకారంనుంచి మలవిసర్జనం చెయ్యావలెనని వృత్తిపుట్టింది। దానిపేరే। పాయురింద్రియం। దీనికధిపతిమృత్యువు। మలవిసర్జనంవిషయం। దేవదత్తవాయువు॥

౧౯. భూతసృష్టి.

ఆద్యాన్మహాకాశః। మహాకాశాన్మహావాయుః। మహావాయోర్మహాతేజః। మహాతేజాన్మహాసలిలం। మహాసలిలాన్మహాపృథ్వీ॥ ఆత్మనఆకాశఃసంభూతః। ఆకాశాద్వాయుః। వాయోరగ్నిః। అగ్నేరాపః। అద్భ్యాంపృథ్వీ॥

౨౦. భూతపంచకం.

ఆకాశం ॥ శబ్దంనుంచి ఆకాశంపుట్టింది । దీనికి ప్రతిధ్వనియిచ్చేదిగుణం। బయలైయ్యుండుటధర్మం। తిరగనిచ్చుటకూర్చోనిచ్చుటకర్మం । దీనికికృష్ణవర్ణం । లవఖిదేవతసూర్యుడు ॥ అవకాశం । అచ్ఛిద్రం। అస్పృశ్యత్వం। నీలవర్ణత్వం । శబ్దం ॥ తమోగుణాన్నుంచిపుట్టింది।త్రిగుణాత్మకం ॥

౨౧. వాయువు.

స్పర్శనుంచివాయువుపుట్టింది । భిసిభిసిఅనేశబ్దగుణమున్ను । శీతోష్ణములనేస్పర్శమున్ను । చలించుటమనేధర్మమున్ను ।పొదిజేసుటమనేకర్మమున్ను । హరితవర్ణమున్ను కలది । దీనికియింద్రుడధిపతి ।సంచారం। చలనం । స్పర్శం।శోషణం । ధూమ్రవర్ణంకలది।ఆకాశంనుంచిపుట్టింది। త్రిగుణాత్మకం॥

౨౨. తేజస్సు.

రూపంనుంచితేజస్సుపుట్టింది । భుగభుగమనేశబ్దగుణమున్ను । ఉష్ణస్పర్శాన్ను । ప్రభారూపమున్ను। పాకంచేసుటమనేకర్మమున్ను । ఉష్ణించుటమనేధర్మమున్ను । కలది । దీనికిరుద్రుడధిపతి ॥ దాహకత్వంపాచకత్వం । ఉష్ణత్వప్రకాశత్వరక్తవర్ణత్వములుగలది । వాయువునుంచిపుట్టినది । త్రిగుణాత్మకం ॥

౨౩. ఉదకం.

రసంనుంచివుదకంపుట్టినది। దీనికిభుళభుళశబ్దగుణమున్ను । శీతస్పర్శాన్ను । శుక్లరూపమున్ను । మాధుర్యాంస

మున్ను । తడుపుటమనేధర్మమున్ను । ముద్దజేసుటమనేక ర్మమున్ను । శ్వేతవర్ణమున్నుకలది । దీనికి అధిపతివిష్ణు । ప్రవాహంఆప్యాయనం । ద్రవం । రసం । శ్వేతవర్ణంకల ది । అగ్నినుంచిపుట్టినది । త్రిగుణాత్మకం॥

౨౪. భూమి.

గంధంనుంచిభూమిపుట్టినది - దీనికికటకటధ్వనిన్ని । కఠినస్పర్శ । నీలాదికచిత్రరూపం । మధురామ్లాదిరసం । సువాసనదుర్వాసనలు । కఠినత్వధర్మమున్ను॥ ధరించుట మనేకర్మమున్ను।పీతవర్ణమున్ను।బ్రంహ్మాదిదేవత॥ యిన్ని కలది। స్థూలతా ॥ నానాకారత । కాఠిన్యం । గంధంపీత వర్ణంకలది ॥

౨౫. గుణత్రయం.

సత్వగుణం । బుద్ధినుంచి పుట్టినది । దీని పేరే బ్రాహ్మజ్ఞానం - దీనినుంచిదేవలోకప్రాప్తి । అదేఅన్య దాజ్ఞానబుద్ధి । దీనదేవయోనిప్రాప్తి । దీనిధర్మంస్వప్నా వస్థ । నిత్య నైమిత్తిక కర్మం ॥ వైరాగ్యం ॥ శాంతి ॥ ఔదార్యంకలది । సౌమ్యం । జ్ఞానం । స్నానం । హోమం । క్షమా । సత్సహవాసం । నిశ్చయం । శ్రద్ధా । ధైర్యం । వివేకం । యీపదీ । దీని గుణాలు ॥ దయా । ధర్మం । కృపా । భక్తియిన్ని దీనిగుణాలే ॥యెనిమి॥

౨౬. రజోగుణం.

రజోగుణం । మనస్సునుంచి రజోగుణంపుట్టింది । దీ నిపేరే విషయాసక్తి । దీన మనుష్యలోకప్రాప్తి । అన్య

ధాజ్ఞానజన్యం । దీనమనుష్య యోనిప్రాప్తి । దీనిధర్మం జాగ్రదవస్థ । కామ్యకర్మం । కామక్రోధ లోభాదులుగలది । దర్పం । మందం । అహంకారం । విషమవాదం । అప్రియవాక్యం । ఉద్యోగం । మత్సరం । కోపం । యీ యెనిమిదిరాజగుణాలు ॥ దానం । భోగం । శృంగారం । వస్త్రగ్రహణం । స్వార్థం । యివియన్నియుకలది ॥ యెరుకమరుపులుకలశినది ॥

౨౭. తమోగుణం.

అహంకారమునుంచిపుట్టినదితమోగుణం । ఆలస్యం । మోహం । నిద్రా-చాపల్యం । హీనవృత్తి । పరనిందా । హింసా । సాంప్రష్టత్వం । వివాదం । శోకం । కలహం । వధా।వంచన । యివితమోగుణగుణాలు । యీ తమోగుణంపేరే మోహభ్రాంతి । దీనఅధోలోకప్రాప్తి । యిది అన్యధాజ్ఞానజన్యం । దీనపశ్వాదియోనిప్రాప్తి । దీనిధర్మం । సుషుప్త్యవస్థ । తామసకర్మం । ఆలస్యం।భ్రాంతి । తొందర । మొదలైనవికారములుగలది ॥మరుపు॥

౨౮. ఈశ్వరదేహచతుష్టయం.

మహాకారణం ॥ ఈశ్వరుని మహాకారణశరీరం మాయ । మూలప్రకృతి । స్వరాట్టు - అనాహతం । పంచబ్రహ్మమయంబు । పంచభూతములకు హేతుభూతం । దీనికి సర్వసాక్ష్యావస్థ। ఈశ్వరుడభిమాని । శుద్ధసాత్వికాహంకారం । జ్ఞానశక్తి । బ్రంహ్మాండాతీతస్థానం । సర్వకర్తృత్వ - సర్వపాలకత్వ । సర్వసంహారకత్వ - సర్వ ని

యామకత్వ - సర్వభోక్తృత్వ । సర్వేశ్వరత్వాది-షడ్గుణైశ్వర్యభోగం । ఓంకారమాత్మక । మహాత్మ । నిరంజనస్థానం । అర్ధమాత్రక । యిదే అంతటికిమూలం । యిదే త్రిగుణాలపుట్టిల్లు-సునీలగత-స్ఫటికవర్ణం । విద్యావిద్యాచ స్వయమేవభవతి-అనివున్నది ॥

౨౯. ఈశ్వరుని కారణశరీరం.

ఈశ్వరుని కారణశరీరం ॥ అవ్యాకృతమాయ । యిదేస్థానం । మహాతత్వం । మకారమాత్ర - విస్మరణ ॥ ప్రళయావస్థ । రుద్రుడభిమాని । తామసాహంకారం । యీ అహంకారంవలన తాపత్రయాదులుపుట్టినవి । ... ద్రవ్యశక్తి । అగ్నిస్థానం । సర్వసంహారభోగం । ... ర్ధాత్మ । దీనమహదహంకారాదులుబుట్టును । యిదిత్రిగుణగర్భం । బిందోపాధి - పంచభూతాలకుకారణం । దీనికిపార్వతిశక్తి । కైలాసస్థానం । కృష్ణవర్ణగతశ్యామవర్ణం । యిదిప్రణవతృతీయ్యపాదం ॥ అజ్ఞానంకేనభవతీతిచేత్-నకేనాపిభవతి॥

౩౦. ఈశ్వరుని సూక్ష్మశరీరం.

ఈశ్వరునిసూక్ష్మశరీరం-హిరణ్యగర్భం । ఉకారమాత్ర । స్థిత్యవస్థ । విష్ణుఅభిమాని । సాత్వికాహంకారం । యీఅహంకారంవలన - సూర్యాదిదేవతలుపుట్టిరి । దీనికిదశదిక్కులు-శ్రోత్రంబులు । వాయువు త్వగింద్రియంబు । సూర్యుండు-నేత్రంబులు । వరుణుండు-జిహ్వేంద్రియంబు।అశ్వినీదేవతలు-ఘ్రాణేంద్రియంబు। వంహ్ని-వా

గింద్రియంబు।యింద్రుండు-కరంబులు । ఉపేంద్రుండు-
పాదంబులు । బ్రహ్మ-గుహ్యంబు ॥ మృత్యువు-గుదంబు ।
జ్ఞాతృవంతఃకరణ । మనంబు-చంద్రుండు । బుద్ధి-బ్రహ్మ।
క్షేత్రజ్ఞుండు-చిత్తం । అహంకారంబు-రుద్రుండు । దీనికి
చంద్రస్థానం । సర్వపాలకభోగం । లక్ష్మీశక్తి । వైకుంఠ
స్థానం । శ్వేతవర్ణగతకర్బురవర్ణం । నీలమేఘమందుం
డే । మెరుపువన్నె । యితనికిసప్తవాయువులుప్రాణాలు।
యిదిప్రణవద్వితీయపాదం ॥

౩౧-ఈశ్వరునిస్థూలశరీరం.

ఈశ్వరునిస్థూలశరీరంవిరాట్టు। యిందుకు-అకారమా
త్ర । సృష్ట్యవస్థ - బ్రహ్మాభిమాని । రాజసాహంకారం।
పృథివ్యాపస్తేజో వాయురాకాశ చంద్ర సూర్యాత్మలనే
అష్టమూర్తులీశ్వరునియొక్క విరాడ్రూపంబగు స్థూల
దేహంబు। దీనికిక్రియాశక్తి। సూర్యస్థానం। సర్వకర్తృ
త్వభోగం। యిందుకు-ఆత్మ । భూతాత్మ । యితనికిధర
ణిపాదములు । దివితలంమస్తకం । అంతరిక్షంనాభి। యి
ట్టివిశ్వశరీరునకు । అతలంబుపాదంబులు । వితలంబుగు
ల్భలు । సుతలంబుజంఘలు । రసాతలంబు జానువులు ।
మహాతలంబూరువులు । తలాతలంబుకటిప్రదేశం । నా
గలోకం నాభ్యధోభాగం। భూలోకంనాభి। భువలో
కంజఠరం।మహాలోకంకంఠం । జనలోకంముఖం। తపో
లోకం భ్రూమధ్యం । సత్యలోకంసహస్రారం। దీనికిసావి
త్రీశక్తి । సత్యలోకస్థానం । రక్తవర్ణ గతపీతవర్ణం ।

జీవునిహాలుగోశరీరం । యితనికిస్థూలశరీరం । యిది ప్రణ
వప్రథమపాదం । సముద్రాలుకుక్షి । నదీనదములునాడులు ।
పర్వతంబులు శల్యంబులు । వృక్షలతలురోమంబులు ॥

౩౨-. జీవదేహచతుష్టయం.

జీవునిమహాకారణశరీరం । యిదేమూలమాయ । యి
దేఅంతఃకరణ । అర్థమాత్ర । స్ఫురణరూపం । ధ్వనిరూపం ।
జ్ఞానం । స్మరణ । యిదనై అయిదోతత్వం । తుర్యావస్థ । ప్రత్య
గాత్మాభిమాని । శుద్ధసాత్వికగుణం । అక్షరస్వరూపం ।
కూటస్థం । పంచభూతోత్పత్తికి హేతువైన - సద్యోజా
త-వామదేవ । అఘోర-తత్పురుష-ఈశానులనుపంచబ్ర
హ్మలుగలది । ఆదిశక్తిపరాశక్తి - జ్ఞానశక్తి-ఇచ్ఛాశక్తి ।
క్రియాశక్తులుగలది । ప్రేరేపకంబులైన । పంచప్రాణం
బులు । పంచాక్షరియనే-పంచేంద్రియంబులుగలది । బ్రం
హ్మ-విష్ణు-రుద్ర-ఈశ్వర-సదాశివులను । పంచకర్తలంత్తః
కరణంబులుగలది । దీనికిమూర్ధస్థానం । ఆనందఅనుభా
సభోగం । ఓంకారమాత్రుక । నిర్మలాత్మ । యిదిబ్రం
హ్మానుసంధానంజేశేది । మసుర్గామాత్రప్రమాణం । మే
ఘకాంత్తి । అతసీపుష్పసంకాశం । సునీలవర్ణం । ధూ
మ్రవర్ణం । యిదిప్రణవచతుర్థపాదం । అంతఃకరణ । అం
తఃకరణ-ప్రతిబింబచైతన్యం । తదధిష్ఠాన చైతన్యంగల
శీ-జీవుడనవైనది ॥ బ్రంహ్మానుసంధానమనంగాయేమంటే ॥
పరమజడమయిన స్థూలదేహమునుసేగాను । జ్ఞానకర్తల
క్షణంబులుగల యింద్రియంబులునేగాను । గమనాగమ

నములుగల ప్రాణములునేగాను। మాట్లాడే నోరునునేగాను। స్ఫురణగల అంతఃకరణానునేగాను। సంకల్ప వికల్పాత్మకమైన మనస్సునునేగాను। నిశ్చయగుణంగల బుద్ధినినేగాను। చింత్తజేశెచిత్తమునునేగాను। దేహాంన్ని లేవనెత్తెఅహంకారమునునేగాను। గుణంత్రయంనేగాను॥ నేనుఅభోక్తను। అర్థమాత్రకు ఆవలివాడను। శక్తిత్రయాతీతుడను అనియెరుగునది.

౩౩. జీవునికారణశరీరం.

జీవునికారణశరీరం॥ అజ్ఞానం। గుణసాంమ్య మాయా। దీనిపేరేమహత్తత్వం। మకారమాత్ర। విస్మరణ। సుషుప్త్యవస్థా। ప్రాజ్ఞుడభిమాని। తమోగుణం। దీనందువాయురూపమైన-వుశ్వాసంవుంన్నదిగనుక। యిదితిరిగేటందుకు ఆకాశంవున్న దనవలెను। ఆకాశానిలములువుండబట్టి। అనలజలాలువున్నవనవలశెను। యివిఅంన్నీవుండేటంనుకుభూమిగావలెగనుక-అదీకూడావున్నదని అనుకోవలశినది। యీబీజరూపాలైనపంచభూతాలుగలశినదానిపేరే కారణాశరీరం। దీనికిస్థానంహృదయం। చిదాత్మాహంకార జీవాత్మసంగమమే కారణతనువు। ఆకాశాహంకారములు - కారణతనువు। దీనికిహృదయస్థానమే - ద్రవ్యశక్తి। ఆనందభోగం। పరమాత్మ పారమార్థికుడు।యిదిసాభాస। అవ్యాకృతం। దీనికిఅంగుష్టార్ధప్రమాణం। కృష్ణవర్ణం। పశ్యంతివాక్కు। ఆనందభోగం। మకారమాతృక। యిదిప్రణవ తృతీయ్యాపాదం।

యిదిసత్తుగాదు-అసత్తుగాదు-సదసత్తులుగాదు। ఆత్మకు భిన్నంగాదు। అభిన్నంగాదు। భిన్నాభిన్నంగాదు। సావయవంగాదు। నిరవయవంగాదు। ఉభయంగాదు। ఇది ఆనందమయకోశం.

౩౮. జీవునిసూక్ష్మశరీరం.

జీవునిసూక్ష్మశరీరం ॥ ఉకారమాత్ర। స్వప్నావస్థ। తైజసుడభిమాని। సత్వగుణం। పంచప్రాణ-పంచజ్ఞానేంద్రియ - పంచకర్మేంద్రియ- మనస్సులుగలశి - షోడశవికారాత్మకం। సూక్ష్మశరీరమని కొందరన్నారు। బుద్ధిని గలిపి పదియేడవయవలిదని కొందరంన్నారు। చిత్తాహంకారములగలిపి పందొంమ్మిద వయవలిదని కొందరన్నారు। యిందులోనే అంతఃకరణను విషయపంచకాన్నికలిపి। యిరువై అయిదు ఆవలియవలిదని కొందన్నారు। యీపైవి అన్నీ। ఒక్క అంతఃకరణపొట్టలోనివే-కనుక। కొందరు, ఒక అంతఃకరణనేఅంన్నారు। కొందరు విషయ పంచకాన్ని తీశివేశి। భూతపంచకాన్ని కలుపు కొంన్నారు ॥ దీనికికంఠస్థానం। అగ్నివాయువులుగలశి। సూక్ష్మశరీరమనబడును॥జ్ఞానేంద్రియపంచక। కర్మేంద్రియ పంచక। మానసాఖ్యంతఃకరణచతుష్టయం। తత్కార్యకాలం। భూతపంచకం। దశప్రాణాలు - యిట్టి అష్టపురంబులుగలది। దీనికి ఇచ్ఛాశక్తి। స్వేచ్ఛాభోగం। అంతరాత్మ। ప్రాతిభాసికుడు। యీదేహంవాసనకు బిఘారమైనది ॥ దీనికివివిక్తభోగం। ప్రాణధర్మమనోధర్మాలై

నక్షుత్పిపాస శోకమోహాలనే ఊర్మిచతుష్కం గలదు। అంధ-బధిర-మూక-ఖంజ-పంగు-క్లీబత్వాది ధర్మాధర్మ। స్వర్గ-నరక బంధమోక్షాలుగలది। ప్రాణమన్మో విజ్ఞాన కోశత్రయాత్మకమైనది। అంగుష్ఠప్రమాణంగలది। శ్వేత వర్ణం। యిదివిక్షేపశక్తి.

౩౫. జీవునిస్థూలశరీరం.

జీవునిస్థూలశరీరం। యీదేహంఆత్మస్వరూపంకాదు। ఆత్మస్వరూపంవేరే। దేహస్వరూపంవేరే। దేహంపాంచభౌతిక ఆకారం। యిదియెట్లాగంటే॥ పంచభూతాల నుంచిధాన్యంనిర్మాణంఅయినది। ఆధాన్యమువలనఅన్నం అవుతుంది। ఆఅన్నమునుంచిదేహనిర్మాణం అయినది! యీదేహంపేరు అధిష్ఠానం। దీనికి అకారమాత్ర। జాగ్రదవస్థ - విశ్వుడభిమాని॥ రజోగుణం॥ ఆకాశాంశలైన - రాగద్వేషభయలజ్జామోహాదులును। వాయుఅంశలైన - చలనవలనధావన। అకుంచనప్రసరణాలున్ను। అగ్నిఅంశలైన క్షుత్తృష్ణా నిద్రాలస్య సంగమాదులున్ను। ఉదకాంశలైన। లాలమూత్రస్వేదరక్తశుక్లములున్ను (శుక్లమనగా=చీముకర్థము) పృథ్వి అంశలైన అస్థిమాంసత్వగ్నాడీరోమాలున్ను కలిశిన। యీయిరువైఐయిదింటిపేరుస్థూలదేహం। యిదితొంబయిఆరు అంగుళాలేకాని, తొమ్మిదిజానలేకానిపొడవు। నాలుగుజానల వెడలుపు-దీనిలోడెబ్బదిపెద్దయెముకలు। తొమ్మిదిపలాలుగుండెలు। నూటతొంబదిమర్మస్థానాలు। డెబ్బదిరెండు

సంధులు। ముప్పదియారుపిడికిళ్ళ మాంసం। ముప్పదిమూడు కోట్ల రోమంబులు - డెబ్బదిరెండువేల నాళ్లు । ముప్పది మూడుమూళ్ల పెద్దపేగు । అర్థశేరు రుధిరం । ఒకసోల పైత్యం। అరసోలెడుశ్లేష్మంవుండును ॥ దీనికియుక్తభోగం క్రియాశక్తి। జీవాత్మవ్యాపహారికుడు । యీదేహంలింగ శరీరానకు । బిఘారమైనది । దీని పేరే భూతకర్దమం । దీనికిస్థూలభోగం । ప్రణవప్రథమపాదం । అన్నమయకో శం । ఆవరణశక్తి । స్థూల,కృశ,హ్రస్వ, దీర్ఘ,ప్లుత,దే వదత్త - యజ్ఞదత్త - ధనుంజయులనె । నామరూపవ ర్ణాశ్రమ । కులగోత్రాదులుగలది । పితృసంబంధమైన- మజ్జ-నాళ్య-స్థులనే । కోశత్రయమున్ను । మాతృసంబం ధమయిన । చర్మమాంస రుధిరములనె । కోశత్రయము న్ను। కలిసినషట్కోశాలది ॥ అస్తితే-జాయతే- వర్ధ తే-పరిణమితే - అపక్షియ్యతే-వినశ్యతులనె - షడ్భావ వికారాదులుగలది ॥ అంగుళం- నవప్రమాణం ॥ రక్తవ ర్ణం । దీనికిజననమరణాదులనే ఉత్పత్తిద్వయంగలది.

ఇంకా-కొన్ని ఆవశ్యకమయిన వివరములుయీగ్రం థములో గ్రంథ బాహుళ్య మవుతుందని సలిపి, మావల్ల నే, యీగ్రంథము వెంట వేరే రెండుగ్రంథములు అచ్చు వేయించియున్న వాటిలో సంపూర్ణముగా అతి ముఖ్యాం శములు వేశినాము గనుక తెలియగలందులకు యిచ్చట యీమాటలువ్రాయబడినవి.

శ్రీశివరామ దీక్షితులవారిబోధ-వచనరూపము

పల్లవి.

ఏమిజెప్పుదు-పరమగోప్యముయెందుదాచకయున్నది

అనుపల్లవి.

ఏమిగాకను - యేమిలేకను । యేమొయేమనరానిదీ ॥

చరణములు.

నామరూపములేనిదీ - అదినాశమెన్నడుగానిదీ । సామవే
దాతీతమైనదిసగుణభేదములేనిదీ॥ ౧ ॥ ఉన్నదున్నట్లున్న
వారికివున్నదేతానైనదీ-వున్నదేమోవున్నదీ।అదివ్యూహ
సోహాలులేనిది ॥ ౨ ॥ ద్వాదశితోగూడిపాయక తగులు
కతానున్నదీ।యాదిమరచినమర్పులేనిది-యెంత్రచిత్రం
బైనది॥౩ ॥ చూపులేనిదిరూపులేనిది-సుఖముదుఃఖములే
నిది । చూపుచూడక-చూపువారికిసులభమైతానున్నదీ।
౪ ॥ ఎంత్రవారికిదుర్లంబది - యెంతకఠినంబైనది। సంత
తముధ్యానించువారికి-స్వతఃసిద్ధంబైనది ॥ ౫॥ సర్వసర్వాం
తరముతానై-సర్వకల్పనలేనిది । సర్వపావనమైనవారికి-
పావనమైతానున్నదీ ॥౬॥ ఖండఖండముగానిదిఅది-కర్త
మార్గముగానిది । అండబాయకనుండి అంతట-నిండితా
నై యున్నదీ ॥౭॥ సోహభావముశూన్యమైనది-చూపచెప్ప
నరానిది । సాహసంబునగురునికృపగల-సాధుసమరసమై
నది ॥౮॥ పుట్టుచావునుపూర్వపరముల-పుణ్యపాపములే
నిది । బట్టబయిటనేవున్నదిఅది-బ్రహ్మమెన్నడుగానిది ॥
౯ ॥ హరిహరాదులకందరానిది- అండపిండములేనిది ।
నాసికకొన్నదియెరుకలేకనె- యెదుటనేతానున్నది॥ ౧౦॥

పగలు రేయినుగానిదిఅది-పట్టముట్టగరానిది । అగణితం బై సకలదేశము-లందుతానేయున్నది॥౧౧॥ నిర్మలమునిర్బీజమైనదినిండివెలితియుగానిది । కర్మకై చెరియించుదుర్మద-కండ్లకగపడకున్నది ॥౧౨॥ సర్వకాలము వకటీరై సాక్షిలేకనెయున్నది । కూర్మితోదుతనేనునేననే-గురువులకుగురువైనది ॥ ౧౩ ॥ ఎరుకయెన్నడులేకయితరము-మెరుకలేకనెయున్నది । రాకపోకడలేనిది-అదిరాజమార్గంబైనది ॥౧౪ ॥ మొదలుకొనలును లేకఅంతట-మొనశిమెడతెగకున్నది। బదులులేకనేకదలకున్నది-భావగమ్యంబైనది॥ ౧౫॥ ఎప్పటికితానొకటీరై-గొప్పకొంచెముగానిది। యిప్పుడప్పుడుమెప్పుడనకను-ముప్పులేకనెయున్నది॥ ౧౬ ॥ ఉన్నదున్నదిలేనులేదనె-వుపమశూన్యంబైనదీ। చెన్నుమీరగతెలివిగానిది-చలనమెన్నడులేనిదీ ॥ ౧౭ ॥ అనుమతములుగానిదీఅది- అప్రమేయంబైనది । దూరశ్రవణముదూరదృష్టికి-దూరమైతానున్నదీ॥ ౧౮॥ దేశమన్నదిలేనిదీ-వుపదేశమన్నదిగానిదీ । దేశదేశములందుతనకొక-దేశమనిగురిలేనిదీ॥౧౯ ॥కంటిలోపలమెరుకబ్రహ్మము - కాదుకాదనరానిది ।వెంటవెంటనెదంటబాయక-తంటలేకనెయున్నది॥ ౨౦॥ ఊరకున్నదిమెందుదోచక-వుండిలేనిదిగానిది । కోరికెన్నడులేకఅది- వైకుంఠమైతానున్నది ॥౨౧॥ ఎరుకలేనిదిమరుపులేనిది-హేతువెన్నడులేనిదీ । కరుకుమెత్తనలేకకార్యా-కారణముగతమైనదీ॥ ౨౨ ॥ ఘాతశత్రులఘాతబొందను-కలిమిలేములులేనిదీ।

భూతపంచకశూన్యమైనది-పురుషరూపముగానిది॥ ౨౩ ॥ ఎప్పుడంటేఅప్పుడున్నది - చప్పుడన్నదిలేనిది । తప్పుతా కులుబలుకుహీనకు-తర్కులకుఅదిలేనిది॥౨౪॥ అంతరంత రమేమిలేక - నిరంతరముతానైనదీ । వింతలేమియులేక అది - ఆద్యంతశూన్యంబైనదీ ॥ ౨౫ ॥ ఇందుఅందును యెందుజూచిన - అందెతానై యున్నదీ । సందులేకను యెందుబోకను-అందిపొందికలేనిదీ ॥ ౨౬ ॥ ముద్రఆపో జ్యోతి - ఆరుమూర్తులాశలులేనిది । భద్రమైఅతిగో ప్యమైనది - భావగమ్యంబైనదీ ॥ ౨౭ ॥ వేదశాస్త్రపు రాణములకది - వేద్యమెన్నడుగానిదీ। వాదభేదముజేయు మూర్ఖుల-వశముగాకనెయున్నదీ॥౨౮॥ చిక్కులేకసనా తనంబై-చిత్రమెన్నడులేనిదీ । ద్రుక్కుదృశ్య వివేకులకు అది-దూరమైతానున్నదీ॥౨౯॥ నిద్రహారము లేనిదీఅది- నీవునేననరానిదీ । యెదురుబడివాదించెవారికి-యెన్నటికి అదిలేనిదీ ॥౩౦॥ పట్టువిడుపులులేనిదీఅది -పరమరహితం బైనదీ । గుర్తుమీరినవారికెవ్వెడ-గురుతులేకనెయున్న దీ ॥౩౧॥ శూన్యమెన్నడుగానిదీ-పరిశుద్ధమైతా నున్నదీ । మాన్యులై చరియించుశరణుల- మార్గమైతానున్నదీ ॥ ౩౨॥ తనుమనంబులులేనిదిఅది - తత్వమనియనరానిది । తనకుతానెనిరామయంబై - తానుతానై యున్నది ॥ ౩౩ ॥ కార్యమేమియులేకసర్వము-కల్పితంబదిగానిది । ఆర్యుల ముమీమనేటివారి-కసాధ్యమైతానున్నది॥౩౪॥ అంగత్రివి ధముగానిదిఅది-సంగరహితంబైనది । లింగషడ్విధభావ

లీలల-లీనమెన్నడుగానిది ॥౩౫॥ భావలింగముగానిది-ని
ర్భావమెన్నడులేనిది। సావయమునిరవయముగాకను-స్వ
గతభేదములేనిదీ ॥౩౬॥ యుగయుగంబులకందరానిది -
యుక్తియుక్తముగానిది । త్రిగుణరహితంబగుచుఅంతట-
త్రిపుటిభంగంబైనది ॥౩౭॥ నిరాకారాకారములకది-నిల
యమనరాకున్నది । నిరాధారాధారులకుఅది-నిరాధరం
బైయున్నది ॥ ౩౮ ॥ సృష్టికల్పనలేనిదిఅది-సూక్ష్మరూప
ముగానిది । వ్యష్టిసమిష్టికనంతరంబై -వేదవాదములేనిది॥
౪౦॥ వాచగోచరమైనదిఅది-లోచితోచకయున్నది । ఉ
చ్చనీచములేనినిజగురు-సూచనకులోనైనది ॥౪౧॥ అచల
మన్నదిలేనిదిఅది-అహంబ్రహ్మముగానిది । సచలమైచెడి
పోయ్యేవారికి-చాలదూరంబైనది ॥౪౨॥ కామరహితము
నేమరహితము-ప్రేమరహితంబైనది । మామతమెదొడ్డ
దనియే-మానవులకదిలేనిది ॥ ౪౩॥ ఒకటివున్నదనేదిలేని
ది-వకటిమొక్కటిగానిది। తగనగుంధతిఠానసేసాంప్ర-దా
యకులకదిలేనిది ॥౪౪॥ కాకకావలెనన్నసూచన-కలదు
లేదనరానిది । లోకవాసనవిడువనేరని-లోకులకుఅదిలేని
ది ॥౪౫॥ అక్షరాక్షరతీతమైనది-ఆత్మభావనలేనిది । లక్ష్య
శూన్యంబైనవారికి-లక్షణంబైయున్నది ॥౪౬॥ నిత్యమైన
దినిరుపమైనది-నిర్వికారంబైనది। సత్యాసత్యము రెండుగా
నిది-స్వల్పమతులకులేనిది ॥౪౭॥ ముట్టరానిదిపట్టరానిది-
మూలమెన్నడులేనిది । బట్టబయిటనెవున్నదిఅది-ప్రాప్త
మెవరికిగానిది ॥౪౮॥ ఉన్నదన్నదిలేనిదిఅది-వూహాపోహ

లులేనిది । కన్నవారికిలేకయున్నది-కానబడితాగానిది ॥
౪౯॥ తోడులేనిదినీడలేనిది-తోడుతోడనెవ్వున్నది । జాడ
దెలియనివారికినిఅది- యేడజూచినలేనిది ॥౫౦॥ బోధసా
ధనలేనిదిఅది-బోధరహితంబైనది । సాధుబోధలగోష్ఠికం
దక-స్వాదః-కంబైవున్నది ॥౫౧॥ ఇష్టమంన్నదిలేనిది- అ
దిశిష్టమెన్నడుగానిదీ । అష్టమూర్తులకీవలావల - అంత
మైతానున్నదీ ॥౫౨॥ ఊరులేనిది పేరులేనిది- పేరులేకనె
యున్నది । దారిదప్పిచరించుదుర్గుణ-తామసులకదిలేని
ది ॥౫౩॥ పంచవింశతిఆత్మగానిది - పంచబ్రహ్మలులేనిది ।
ఆదిసన్మునివరులకెల్ల- నభేద్యమైతానుంన్నదీ । వేదమత
శిద్ధాంతులకుఅది- వేద్యమెన్నడుగానిదీ॥ ౫౪॥ ఏమిలేదే
మిలేదనియే-దేమిలేకనేయుంన్నదీ। యేమిలేనిదిలేకనేతా
నేకమెంన్నడుగానిదీ॥౫౫॥ తాననేయెరుకేమిలేనిది-ధర్మా
ధర్మముగానిదీ । తాననేఅద్వైతవాదుల- తరముగాకనె
యున్నది ॥ ౫౬॥ మనసులేనిదిగనుకఅది-అమనస్కమన
రాతుంన్నదీ । ఘనమనోహరరాజయోగుల - కలవిమె
న్నడుగానిదీ ॥౫౭॥ ఇతరమెంన్నడులేనిదిఅది- యింత్ర
మెంత్తనరానిది। పతితులై విలశిల్లుమూర్ఖుల-గతికిదూ
రంబైనది ॥౫౯॥ సకలశాస్త్రపురాణములకది-నికరమై
తానున్నది । శుకులవంటివిరక్తులకుఅది- సూచనెన్నడు
గానిది ॥ ౬౦ ॥ మరుగులేనిదితరుగులేనిది - మంత్రతం
త్రములేనిది - ధరణిలోగురుశేవజేయనియ-ధర్ములకుఅది
లేనిది॥ ౬౧॥ యోగయోగాతీతమైసం- యోగమెన్నడు

లేనిది - రాగద్వేషములేనివారికి । లక్షణంబై యున్నది॥
౬౨ ॥ కర్తిలేనిదిబలిమిలేనిది - కలతలెన్నడు లేనిది ।
కులముజాతిసుప్రతీతులకుఅది-గురుతులేకనెయున్నది॥౬౩॥
గతియులేనిది మతియులేనిది - రతియులేకనెయున్నది ।
యితరమైచరించువారికి। అంతరమైతానున్నది॥౬౪॥ ఎం
నుజూచినవున్నదిఅది - నెందులేకనేయున్నది । సంపు
లేకనుమెందుబోకను - అందిపొందికలేనిది॥౬౫॥ ఒప్పు
తప్పులులేనిదిఅది- స్పృహాభావనగానిది - చెప్పచూపగ
రానిదిఅది । చేటులేకనెయున్నది॥ ౬౬॥ మూలమాయ
కుమూలమగు- త్రిమూర్తులకులోగానిది । కాలనేమము
లేకఅది । బహుకాలమదియైయున్నది ॥ ౬౭॥ క్షేత్రపా
త్రవిరహితమైనది - జంత్రశూన్యంబైనది । క్షేత్రమెన్న
డులేకఅది-సాక్షాత్కారంబై వున్నది॥౬౮॥ఉత్తమోత్తమ
మగుచుఅదిసు - స్తోత్రముతానైనది । సత్తుచిత్తా
నందమనియే - సగుణబ్రంహ్మముగానిది॥ ౬౯॥ వర్ణరూ
పముగానిది - షడ్వర్ణ మెన్నడుగానిది । కర్ణనేత్రము
లొత్తిచూచిన - కళలకందగరానిది॥ ౭౦॥ ఇష్టమున్నది
లేనిది - వుచ్ఛిష్టమెన్నడుగానిది । అష్టమూర్తులకీవలా
వల - అంతమైతానున్నది॥ ౭౧॥ యోగయోగాతీతమై
సంయోగమెన్నడులేనిది- రాగరోషమదాంధులకు । నది
రహస్యమైతానున్నది॥౭౨॥ సత్యాసత్యము రెండుగానిది-
సతముగాకనెయున్నదీ । ప్రత్యగాత్మశిఖోహమనియే।భవ
వికారములేనిదీ ॥౭౩॥ గద్యపద్యములాదిగాగల - కావ్య

కల్పనలేనిదీ । మధ్యపానముసేయువారికి- మధ్యమైతాను న్నదే ॥ ౭౪ ॥ సకలబ్రహ్మాండములుతనలో - జాడదెలియకవున్నది । సకలదేహములేనివారికి - సకలమైకలశున్నదీ ॥౭౫॥ లక్ష్యభేదములేనిదీ-నిర్లక్షులక్ష్యంబైనదీ । అక్షరాక్షరదోషరహితం - బన్నదెరుగకయున్నదీ ॥ ౭౬ ॥ నిరాకారాకారములకది - నిలయమనరాకున్నది । నిరాధారాధారులకుఅది - నిరాధారంబైనది ॥౭౭॥ మీసమేమనరానిదిఅది-వారునేననరానిదీ। మారుజన్మములెత్తువారికి - మరుగుపడితానున్నదీ ॥౭౮॥ త్రిగుణముల తాకానిది - అదితీవ్రవశాంతముగానిది । గగనపంచకశూన్యమైనది - కండ్లకగుపడకున్నది ॥౭౯॥ ఒక్కటైన నుచింతలేనిది - వకటిరెండనరానిది । వక్కటై సమస్తమునకది-వకటిగాకనెయున్నది॥౮౦॥ గురువుశిష్యులమనియుపోయినగురుతులేకనెయున్నది - నడుదెలుపుట యేమొకా - యిదినాకునీకనరానిదీ ॥౮౧॥ చిక్కదెవరికి = దక్కదెవరికి । చిక్కిచిక్కకయున్నది - యెగ్గుతగ్గులనెంచువారికి । యెచటజూచినలేనిది ॥౮౨॥ తెరకుయీవలతెరకుఆవల - తెలియలేకనేవున్నది । సరకుసేయకచూడుమరి - అరిచేతిలోతానున్నది ॥౮౩॥ ప్రజ్ఞలేకనెయున్నది - అదిప్రకటమెన్నడుగానిది । యజ్ఞక్రతువులుయెన్నిజేసిన - యెన్నటికినిఅంటనిది ॥౮౪॥ బయలుహూపంబయిన యీపరబ్రంహ్మ వాసనలేనిది - బయలుఅయిదిటిమీదిది - నిబయలు తాననరానిది ॥

౮౫ ॥ నాదబిందుకళలమూటికనాదియనరాకున్నది । వేదమతశిద్ధాంత్తములకదివేద్యమెన్నడుగానిది ॥ ౮౬ ॥ సత్యజ్ఞానమనంత్తబ్రంహ్మము - జాడలేకనెయున్నది । కృత్యమెన్నడువిడువజాలని - క్రూరులకుఅదిలేనిది ॥ ౮౭ ॥ నీలఘూంబకు - ఆలయంబై నిజమునిజమైయున్నది । రాళ్లపూజలుశేయువారికి - రహస్యమైతానున్నది ॥ ౮౮ ॥ మూలమేమియులేనిది - అదిమూఖులకుకన రానిది మేలుమేలైయుండు - సద్యోన్ముక్తితానై వున్నది ॥ ౮౯ ॥ అల్లమా ప్రభువులకు - నాలీలన్నదేమియులేనిది । మెల్లలోకములందుఁయెవరికి - యెరుకలేకనేయున్నది ॥ ౯౦ ॥ విశ్వదాభిరామవేమన - విడువనేరకయున్నది । విశ్వమందునకొందరికి । అదివిమలమైతానున్నది ॥ ౯౧ ॥ పసువుగాయిది - కృష్ణమూర్తికిపాలిదైవంబైనది । గురుకబీరుకుయెరుకకెరుకై కుదిరికుదురై యున్నది ॥ ౯౨ ॥ సారెకునుసంసారవారధి దూరువారికి లేనిదీ - మీరుసాహేబునూర్ మహాంమ్మదు-గారినెడతెగకున్నదీ॥౯౩॥ కలియుగంబున-మాయ - కాపుర కలికిమూలముగానిదీ । అలకిమహాంమ్మదుగారికిని। అది అట్లుబాయకయున్నది ॥ ౯౪ ॥ ఉండిలేనిశరీరమందునవున్నదనరాకున్నదీ । నిండి అంతటనిల్కడెరుగకనిజమునిజమైవున్నదీ ॥ ౯౫ ॥ చెన్నపట్టణావైపురీ-వీశాఖపట్టణమాదిగా। వున్నయెదశివయోగగురులకునున్నతంబైయున్నదీ॥౯౬॥ దొంగబాటలుగానిది-అదిదోషరహితంబైనదీ । లింగధారులవదుగులకు - అది

లీనమెన్నడుగానిదీ ॥ ౯౮ ॥ చదువువారికి విన్నవారికి -
చాలుచాలై యున్నదీ । కొదువలేనిది-గనుక అదిరతికో
ర్కెలేమియులేనిదీ ॥ ౯౯ ॥ షట్సమాధులకందరానిది-
సమరసైక్యములేనిదీ । షడుస్థలంబులుగానిది - తనసరికి
సరిసరిగానిది ॥౧౦౦॥ అచలభక్తశ్రేణికెప్పుడు- ఆశ్రమం
బై యున్నదీ। సచలమైచెడిపొయ్యెవారికి-జాడదెలియకవు
న్నదీ॥ ౧౦౧॥ మతములేనిదీ-వ్రతములేనిది।మహిమలేమి
యులేనిదీ-సతతమునుశివరామదీక్షిత-సమ్మతంబై యున్న
దీ॥౧౦౨॥పరమపదమనరానిది-అదిపరమరహితంబైనదీ
పరమారాధ్యులగురునికృపగల-భక్తులకులోనైనదీ॥౧౦౩॥
ఫలితమైగిరినాధునకునెడబాయకనుతానున్నదీ। కలతవా
క్యముగాదుయిది-గురుకరుణకారణమైనదీ॥౧౦౪॥అణుమ
హత్తనరానిది-అదిఅతివినోదంబయినది।ప్రణవమహాధ్వ
నులందుచిక్కనప్రభువులకు-అదిలేనిదీ॥ ౧౦౫॥ ఆదిఅంత్యా
ములేనిదీ-అదినాదుబిందువుగానిదీ।కాదుకాదనలేదులేద
నకర్తలేకనెయున్నదీ॥౧౦౬॥ వేదసారాతీతవిమలవిచారు
లకేనిజసాక్షదీ।శ్రీధరులశేవించికనేశివ-రామదీక్షితవరుల
దీ॥౧౦౭॥కంబలూరప్పయ్యామంత్రికికరుణదీక్షితపరమదీ ।
ఆ - కంబలూరప్పయ్యనొసగెనుఘనుడుతనశిష్యునకదీ ॥
౧౦౮ ॥పరశురామవంశశీతా-పతికి।దొరికెనుపదవదీ-సరస
మతియునిభాగవతశ్రీకృష్ణు-కుపదేశంబదీ॥౧౦౯ ॥ఏమిజెప్ప
దుపరమగోప్యముమెందుదోచకయున్నదీ । యేమిలేకను
యేమిగాకనుయేమొ-యేమనరానిదీ॥౧౧౦॥

శ్రీమద్భాగవత శ్రీకృష్ణదేశికప్రభు మహారాజులవారి కృతం.

౧౨. ద్వాదశవిధబోధలు.

౧. విశ్వోద్భవస్థితిప్రళయాష్టకం.

సీ॥ జగదుద్భవస్థితి సంహారములు మీకు తెలిపెదవి
నరయ్య తెల్లమిగను । జనులారసాధన సంపద్విశిష్టులైన
చ్ఛిష్యవరుఁడొక సద్గురునకు । జేయవలసిననాల్గు శుశ్రూ
షలొనరింపుచుండి వాడడిగె బ్రహ్మాండమెట్లు । జన్మించి
వర్ధిల్లదంన్మస్థలమునకు జేసునోయిది దెలియజెప్పుమ
నుచు । వినయమున మ్రొక్కిలేవక వేడుచున్న। జూచికరు
ణించిభక్తికిచోద్యమంద్రి । తెంప్మి తెల్పెదనని వానిలేపనె
త్తి । త్రివిధదీక్షలుగావించ్చి తెలుపసాగె ॥౧॥

సీ॥ వినుమునీవడిగిన విశ్వోద్భవస్థితి ప్రళయముల్ వి
నుపింతు బ్రహ్మమందు । బ్రహ్మమహామన్మను పలుకు లేని
దెకల్గిపురుష ప్రకృతులయ్యుత్పత్తి జేశె । ముగురుమూర్తు
లవారి మూడులోకములను పుట్టించి రక్షించిపాలియజే
యు । చంద్రుఁడీలోకములంద్రాల్మకర్మవశంబున పిండము
ల్ జననమగుచు । జనునుకర్మక్షయంబైనమునుగగనము ।
వంహ్నిపవనజలావనుల్ వరుసబెట్టి । స్వాంశములతోడనే
గుస్వస్థానములకు। వాటిసంబంధులేస్తురువాటికొరకూ॥౨॥

సీ॥ శ్వాసలాశైనను జరుగునొక్క విఘుడియ యవియా
రుపదులైన నగునుఘడియ। యవిరెండుముప్పదులైన న
హోరాత్రమానది మూడునూల్గరు వదరుగ । నగు

వత్సరముమూడులనలువదిలక్షల యిరువదివేలవ్వియెంచి
చూడ। నైనయుగములునాల్గానవిరెండువే లరిగిననొక
దినంబగునజునకు। నతడువైమూల్లరుగ విష్ణుకగునుఘడి
య। శంభునికిహరివైనూల్లుజనిననగువిఘడియ। శంభు
డువైమూల్లుగడునశక్తికగునరవిఘడియ।యిదెనువిూ
కాలగణనా ॥3॥

గీ॥ ఎవరిశతవర్షములు వారికేగవారు । మేనికెడ
బాశితిరిగి జన్మింతురట్టి । శక్తులకులెక్కలేదాత్మ జల
ధియందు । వీచికలచందమున నున్భవించిచనునూ ॥౪॥

క॥ వసధిప్రవాహమునలెమన । కనులకుగనుపించ్చిన
ట్లుగాన్పించుజగ । జ్జననంబాత్మలో మృషయని । కనువా
రికిప్రళయ పంచకములేదెపుడుఁ ॥౫॥

గీ॥ జీవశివులనషుప్తులు జీవశివుల । తనువిసర్జనము
లు మహత్తత్వసృష్టి । లేనెలేదనిగురునిచేతానెరుగుట ।
ప్రళయపంచకమిదియెపోభక్తియుక్తా॥౬॥

క॥ అనవిని శిష్యుడుమునుపటి । తనమదిసంశయ
ముబాశితానుండెనుయే । మనుజులుయిదివినిచదివిన । జ
ననస్థితినాశములను జెందరువారల్ ॥౭॥

గీ॥ పరశురామవంశ భవునిసీతారామ । గురునిగొ
ల్చియిట్టిగుట్టుభాగ । వతులకృష్ణు డనెడివసుధామరుడు
దెల్పు । కొనియెబోధలెవ్విగోరబోశా॥౮॥

ఇదిశ్రీమద్భాగవతకృష్ణవిరచితవిశ్వోద్భవస్థితిప్రళయాష్టకంసమాప్తం.

॥౨॥ హంసనంచార చతుష్కం.

సీ॥ హంసనంచారప్రశంసమీరిదితెల్పు విసరయ్యజను లారమనసుబెట్టి। యొకశిష్యవరుడు దేశికచక్రవర్తిని। గని ప్రశ్నజేసెయీకాయమందు। హంసచరించునంచనవింటి నవిదెల్ప వలెనన్నవినిగురువరుండనియె। యొకదినంబునిరువదొక్కవెయ్యియాన్నూరునూల్లు దిరుగుగుదమూదిగాను। గుదమునను గుహ్యమున నాభికుహరమందు। హృదయకంఠాక్షి మూర్ధ్నలవదలకారు। నూరులార్వేలునరువదినూరులారు। వేలువెయివెయ్యి వెయిమాల్లు వేసరిలక ॥౧॥

సీ॥ తెలియుమాధారస్వాధిష్ఠానమణిపూరకనాహతవిశుద్ధకమలములకు। మీదనాజ్ఞేయమామీదసహస్రారముందునచటనేలుచుందుదొరలు। హేరంబవాక్పతిహరిహరజీవేశగురువుల్లధ్వంబులక్రమముగాను। నాల్గారుపది మూడునాల్గుబుపదియారు రెండులైయుండునుదండిగాను శక్తులక్షరములుభూతసమితిబీజ। ములుదిశలుకాంతులుముఖముల్ మొదలైనవి। గలవనేకములవియన్ని గణన జేసి। పెంచలేదిందుముచ్చటపెరుగుననుచు॥ ౨॥

క॥ అనిగురుడుపదేశించ్చిన। వినిశిష్యుడుసంతసమునవిస్మితుడగుచుం। వినుజనులత్యానంద్దం। బుననట్లనెపొందగలరుబుధనుతులగుచుఁ ॥౩॥

గీ॥ ప్రేమతోడపరశురామసీతారామ। గురుడుదెల్పహంసనెరిగిభాగ। వతులకృష్ణుడనెటివసుమతీసురుడది। వదలడయ్యెమదినిముదముజెంద్ది ॥౪॥

ఇతిశ్రీమద్భాగవతకృష్ణవిరచితహంససంచారచతుష్కం సమాప్తం,

3. దృగ్దృశ్యవివేకచతుష్కం ॥౪॥

సీ॥ దృగ్దృశ్యములరెంటిదెలిపెదవినరయ్యగురుమూ ర్తితనశిష్యవరుసిప్రజ్ఞ । గనగోరిశబ్దాదులనెరుంగువారె వ్వరనిన శ్రోత్రాదులంచనిమెవాటి । గనెటిదో మనసు యామనసునొబుద్ధి బుద్ధినిబుద్ధియని తెల్సుకొనినవాడు । కలడొలేడొచూడుకలడుకల్గితెవాని నెరుగునాయివియం న్నినెరుగవివిటి । నెరుగునతడతడెవ్వడోయెరుగదెల్పు । మనిననతడవునీవనేననిననీవె । యనుచుదెల్పినవినిబ్రంహ్మ మనగనేదో । తెల్పగదవయ్య మదినాటదేశికేంద్రా ॥౧॥

క॥ అనవినియుదధినిబుట్టిన । ఘనవీచికబృందమంద్గు కెమలముప్యాపిం । చ్చినమాడ్కినీవెత్రిజగం । బుననిండి నబ్రంహ్మవరసిబుద్ధినెరుగుమీ ॥౨॥

క॥ అనియీరీతినిబోధిం । చ్చినశిష్యవరుండుసంత సించ్చెనుయీబోధను । విన్నకంన్నమనజుం । డనిశముత నరూపునెరిగియానంద్దించుర్ ॥౩॥

సీ॥ ప్రేమజేసిపరశురామసీతారామ । మూర్తిదృక్కు దృశ్యములనుదెల్ప । కేరిభాగవతులకృష్ణుడువినిదృక్సవ । రూపమేనటంచ్చురూఢిజెంద్దె ॥౪॥

ఇతి శ్రీమద్భాగవతకృష్ణ విరచిత దృగ్దృశ్య వివేకచతుష్కం సమాప్తం ॥3॥

౪. మహావాక్యవివరణపంచ్చకం ॥౫॥

సీ॥ వినుడిమహావాక్యవివరణజనులారగురుమూర్తినో
కశిష్యవరుడడిగిన । నామహావాక్యములవిటియంన్వయ
మునువినజెప్పెనీవునీతనుచతుష్క । మునుగూడిత్వంపద
మునకర్థమీశ్వరతనుచతుష్కమతండుతత్పదార్థ । మిరు
వురిదేహంబులిద్దరిగుణములు తొలగించ్చి చూచినతుదప
దార్థ । మానుయీమూడుతత్వమస్యనెటివాక్యము। య్యెనీ
గుణములుకొద్దివధికమామహా । త్మునిగుణములుయిద్దరి
యంగములను । వినుముచెవియొగ్గితెల్పదవేరెవేరే ॥౧॥

సీ॥స్థూలంబుమొదటిదిసూక్ష్మంబురెండ్వొదికారణంబు
తృతీయ్యకాయమగుమ । హాకారణముతుదదగునీకుని
శునికివిరాట్టుతొలుకాయమవలిదగు హి । రణ్యాగర్భుం
డుకారణముప్రకృతిసర్వసాక్షి నాల్గవదగుసత్యమివిటి ।
తోటివచ్చునుబోవుతొలగకెనిమిది యాత్మలునుమాతృక
లునవస్థలుగుణములు । శక్తులభిమానులునుభూతసముద
యంబు । స్థలములవలి మహావాక్యసమితియందు । దీని
యర్థంబెకలిగుంచుమానకెప్పుడూ ॥ ౨ ॥

సీ॥ అయమాత్మబ్రంహ్మయంచను వాక్యమిదికొనవేద
మందునగలదువెదకికొనుము । సామవేదంబునుజదివినత
త్వమస్యనువాక్యమగుపడువినుముమొదటి । వేదంబులో
పలవెదకప్రజ్ఞానంబ్రంహ్మయనెటి వాక్యంబుమనకెదొరు
కు। రెండ్వవవేదమందుండ్అహంబ్రంహ్మాస్మియనువాక్యమది
వెదకినగనుపడు । నింన్నివెదకంగనేటికియంన్నిగురుని ।

వద్దగల్గును శేవించ్చదిద్ది తెలుపు । ననినవినిమ్రొక్కి యా మహాత్మునికరుణను । మోదమునజెంద్దైనప్పుడా ముముక్షు జనుడూ ॥ ౩॥

గీ॥ అతనివలెనెదీనిసతతంబుమరువక । చదువుచుం న్నవినినసకలవేద । సారమెరిగిచిత్త చాంచల్యమునుమాని । నృతతిజెందుపరమగతినినిజమూ ॥౪॥

గీ॥ ప్రేమతోడపరశు రామసీతరామ । గురుడుదెల్ప వేదగుహ్యామెరిగి । పరమశాంతినొంద్దెభాగవతులకృష్ణ । భూసురుండుపూర్వపుణ్యమేమో॥౫॥

ఇతి శ్రీమద్భాగవత కృష్ణవిరచిత మహావాక్యవివరణ పంచ్చకం సమాప్తం ॥౪॥

౫. ప్రణవార్థప్రకాశికాత్రయం ॥౩॥

సీ॥ జనులారప్రణవార్థమునుసద్గురునిజేరిసచ్ఛిష్యుడడిగినసంత్తశించ్చి । వినుమనిచెప్పెజీవునికినాల్గంగ్గముల్ గల వీశ్వరునికినాల్గంగ్గములును । గలవవిలోచనకంజ్జాతమునజూడుమెరుపుతెలుపునలుపుమేఘవంన్నె । లివిజీవతను కాంత్తులెరుపులోపచ్చనతెలుపులోపల నలుపునలుపులోన।శ్యామమునునీలమంద్దునస్ఫటికకాంత్తి।గలుగునివియీశ్వరునిదేహకాంత్తులిన్ని।తనువులకుమీద శుద్ధపీతస్వరూపు । ద్వైనబ్రంహ్మంబుగలిగుండునతడెసీవూ ॥౧॥

క॥ అనిచెప్పినదేశికునకు । వినయంబునమ్రొక్కిలేచి వినుతించ్చిముదం । బునజెంద్దెనట్లుతద్బో । ధనువినుకను నృతతిజెంద్దుతద్భావమునన్ ॥౨॥

గీ॥ పరశురామవంశభవుడుసీతారామ । ధరణి సుగు
డుదెల్పదానిభాగ । వతులకృష్ణుడెరిగివదలకతలపోయ ।
దోణగెమనసునెటకుదోలగనియకా ॥౩॥

ఇతి శ్రీమద్భాగవత కృష్ణవిరచిత ప్రణవార్థప్రకాశికాత్రయం
సమాప్తం ॥౫॥

౬. పరిపూర్ణబోధాష్టమాలిక ॥౮॥

సీ॥మరియొకనాడుసద్గురునిగంన్గొని మ్రొక్కి ప్రస్తుతి
గావించ్చిపణతిబలెక్కె । భువిలోనరామడుగుశివరామదీక్షి
తుల్ వచనకావ్యంబుగనచలబోధ । గల్పించ్చెనటదాంన్ని
కరుణించ్చి తెల్పుమంచనవినిసంతోషమునగురుండు । పరి
పూర్ణమొకటిలేనెరుకనేదొకటుండుపరిపూర్ణమునెరిం
గినెరుకనువిడ । చాలునికయేమిబట్టదో సఖియయనిన ।
యచలమననేదిలేనెరుకనగనేది । యెరుకనెవ్వరు బుట్టించి
యణగజేతు । రయ్యవిస్పష్టముగబోధజెయ్యవయ్యా ॥౧॥

క॥ అనిప్రార్థించ్చినహర్షం । బునపరిపూర్ణమును
జూపిపురుషయువతులై । కనుపట్టలేని యెరుకను । కను
గొనుమనిచూపిదింన్నికలదనకుసుమీ ॥౨॥

క॥ పరిపూర్ణమనినయచలము । యెరుకనవిశ్వంబు
తనువులెరుకననేనీ । వెరుకన సంకల్పంబగు । యెరుక
నెయెరుకనుత్యజించ్చయెరుకేపోవు ॥౩॥

క॥ లేనికలమేలుకొంన్నను । తానెక్కడనిల్వనట్లుద
బ్బరయగునీ । వీనిగ్గలబోధనుమే । ల్కైననుకలవంటియె
రుకగనరాదుజుమీ ॥౪॥

క॥ పరిపూర్ణముపరిపూర్ణము । నెరకనుగురుతెరు
గదెరుకమెరుకనచలముం । మెరుగునుగురువెప్పటికీ ।
మెరుకనుగనబోకుపోనియేమిటికింకన్ ॥౫॥

క॥ వినుముపరిపూర్ణమంద్దున । తనకైతాబుట్టిమె
రుకతనపుట్టిల్లుగాం । గనబోవతనకుదానె । కనుపడదీవి
శ్వమంత్తగనుపడదుసుమీ ॥౬॥

క॥ మంత్రములురెండుగలవా । మంత్రంబులలోన
మొదటిమంత్రమచలముం । మంత్రించునెరుకనావలి ।
మంత్రముమంత్రింపుచుండుమరువకరెంటిన్ ॥౭॥

సీ॥ తలపోయుచుండుముతరుణీనింన్నెవరైనబోధించు
మనవారిబుద్ధినెరిగి । తగినవారైరేని తప్పకబోధించుతగ
నివారైరేనితగదుతెల్ప । నింన్నింన్నారీతులనేపరిక్షించ్చి
యీబోధనీకెరిగి స్త్రీబోధజేయ । తగినదానవటంచుదయ
జేసిసుజనులతోపొంద్దుసలుపుముదుష్టజనుల । పొందుకల
నైనజేయకప్రొద్దుగడుపు । చుండుమనిచెప్పితానూరకుం
డెనంత్త । జాలమాంబయసద్గురుమూలముననుగ । మెరిగి
పరిపూర్ణమునలేనిమెరుకనువీడె ॥౮॥

ఇతి శ్రీమద్భాగవత కృష్ణదేశిక ప్రభుశిష్యురాలగు తల్లావఝ్ఝుల
జాలమాంబ్బా
కోరికప్రకారం శ్రీకృష్ణదేశిక ప్రభువులవారెరచించిన పరిపూర్ణ
బోధాష్టమాలిక సంపూర్ణం.

౭. పరిపూర్ణబోధాషట్కం ॥ ౬ ॥

సీ॥ శ్రీరమాద్రైతుడౌనారాయణునిపేరవెలశిన గ్రా

మంబువిడిదిగాను । జేకొంన్నరామడుగుశివరామ దీక్షితు
ల్ రచియించినట్టియీయచలబోధ । నాయయ్యాచేతకం
బ్బాలూరి అప్పయ్యమంత్రి దావినివచ్చి యంత పరశు ।
రామసీతారామరత్నమునకుజెప్పెనతడు నేననుభాగవతు
లకృష్ణ । భూసురుడువేడదెల్పెతద్బోధమీకు । విన్నవిం
చెదవినితప్పులున్నదిద్ది । వలశినదియింతె సజ్జనవర్యులార ।
భద్రయశులారకరుణాసముద్రులారా ॥ ౧ ॥

సీ ॥ ఈసృష్టికన్న ముంన్నేకమైనిత్యమై యాద్యంత
శూన్యమైయమితమగుచు । యెరుగుట మరుచుటలేప్రా
ప్తులేనిదై ద్వంద్వత్రిపుటులనుదగులనిదై । నామరూపం
బులెన్నటికిగైకొననిదై వాఙ్మనోతీతమై వగపు మురిపె ।
మెరుగనిదై శబ్దవిరహితాకాశమై యిదియది యింతంత
యిట్టిదట్టి । దనుచుజెప్పంగరానిదై జననమరణ ములను
బొందనిదైవ్యోమమునకులోన । బైటగలదై ప్రపంచక
ల్పనకుజొరనిదై । వెలితిలేనియీవట్టిఅచలమందు ॥ ౨ ॥

సీ ॥ తనకుదానరుదెంచి తనకుదాచనులేని సంకల్ప
శోకయరణములోన । కోటిమాట్లవిచెంచుకొనువారె
వరువేరెతనువుతోజగముతోదగులుకొని । నానావిధము
లైన నామరూపములతో తననుతాగనుగొనితానెమురు
సు । సాలీమరీతినిసకలప్రపంచంబుసృజియించురక్షించు
సృక్కణించు ॥ రాకపుట్టుటతాలేకపోకచావు । లవియు
మేలుకబల్ నిద్రలగును మొదలు । లేనిసంకల్పమే తాను
నేనుమేను । లగుచువర్తించుతనవంటిమగువనుగనీ ॥ ౩ ॥

సీ॥ పెండ్లాడినీవు నాపెండ్లాము వేనునీ మగడనంచని కూడిమందిరములు। గట్టిపిల్లలగనిచుట్టరికె మొనరించివి శికిసంసారంబువిడచిగురుని। సన్నిధి కరుదెంచి స్వామి యీసంసారవేదన బడలేనువేగనన్ను। కడతేర్చుమని మ్రొక్క కరుణించి యీవృత్తబట్టబయల్ వునికిఘట్టిగాను। చెప్పినీవేమిలేదనిచెప్పెనతడు। గురుడుజెప్పిన బోధపై గురిదగిల్చి। తనసమూహముతోదర్లె తానువచ్చి। నట్టిచోటికి యీబోధయిట్టిదిసుమీ॥ ౮॥

క॥ సంకల్పజాలమనిమెడి। యంకిలిలేనట్టిచోటునరశినయంతం।సంకల్పముమాయమగుఁ। సంకల్పుజగము నిల్వజాలునెయవలఁ॥౮॥

క॥ బూటకపుగురుడుజెప్పే। తాటక తూటకలుగా మతక్షణమునయే। పాటలునిలువవుయిదివిన। మాటలు తముదామెలేచిమాయముగావే॥౬॥

ఇతి శ్రీమద్భాగవతకృష్ణవిరచితపరిపూర్ణబోధాష్టకంసంపూర్ణం॥౭॥

౮. గురుశిష్యసంవాదషోడశి॥౧౬॥

శ్రీమద్భాగవత శ్రీకృష్ణదేశిక ప్రభువులవారు - తమశిష్యురాలగు-తల్లావఝ్ఝుల జాలమాంబకోరినందున-రచించిన - షోడశీ॥

క॥ శ్రీమద్భాగవతాన్వయ। తామరసాదిత్యకృష్ణ ధాత్ర్యమరునకుం। మామకగురునకు మ్రొక్కిమ। హామోదముతోడసజ్జనానందముగాఁ॥ ౧॥

క ॥ గురుశిష్యవచనములుగా । పరమరహస్యార్థమెల్ల బల్కెదవినుడో । నరులారతప్పలెన్నక । హర్షంబీరీతి యాటలాడించుజుమీ ॥ ౨ ॥

క ॥ సారముగనిసంసృతి నిః । స్సారముగాజూచినట్టి సద్గురుమూర్తిం । జేరియొక బ్రాహ్మణశ్రేష్ఠుఁ నేరుపుతో మ్రొక్కియెదుటనిలచిట్లనియెన్ ॥ ౩ ॥

క ॥ బిసరుహభవకులభూషణ । వసుధామరవర్యవినుతవరగుణబృంధా । వసుధీశవంద్యచరణా । కుసుమాయుధశతసహస్రకోమలగాత్రా ॥ ౪ ॥

క ॥ అనివినుతిజేసినేనని । తనువునుదలపోయుచుంటి తద్దయుబ్రీతిన్ । మునుపిపుడిదినేగానం । చనితోచెను తెల్పవయ్య అతివిశదముగాన్ ॥౫॥

క ॥ నేననువస్తువమెట్టిదో । నేను విచారించి తెలియ నేరనుయీమేన్ । దేనబుట్టినదోయెఱుగను । ధీనుతమద్గురువరేణ్యాదీనశరణ్యా ॥ ౬ ॥

సీ ॥ అనిపల్కవినిగురుండాపెతోనిట్లనె భూతక దంబముచేబొడమెస్థూల । తనువుదృశ్యంబగుస్తంభంబువలెనీకు కనుకయీదేహంబుగావునీవు । అన వినియయ్య నేనదిగాకమరియేమ్యపంచకృతనులైనపంచభూత । ములజనించ్చినలింగమును నేననెటిభ్రాంతిదగిలె నీవదిగావు దాంన్నిబాయు । మనదానివిడిచినేననెటిదేమనియంన్న నీవునీవయ్యుండినిన్నునీవు । యెఱుగబోవుటకారణమెఱు

కసనిన।నదిమహాకారణముపీటినరయుదీవు। అవియునిన్నె
రుగలేవనియనిన్రమొక్కి । చేతులుమొగిడ్చిప్రస్తుతుల్
జేశిజేశి ॥౭॥

సీ ॥ పంచభూతములెందు ప్రభవించెననవిని యాత్మ
లోనేనాత్మననెటిదొకటి।గలిగెమహత్తత్వమలమహాతత్వ
ముకుదయించెనొకగుణక్షోభిణియది । చెలగినసత్వాదుల
సృజియించె తామసగుణము కంబరమను కొఋకతనికి ।
హాయువాయువందనలమందుదకంబుబోడమె నాయుదక
మందు । భూమియీయన్నిటికివిరాట్పురుషుడతడె। స్థూ
లతనువమ్యోశివునకుసూక్ష్మమఖిల । దేవతానీకమమ్యో
నాదేవవిభుని । కతనికారణతనువుప్రకృతిసర్వ। సాక్షినా
లవదేహమాసఖియవినవె । ౮ ॥

గీ ॥ అష్టతనువులవర్ణము లష్టగుణము । లష్టమాతృ
కలష్టాభిమానులష్ట । నిలయములుగలవవితమ్మునిన్నెరుగ
వు। యిన్నిటినినీవెమెరుగుదు వీవెనేనూ ॥ ౯ ॥

సీ॥ అణుమహాచైతన్యమవ్యయ మవ్యక్తమజమచల
మనంతమాత్మవీవు । అనవినికర్తృత్వమాత్మదోతనువు
దోపాపపుణ్యద్వయఫలమెవరిదో । తనువుననెట్లుచైతన్య
ప్రవేశమో ఉత్పత్తినాశంబులే తనువువా । యిన్నిటినెరి
గించుమన్ననాగురుడనె ఖరకరదీపప్రకాశములను । జను
లుతమతమస్వప్రయోజనములన్ని । జేయరవిదీపములు
వాటికాయసాక్షు । లట్లనీతేజముననుయీయంగసమితి।
కార్యములుజేయజూతువకర్తవరయా ॥౧౦॥

గీ॥ అరుకుడుదయింపగనిపశుఘ్నావనీసు। రులోనరిం
చినపనులసూర్యుడు స్పృశించు। నట్లునుకృతాఘములను
నీవంటవంగ।మెఱుగదవిటినిజడముదానెల్లెరుంగూ ॥౧౧॥

సీ॥ అనుభవింపుచునుండునజ్ఞాని యపుడుబాబుచ్చిని
గనిపశిబాలరుఘుడశి । నట్లుకుంమ్మరిజేయుకోట్లబానలయం
డుగగనంబుజొచ్చినగతినియాత్మ।జొచ్చుతత్వములలోవొ
చ్చిఘటోదకమునఘటముదొలిగినవనజహితుడు।జావలేద
ట్లాత్మజావడీదేహంబువిచ్చిపోయినన్నైదువిధములైన।ప్రళ
యములుగలవందులోప్రళయయుగము। పిండమందుండు
రెండుబ్రహ్మాండమందు । గలిగియుండునుగురునిచేగలుగు
నొకటి।ప్రళయమనుమాటమృషసుమీపద్మనేత్రీ ॥౧౨॥

గీ॥ అత్మపురుషాద్యుపాసనలాదిమైన । వెన్నొకల
వాత్మనెఱుగుటకన్నిటందు । యెక్కువైనట్టి దీబోధ పె
కుపలుకు । లేలనామాటనమ్మితెచాలుచాలు॥౧౩॥

క॥ అనిశమునీవీబోధను । మనమునమేమారబోకు
మతివిభ్రమచే । మునుపటిమాయనుమెఱుగవె । నిను
నీలోనిలువనివమునిశ్చయముజుమీ ॥౧౪॥

క॥ అనిబోధించెనుదేశిక । జనపతితద్బోధనమ్మిజాల
మదొలగెన్ । జననమరణములకట్లనె । వినునృతలికిమా
తృగర్భవేదనయణగున్ ॥౧౫॥

క॥ తల్లావర్ఘులజాలము। యుల్లంబీబోధమీాదయుని

చియితరమా । చిల్లరబోధలవిడిచెను। బెల్లముదినువాడు చేదుబెట్టునెనోటట ॥ ౧౬ ॥

ఇతి గురుశిష్యసంవాద షోడశీ సంపూర్ణం॥౮॥

౯. బృహద్వాశిష్టబాణం ॥౫॥

సీ॥ శ్రీమద్రమాసుంద్దరీమనోహరుడగు నారాయణాభిధానమునవెలయు । గ్రామనివాసియారామడగుశివరామదీక్షితుల్ తనశిష్యశీషుకొరకు ।వచనకావ్యంబుగనచలబోధయొనర్చెనందులోగల యర్ధమంత మీకు । వినజేతువినరయ్యజనులార వొకశిష్య వరుడు సద్గురునకు వందనములు । జేసితద్బోధనడిగినజెప్పెనిట్లు । సర్వగతముసునిత్యంబుస్థాణువచల । మునుసనాతనమునసంత్తమనజమనహ । మైనయీవుత్తిబట్టబయలంద్దులేన్దే ॥ ౧ ॥

సీ ॥ నీనాస్వరూపమైనిఖిలప్రపంచమై నేనునీవనినన్నునిన్నెరిగెటిదై ।కారణములేనిదై కార్య కారణములు రెండుదానెయై వెలశియమిత । వేదముల్ గల్పించి భేదములనుజెందికలిమిలేముల సుఖకష్టములను । పుట్టుచావులరెంటిబొంనుచు నానావికారియై మాయనంజేరియడుగ । నేనుతనమీదివస్తువునిదుగొచూడు । మనినసవినయమునదానిగనిస్వకీయ్య । చిత్రములతోడ నిలువక చేరెనపుడు । తానువచ్చినచోటుకుతక్షణమునా ॥౨॥

క ॥ మేలుకగాథాసుప్తిని । మేలీలంవచ్చినిలిచి మేగునెనేనుం । ఆలీలవచ్చిపోయెను । నేలే నటువంటిచోట నిజగురుకరుణా ॥ 3 ॥

క॥ అనిగురుడీరీతినిదెల్పినవినిశిష్యుండువానివిధమున
యీబోధనుజెందెదీనిప్రేమను । వినువారలువారివలెనె
వెలయుదురుజుమీ ॥ ౪ ॥

సీ॥శివరామదీక్షితుల్ జెప్పకంబ్బాలూరియప్పయ్యామం
త్రియీయాయచలబోధ। వినిపిల్చివినజేశెతనశిష్యుడగుపరశు
రామ సీతారామరత్నమునకు । వాగునేనను భాగవతకృ
ష్ణుడదిగోరబోధించిరతనికాబోధనతడు । కలలోని వాడు
మేల్కనినతాలేనట్లు యీప్రపంచంబుదానేమిలేక । పా
మువినినిల్చ్చపై మాటపలుకరాదు । చేటులేనట్టిచోటపై
కూటమంత్ర । వినుడియుళ్లక్కియిదియైన వెదకిచూడ ।
నెందుగనరాదుసరెకదాయిదెసరిసరీ ॥౫॥

ఇతి శ్రీమద్భాగవత శ్రీకృష్ణవిరచిత బృహద్వాశిష్ఠబోధం
సమాప్తం ॥౯॥

౧౦-అచలబోధాషట్కం ॥౬॥

సీ॥ వినరయ్యజనులారవినజేతుశివరామదీక్షితుల్ జేశి
నతెనుగుబోధ। లోగలయర్థంబునేగంట్టిపరశురామసీతా
రామరత్నమునకు । శేవజేయుచుప్రియ శిష్యుడనైభాగ
వతకృష్ణుడను పేరవసుధమీద। వెలశితియీబోధవృత్తాం
తమెఋుగక నంబరబోధనియపహాశించ్చి । వినరుకొండ్డరు
వినకుంన్నవిలువదిగునె । వకమహాత్మునిగనిశిష్యుడొకడడి
గిన । నతడువానినిజూచియిట్లనిమెదీని । వినుమునామా
టమీదనీమనసునిలిపి ॥౧॥

సీ॥ అహామనేదానినియంట్టనిజముదా నవికారిగనుక

నేనన దులేని। అహాము నేమాటత దవికారినెరుగదా య
వికారిలోజేరియాడుచుండు। యిదెపంచ్చభూతాల నేవు
తోనీనిన తల్లితల్లినిగంన్నతల్లిదండ్రి। అవికారియొకటుం
న్నదని తెల్సికనిదానిలేనినేలేనని తానెరిగిన। నేనునిలచుం
డ్డదదిబోవదానివెంట్టు। దానిసంత్తతియేగునతక్షణమున।
మొదటిదచలంబురెండోది మొదలులేని। యట్టియీగురు
తెరుగుమేననివచించ్చి ॥౨॥

క॥ అనహామునకహామునకుసు। ప్తినిమేల్కానుదీటుజే
శివిను మహామునుమే। ల్కానురెంట్టిదీశివేశిన। ననహాము
గాఢాసుషుప్తులాపైనిలుచుర ॥ 3 ॥

సీ॥ మొదలులేక నెవచ్చిమొదలై ప్రపంచంబుపుట్టించి
రక్షించ్చి పొలియజేయు। నిదియెమూలం లేనియీగురు
తెరిగేశరీరంబు దానవికారియైన। యీవుత్తబయలేవుం
న్నదందునేలేననిగుర్తెరిగి లేకయుంన్న। దానితోడేపోవు
దానిప్రపంచంబు మిగులదంబరమైనమిగులునట్టి। వస్తువ
చలంబునిత్యంబు వాస్తవంబు। సర్వగతమజమవికారిస్థా
ణువెరుక। మనువులెరుగనిదింతైనమరుగులేక॥ నిబిడమై
య్యుండియున్నదినేనుగాన్ది ॥౪॥

క॥ అనిగురువరుడెరిగించ్చిన। వినియతడాబోధజెంద్దె
వేద్యానుయీబోధనువింన్నకంన్ననరుల। ట్లనెతద్బోధార్థ
మబ్బియహామనరుజుమీ ॥౫॥

గీ॥ ఉంన్నదానిలోన వుల్వులై ట్యాట్టి। గురువరుం

డుశిష్యవరుడువారి। బోధ నేనుమీకుబోధించ్చినదిమీర ।
లేనుశక్త్యశక్తి తానుశక్తి ॥౬॥

ఇతి శ్రీమద్భాగవత కృష్ణవిరచిత అచలబోధాషట్కం
సంపూర్ణం ॥౧౦॥

౧౧. గురుశిష్యసంవ్వాదైకాదశకం ॥౧౧॥

సీ॥ శ్రీమద్గురు పరశురామ సీతారామమూర్తినిధ్యాం
న్నించ్చిమ్రొక్కివినుతి । జేశిచేశెదగురు శిష్యసంవ్వాదం
బువినరయ్య జనులార వేద్కతోడ । సాధనచత్వారిసంప్ప
ద్విశిష్టుడై శిష్యుండునాల్గుశిశ్రూషణములు । కరుణారాగు
రునకుగావించ్చియొకనాడు నేను మేననుకొంట్టినేటిదనుక ।
యిపుడు వేరనితోచెను యీశరీర । మెట్లగలిగెను నేననసే
మిటిదియొ । తెల్పగదవయ్యయిదిలెస్సదేశికవర । పరమ
కారుణ్యరసపూరభవవిదూరా ॥౧॥

క॥ అనిప్రార్థించినవినుమని । తనహస్తముమస్తకము
నతగనిడిబోధిం । చ్చెను భూతకర్దమంబున । గనుపడు
యీస్థూలతనువుగలిగెనుజడమై ॥౨॥

క ॥ ఇదినీవుగావుదీనిని । వదిలిసుఖంబుండు మనిన
వాడిట్లనియెా । యిదిగాకను నేనెవడను । వదలక వేవేగ
దెల్పవలెననతడు ॥౩॥

సీ॥ వినుముయీదేహంబు విడచియపంచీకృతముతై
నపంచభూతములవలన । గలిగినయీసూక్ష్మ కాయంబు
నేననితలపుచున్నాడవుదానిబాయు । మననదిబాశినేన

ననేమియనియున్న నీవునీవైయ్యుండినేనెవడనో। యను కారణశరీరమునుబట్టియున్నావు తలగియీదేహంబుదల పకుమన। వినిశరీరత్రయమునునేవేరెవేరె। యెరిగితెలు సుకొనేటియామెరుకననిన।నవిమహాకారణముదానికవల నున్న। వాడవీడనితెల్పినవాడుమ్రొక్కి॥ ౪॥

సీ॥ భూతపంచకమెందుబొడమెనంచనవినియాత్మలో నేనాత్మననెటిభ్రాంతి। తనకుదాగలిగెను దానిమహత్త త్వమనిమూలమాయనియనిరిదాని। కుదయించెనొకగు ణక్షోభిణియది గుణత్రయమునుబుట్టించె తామసమున। గలిగెనభంబు తద్గగనమందనిలమాయనిలమందనలమా యనలమందు। జలముజలముననవనియీ సర్వమునవి। రాట్టుజన్మించెవినుమావిరాట్టుశివున। కాదితనువయ్యెత క్షణ యంగసమితి। సకలసురలు ప్రకృతిసర్వ సాక్షు లయ్యె ॥౫॥

గీ॥ నీకుశివునకుగల యట్టినిజగుణముల। విడచికను గొను మీశుండువేరెలేడు। ఆశరీరాష్టకమునునీవరయు దరయ। దాశరీరాష్టకంబునిన్నునఘయనినా॥౬॥

సీ॥ కర్తత్రయమునకు కర్తలెవ్వరుపాప పుణ్యంబులె వరినిబొందునాత్మ। తనువులోపలనెట్లు తాప్రవేశించును మృత్యువెవరినిబట్టి మిడుకజేయు। ననవిని ప్రజలందరొ నరించుప్రజలకుదీపమంభోజాప్తుజేపగిదిని। శోభించకను తమస్వప్రభచేరాత్రిపగలొక్కరీతిని ప్రజ్వరిలుచు। సాక్షు

త్రైయ్యేంద్రు రారీతిసకలతత్వా । ములపనులకెల్లసాక్షివై వె లుగుదీవు । సూర్యుడుదయింప మేదినిసురపతిషుస్సు ।లాచ రించెటికర్మఫలములరెంటి ॥ ౭॥

గీ॥అకుగ్రాడంటనిపగిదినీవంటవనఘ। సుకృతములను దేహమెరుగదదితిజడంబు।చంటిపిల్లలబాబుచ్చిచంకినట్లు। పుణ్యాపాపములనుజ్ఞాని పొగరణచునూ॥౮॥

సీ॥ ఖండముగాకనఖండమైగగనంబు ఘటకారుడొాన రించుఘటములందు । జొచ్చినవిధమాత్మజొచ్చుతత్వము లందు । జలపూర్ణఘటములోజలజహితుడు । బింబించ్చి కలశంబు భిన్నమైపోయిన నర్కుండు జావనట్లాత్మజావ। దంగ్గంబుపంచత్వమందినప్రళయముల్ రెండుపిండమున బ్రంహ్మాండమందు । ప్రళయములు రెండుగలిగుండుప్రళ యమొకటి । గురునిచేగల్గునివి మిధ్యలెరుగుమితర । బో ధలెవ్వియుదీనితో బోలవిలను । మేలుసమకూర్చు నీకిది చాలుచాలు ॥౯॥

క॥ అనిబోధించినదేశికు । గనినుతులొాసరించి పూజ గావించిముదం । బునబొాందెతిరిగియీబోధను। వినకను నృతతిజొారదు తల్లికడుపున్ ॥౧౦॥

గీ॥ భాగవతకృష్ణుడీ బోధభావమందు । నంమ్మితక్కి నబోధలజింమివైచె । అమలకమలమరందంబు నానుతేటి । బొావనేర్చునెదుత్తూరపుష్పములకు ॥ ౧౧॥

ఇతిశ్రీమద్భాగవతకృష్ణవిరచిత గురుశిష్యసంవాదైకాదశకం

సమాప్తం.

౧౨. కందార్థచతుష్కం ॥౪॥

శ్రీమద్భాగవతాంన్వయ। తామరసాక్షునకుకృష్ణ శాస్త్ర్యమరునకుఙ్। మామకగురునకుభక్తిని। నేమ్రొక్కి రచింతువినుడీ॥ నేర్పామీరగనూ*వోజనులార। నిగమాంతార్థమునూ*యేమానియునరాక యేకావఙాబ్రంహ్మోమం। ద్దీమాయజగమంత్రయేప్పాటాయను లేందే * నేర్పా మీరగనూ-వోజనులార। నిగమాంతార్థమునూ ॥౧॥

ఈవిశ్వములోనొకసతి । తావింన్నప మాచరించెత నదేశికుతో।వోవిప్రవర్యనేనన। నేవిధపుదో తెలియజెప్పు॥ *మిద్దికూడదనకా । శాంత్యోనెనామది ఇదివినకా*పావన చరితనాపలికేనిట్లనిగురు । డీవేబ్రంహ్మవు మేనులేగానం చనుకుంట్టి *ఇదికూడదనకా - శాంత్యోనెనా మదిఇది వినకా ॥౨॥

అనినవినిఆపెయిట్లనె । తనువులుయెంన్నొట్లుగలిగెతనువులనెల్లం । కనినట్టిదెవ్వరిదియే । ఘనునకుజంన్మించ్చె ననిన॥ కరుణాతోడుతనూ*చూచిపలికె పరిపూర్ణమున నూ*మనసూబుట్టెనుదాని మహిమేయీసకలాము। మన సూబ్రంహ్మమునందు । మడశీనమాటేది । కనినమీ దటనూ * చూచిపలికె । పరిపూర్ణముననూ ॥3॥

దానబుట్టినదిగనుకనె । దీనికియీమహిమగలిగెదేవు డనంగ్గా । మానసమెజీవుడనినను । మానసమేవిశ్వమని న॥ మరిమేనులనినా*మానసమేన। ద్గురుశిష్యులనినా*మా నాసమిప్పుడీ మర్మాముగురునీచె । తానెరుగునోనాడె ।

తానె లేకుండాను । మరి మేనులనినా॥ మావనమేన-ద్గురు శిష్యులనినా ॥౮॥

ఇతి శ్రీమద్భాగవత శ్రీకృష్ణవిరచిత గురు శిష్య సంవాదంబను కంద్వార్థ చతుష్కం

౧౭॥ సంపూర్ణము.

శ్రీమద్భాగవత శ్రీకృష్ణదేశికప్రభు
మహారాజసహిత శ్రీమత్ ఫీల్ఖానా శ్రీశంకరదేశికప్రభు
మహారాజుకీజై.

శ్రీమద్వేదాంతసారనీయ, సచ్చిదానంద రహిత, ప్రకృతి ద్వయాతీత, కేవలాత్మ, అశరీర, అచల, స్వరూపులైన, శ్రీమత్ఫీల్ఖానాశంకరప్రభు, నిజగురుస్వాములవారి ప్రియశిష్యులైన, మాధవరాజు వెంకటప్పా రావు, మాదిరాజు సూర్యారావు, యీ యిరువురచే అచ్చుకూర్పించి ప్రకటింపబడినభక్తజన ముక్తావళియను సద్గురుసంకీర్తనలుగల గ్రంథము సర్వంబును

సంపూర్ణము.

10953